

B I B L I O T H E C A
S C R I P T O R V M G R A E C O R V M E T R O M A N O R V M
T E V B N E R I A N A

ARISTAENETVS

EDIDIT
O. MAZAL

STVTGARDIAE IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

ARISTAENETI
EPISTVLARVM LIBRI II

EDIDIT

OTTO MAZAL

Dr. VEIT GEORG WAENTIG
Lauerstraße 5
6900 HEIDELBERG
Telefon 0 62 21/2 75 86

STVTGARDIAE IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI MCMLXXI

0211 NH 3068 A714

124348139

Technische Universität Dresden

Universitätsbibliothek

Zweigbibliothek: 02

10. JUNI 1994

ISBN 3-519-01000-3

Alle Rechte, auch die der Übersetzung, des auszugsweisen Nachdruckes und der fotomechanischen Wiedergabe, vorbehalten

© B. G. Teubner, Stuttgart 1971

Printed in Germany

Satz und Druck: Druckhaus Sellier OHG Freising

vormals Dr. F. P. Datterer & Cie.

95.8.02365.001

ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄

α΄

Ἄρισταίνετος Φιλοκάλω.

Λαΐδα τὴν ἐμὴν ἐρωμένην εὖ μὲν ἐδημιούργησεν ἡ φύσις, κάλλιστα δὲ πάντων ἐκόσμησεν Ἄφροδίτη, καὶ τῶν Χαρίτων συνηρίθμησε τῷ χορῷ· ὁ δὲ χρυσοῦς Ἔρως ἐπαίδευσεν τὴν ποθουμένην εὐστόχως ἐπιτοξεύειν ταῖς τῶν ὀμμάτων βολαῖς. ὣς φύσεως τὸ κάλλιστος φιλοτέχνημα, ὣς γυναικῶν 5 εὐκλεία καὶ διὰ πάντων ἔμψυχος τῆς Ἄφροδίτης εἰκῶν. ἐκείνη γὰρ (ἵνα κάλλος ἀφροδίσιον εἰς δύναμιν διαγράψω τοῖς λόγοις) λευκαὶ μὲν ἐπιμίξ καὶ ὑπέρυθροι παρειαί, καὶ ταύτη τὸ φαιδρὸν ἐκμιμοῦνται τῶν ῥόδων· χεῖλη δὲ λεπτά καὶ ἡρέμα διηρημένα καὶ τῶν παρειῶν ἐρυθρότερα· ὄφρυς 10 τε μέλαινα, τὸ μέλαν ἄκρατον· τὸ δὲ μεσόφρυον ἐμμέτρως τὰς ὄφρυς διορίζει· ῥίς εὐθεῖα καὶ παρισουμένη τῇ λεπτότητι τῶν χειλῶν· ὀφθαλμοὶ μεγάλοι τε καὶ διαυγεῖς καὶ

καθαρῶ φωτὶ διαλάμποντες· τὸ δὲ μέλαν αὐτῶν, αἱ κόραι
 15 μελάνταται, καὶ τὸ κύκλω λευκόν, αἱ γλῆναι λευκόταται,
 καὶ ἐκάτερον ὑπερβολῇ πρὸς τὸ ἕτερον ἐπιδείκνυται, καὶ τὸ
 λίαν ἀνόμοιον εὐδοκιμεῖ παρακείμενον. ἔνθα δὴ τὰς Χάριτας
 ἐγκαθιδρυμένας πάρεστι προσκυνεῖν. ἡ δὲ κόμη φυσικῶς ἐνου-
 λισμένη ὑακινθίνῳ ἄνθει καθ' Ὅμηρον ἐμφορῆς, καὶ ταύτην αἱ
 20 χεῖρες τημελοῦσι τῆς Ἀφροδίτης. τράχηλος λευκός τε καὶ σύμ-
 μετρος τῶ προσώπῳ κἄν ἀκόσμητος ἦ, δι' ἀβρότητα τεθάρ-
 ρηκεν ἑαυτῶ· περικείται μέντοι λιθοκόλλητον περιδέραιον, ἐν
 ᾧ τοῦνομα γέγραπται τῆς καλῆς· γράμματα δ' ἐστὶ τῶν
 λιθιδίων ἢ θέσις. ἔτι δὲ εὐμήκης ἡλικία. σχῆμα καλόν τε
 25 καὶ περίμετρον καὶ τῶ τύπῳ συνδιατιθέμενον τῶν μελῶν.
 ἐνδεδυμένη μὲν εὐπροσωποτάτη ἐστίν, ἐκδῦσα δὲ ὅλη πρόσ-
 ωπον φαίνεται. βάδισμα τεταγμένον βραχὺ δέ, ὥσπερ
 κυπάριττος ἢ φοῖνιξ σειόμενος ἡσυχῇ, ἐπεὶ φύσει τὸ κάλ-
 λος ἐστὶν ὑπερήφανον. ἄλλ' ἐκείνους μὲν οἷα φυτὰ κινεῖ
 30 ζεφύρου πνοή, αὐτὴν δὲ πῶς ὑποσαλεύουσι τῶν Ἐρώτων
 αἱ αὔραι. ταύτην ἑαυτοῖς ὡς οἶόν τε ἦν οἱ κορυφαῖοι γε-
 γράφασι τῶν ζωγράφων. ἡνίκα οὖν δέοι γράφειν Ἐλένην
 ἢ Χάριτας ἢ καὶ αὐτὴν γε τὴν ἄρχουσαν τῶν Χαρίτων,

οἶον εἰς ὑπερφυῆς παράδειγμα κάλλους ἀφορῶντες ἀνα-
σκοποῦσι τὴν εἰκόνα Λαΐδος, κάντεῦθεν ἀποτυποῦνται θεο- 35
πρεπῶς τὸ φιλοτεχνούμενον εἶδος. μικροῦ με παρῆλθεν
εἰπεῖν ὡς κυδωνιῶντες οἱ μαστοὶ τὴν ἀμπεχόνην ἐξωθοῦσι
βιαίως. οὕτω μέντοι σύμμετρα καὶ τρυφερὰ τῆς Λαΐδος τὰ
μέλη, ὡς ὑγροφυῶς αὐτῆς λυγίζεσθαι τὰ ὀστᾶ τῷ περι-
πτυσσομένῳ δοκεῖν. τοιγαροῦν ταῦτα μικροῦ γε ὁμοίως 40
δι' ἀπαλότητα συναπομαλάττεται τῇ σαρκί, καὶ ταῖς ἐρω-
τικαῖς ἀγκάλαις ὑπείκει. ἤνικα δὲ φθέγγεται, βαβαί, ὅσαι
τῆς ὁμιλίας αὐτῆς αἰ σειρῆνες, ὅσον ἢ γλῶττα στωμύληθρος.
τῶν Χαρίτων πάντως ἢ Λαῖς τὸν κεστὸν ὑπεζώσατο, καὶ
μειδιᾷ πάνυ ἐπαγωγόν. οὕτως οὖν τὴν ἐμὴν ὠραιζομένην 45
καὶ τρυφῶσαν ὑπὸ πλοῦτου τῆς εὐπρεπείας οὐδ' ἂν ὁ
Μῶμος ἐν ἐλαχίστῳ μωμήσαιτο. ἀλλὰ πόθεν ἄρα με τοιαύ-
της ἠξίωσεν Ἀφροδίτη; περὶ κάλλους οὐκ ἠγωνίσασατο παρ'
ἐμοί, Ἦρας Ἀθηνᾶς οὐκ ἔκρινα τὴν θεὸν εὐπρεπεστέραν
ὑπάρχειν, ψῆφον αὐτῇ δίκης οὐκ ἀπέδωκα μῆλον, καὶ 50
ἀπλῶς μοι ταύτην πεφιλοτίμηται τὴν Ἑλένην. ὦ πότνια
Ἀφροδίτη, τί σοι τῆς Λαΐδος ἔνεκα θύσω; ἦν οἱ προσβλέπον-
τες ἀποτροπιάζουσιν ὧδε σὺν θαύμασι προσευχόμενοι τοῖς
θεοῖς· „ἀπίτω φθόνος τοῦ κάλλους, ἀπίτω βασκανία τῆς
χάριτος“. τοσοῦτον αὐτῇ περίεστιν εὐπρεπείας, ὡς τῶν 55

προσιόντων ἀγλαΐζειν τὰς κόρας τὴν Λαΐδα. καὶ γέροντες
 εὖ μάλα πρεσβῦται θαυμάζουσιν, ὡς οἱ παρ' Ὀμήρῳ δημο-
 γέροντες τὴν Ἑλένην, καὶ „εἶθε“, φασίν, „ἢ ταύτην ἡτύ-
 χήσαμεν ἠβῶντες ἢ νῦν ἠρξάμεθα τῆς ἡλικίας“. οὐ νέμεσις
 60 τὸ γύναιον εἶναι διὰ στόματος τῆ Ἑλλάδι, ἔνθ' οἱ κωφοὶ
 διανεύουσιν ἀλλήλοις τῆς Λαίδος τὸ κάλλος. οὐκ ἔχω ὃ τι
 λέγω, οὐδὲ ὅπως παύσομαι· λήξω δὲ ὅμως, ἐν μέγιστον
 ἐπευχόμενος τοῖς γραφεῖσι, τῆς Λαίδος τὴν χάριν, ἧς δι'
 ἔρωτα πολὺν οἶδα καὶ νῦν τὸ προσφιλὲς ὄνομα πολλάκις
 65 εἰπών.

ΠΑΡΘΕΝΟΙ ΝΕΑΝΙΣΚΟΝ ΕΦΑΜΙΛΛΩΣ
 ΠΟΘΟΥΣΑΙ

β'

[* * *]

Ἐσπέρα τῆ προτεραίᾳ μελωδοῦντί μοι κατὰ τινα στενω-
 πὸν δύο κόραι προσῆλθον ἀναβλέπουσαι χάριν Ἔρωτος
 μειδιῶσαι καὶ μόνῳ γε τῷ ἀριθμῷ λειπόμεναι τῶν Χαρίτων·
 κάμῃ διηρώτων αἱ μείρακες ἀμιλλώμεναι πρὸς ἀλλήλας

ἀδόλως καὶ ἥθος οὐ πεπλασμένον ἐμφαίνουσαι· „ἐπειδὴ 5
 μέλη προσάδων καλὰ τὰ δεινὰ τῶν Ἐρώτων ἡμῖν ἐμβέβλη-
 κας βέλη, λέγε πρὸς τῆς σῆς εὐμουσίας, ἧς ἐρωτικῶς πρὸς
 τοῖς ὡσὶ καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπέπληκας ἑκατέρας ἀμφοτέρων
 ἡμῶν, τίνος ἔνεκε μελωδεῖς; ἑκατέρα γὰρ ἑαυτὴν ἐρᾶσθαι
 φησι. καὶ ζηλοτυποῦμεν ἤδη καὶ διὰ σὲ φιλονείκως καὶ μέχρι 10
 τριχῶν συμπλεκόμεθα πολλάκις ἀλλήλαις.“ „ἀμφοτέραι μὲν
 ὁμοίως“, εἶπον, „καλαί, πλήν οὐδετέραν ποθῶ. ἄπιτε οὖν,
 ὦ νεάνιδες, ἀπόθεσθε τὴν ἔριν, παύσασθε ζυγομαχίας.
 ἄλλης ἐρῶ, πρὸς αὐτὴν βαδιοῦμαι.“ „κόρη“, φασίν, „ἐκ
 γειτόνων οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα καλή, καὶ φῆς ἄλλης ἐρᾶν; 15
 ψεύδη προφανῶς. ὁμοσον ὡς ἡμῶν οὐδετέραν ποθεῖς“.
 προσεγέλασα τῆνικαῦτα βοῶν ὡς „εἰ μὴ θέλω, πρὸς
 ἀνάγκης ἐπάγετέ μοι τὸν ὄρκον;“ „μόλις“, ἔφησαν, „κατέβη-
 μεν καιρὸν εὐκαιρον εὐροῦσαι λαβοῦσαι, καὶ παρίστασαι
 διαπαιζῶν ἡμᾶς. οὐκ ἀφετέος εἶ, οὐδὲ καταβαλεῖς ἡμᾶς ἀπ’ 20
 ἐλπίδος μεγάλης.“ καὶ ἅμα λέγουσαι προσεἶλκον, ἐγὼ δέ
 πως ἠδέως ἠναγκαζόμεν. μέχρι μὲν οὖν δεῦρο τοῦ λόγου
 καλῶς ἂν ἔχοι καὶ πρὸς ὄντιναοῦν, τὸ δὲ ἐντεῦθεν ἐν κεφα-
 λαίῳ τοσοῦτον λεκτέον, ὡς οὐδεμίαν λελύπηκα, θάλαμον
 αὐτοσχέδιον εὐρῶν ἀρκοῦντα τῇ χρεῖα. 25

ΕΤΑΙΡΑ ΚΑΙ ΝΕΟΣ ΥΠΟ ΔΕΝΔΡΩΙ ΣΥΝΕΥΩΧΗ-
ΘΕΝΤΕΣ ΑΛΛΗΛΟΙΣ

γ'

Φιλοπλάτανος Ἀνθοκόμη.

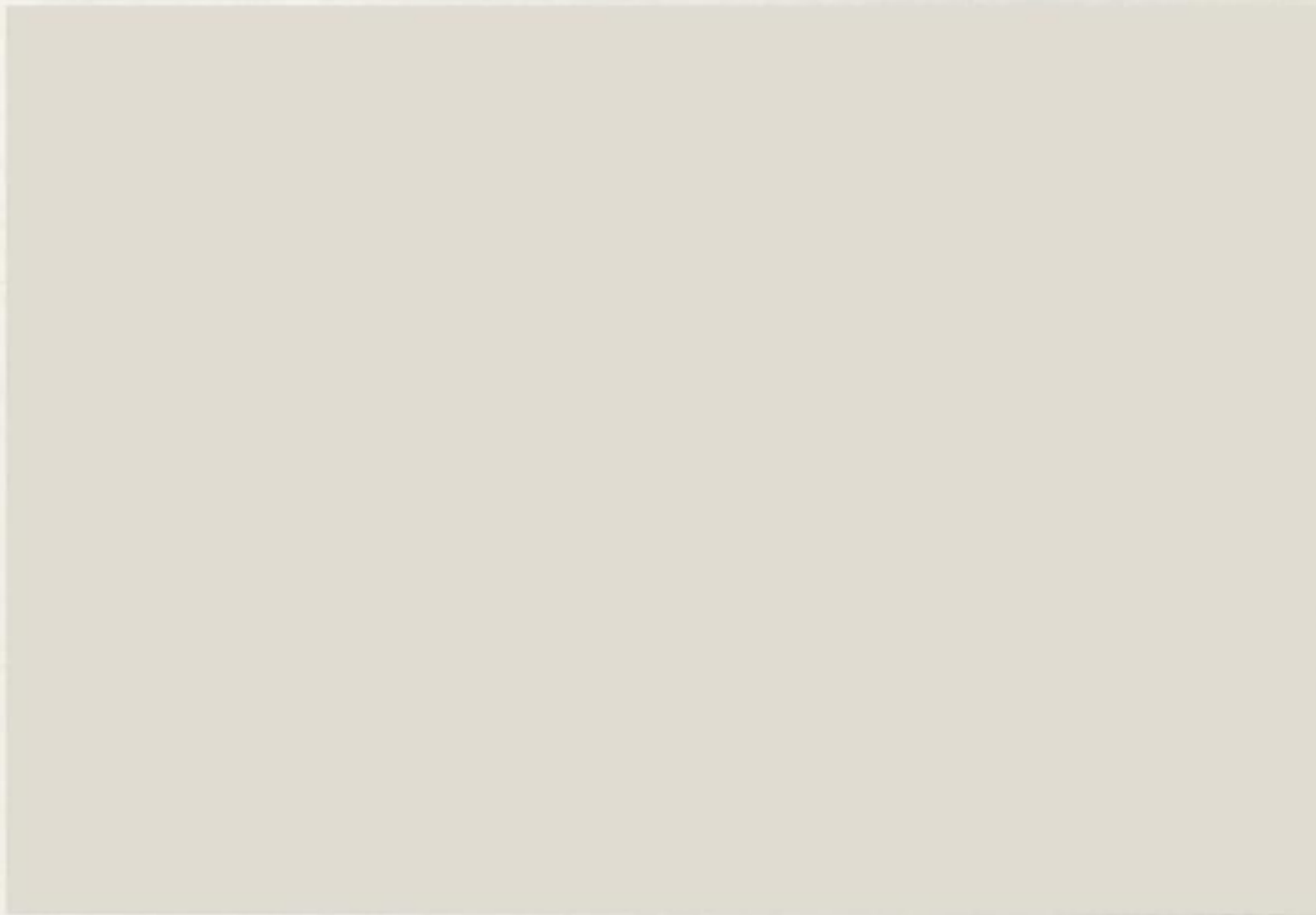
Τῇ Λειμώνη χαριέντως ἐν ἐρωτικῷ συνεισιώμην παρα-
δείσῳ καὶ μάλα πρέποντι τῷ κάλλει τῆς ἐρωμένης· ἔνθα
πλάτανος μὲν ἀμφιλαφῆς τε καὶ σύσκιος, πνεῦμα δὲ μέτριον,
καὶ πόα μαλθακὴ ὥρα θέρους ἐπανθεῖν εἰωθυῖα (ἐπὶ τοῦ
5 πεδίου κατεκλίθημεν οἷα τῶν πολυτελεστάτων δαπίδων)
δένδρη τε πολλὰ τῆς ὀπώρας πλησίον, „ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ
μηλέαι ἀγλαόκαρποι“, φαίη τις ἄν καθομηρίζων τῶν
ὀπωρινῶν αὐτόθι Νυμφῶν τὸ χωρίον. ἦν μὲν οὖν ταῦτα καὶ
ἕτερα δένδρα πλησίον, εὐανθῇ μὲν τοὺς ὄρπηκας, πάμφορα

δὲ τὸν καρπὸν, ὡς ἂν εὐωδέστατον παρέχοι τὸν ἐράσμιον 10
 τόπον. καὶ τούτων ἐκδρεψάμενος φύλλον ὑπεμάλαττον τοῖς
 δακτύλοις, εἶτα τῇ ῥινὶ προσάγων γλυκυτέρας ἐπὶ πλεῖστον
 εἰσέπνεον εὐοσμίας. ἄμπελοι δὲ παμμήκεις σφόδρα γε ὑψηλαὶ
 περιελίττονται κυπαρίττους, ὡς ἀνακλᾶν ἡμᾶς ἐπὶ πολὺ
 τὸν αὐχένα πρὸς θέαν τῶν κύκλω συναιωρουμένων βοτρύων, 15
 ὧν οἱ μὲν ὀργῶσιν, οἱ δὲ περκάζουσιν, οἱ δὲ ὄμφακες, οἱ δὲ
 οἰνάνθαι δοκοῦσιν. ἐπὶ τοίνυν τοὺς πεπανθέντας ὁ μὲν
 ἀνερριχᾶτο βεβηκῶς ἐπὶ τῶν κλάδων, ὁ δὲ ἀπὸ τῆς γῆς
 ἀρθεῖς ἱκανῶς ἄκρα μὲν τῇ λαιᾷ σφοδρῶς εἶχετο τοῦ φυτοῦ,
 τῇ δεξιᾷ δὲ παρετρύγα· ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ δένδρου χεῖρα 20
 ὤρεγε τῷ γεωργῷ ὡς ὑπεργεγηρακότι. ἡ δὲ πηγὴ χαριε-
 στάτη ὑπὸ τῇ πλατάνῳ ῥεῖ ὕδατος εὖ μάλα ψυχροῦ, ὡς γε
 τῷ ποδὶ τεκμήρασθαι, καὶ διαφανοῦς τοσοῦτον, ὥστε
 συνεπινηχομένων κατὰ διαυγῆς ὑδάτιον καὶ διαπλεκομένων
 ἐπαφροδίτως ἀλλήλοις ἅπαν ἡμῶν φανερῶς ἀποκατα- 25
 φαίνεσθαι μέλος. ὅμως οὖν οἶδα πολλάκις τὴν αἴσθησιν
 πλανηθεῖς πρὸς ὁμοιότητα μήλων τε καὶ τῶν ἐκείνης μαστῶν·
 μήλου γὰρ ἀμφοῖν μεταξύ ἐν τοῖς ὕδασι διανηχομένου τῇ

χειρὶ κατεδραξάμην, τοῦτο εἶναι νομίσας τὸν κυδωνιῶντα
 30 τῆς ποθουμένης μαστόν. καλὴ μὲν οὖν, νῆ τὰς τῆς πίδακος
 νύμφας, καὶ καθ' ἑαυτὴν ἢ πηγὴ, φαιδροτέρα δὲ μᾶλλον
 ἐδόκει τοῖς εὐωδεστέροις ἐπικοσμηθεῖσα τῶν φύλλων καὶ
 τοῖς μέλεσι τῆς Λειμώνης, ἣτις καίπερ ὑπερφυῶς εὐπρόσω-
 πος οὔσα, ὅμως, ὅταν ἀπεκδύηται, δι' ὑπερβολὴν τῶν
 35 ἔνδον ἀπρόσωπος εἶναι δοκεῖ. καλὴ μὲν οὖν ἢ πηγὴ,
 εὐκρατὴς δὲ καὶ ἢ τοῦ ζεφύρου πνοή, τὸ χαλεπὸν παρα-
 μυθουμένη τῆς ὥρας, λεπτὸν ἅμα καὶ ὑπνηλὸν ἐνηχοῦσα
 καὶ τῆς εὐωδίας πολὺ συνεπαγομένη τῶν δένδρων, τοῖς
 μύροις ἀντέπνει τῆς γλυκυτάτης. καὶ συμμιγῆς ἦν εὐοσμία
 40 καὶ μικροῦ γε ὁμοτίμως τὴν αἴσθησιν εὐφραίνοντων· βραχὺ
 γάρ, ἡγοῦμαι, τὸ μύρον ἐνίκα, ὅτι γε τῆς Λειμώνης ὑπῆρχε
 τὸ μύρον. ἔτι δὲ τὸ ἔμπνουν τῆς αὔρας, δι' ἣν καὶ τὸ πνίγος
 τῆς μεσημβρίας ἠπιώτερον ἐγεγόνει, λιγυρὸν ὑπήχει τῶ
 μουσικῶ τῶν τεττίγων χορῶ. ἡδὺ καὶ ἀηδόνες περιπετό-
 45 μенаι τὰ νάματα μελωδοῦσιν. ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἡδυφώ-
 νων κατηκούομεν ὀρνίθων ὥσπερ ἐμμελῶς ὁμιλούντων
 ἀνθρώποις. ἔτι κάκείνους πρὸ τῶν ὀμμάτων ἔχειν δοκῶ·
 ὁ μὲν ἐπὶ πέτρας ἀναπαύει τῶ πόδε καθ' ἕνα, ὁ δὲ ψύχει τὸ

πτερόν, ὁ δὲ ἐκκαθαίρει, ὁ δὲ ἤρέ τι ἐκ τοῦ ὕδατος, ὁ δὲ εἰς
τὴν γῆν κατανένευκεν ἐπισιτίσασθαι τι ἐκεῖθεν. ἡμεῖς δὲ 50
ὑφειμένη τῇ φωνῇ διελεγόμεθα περὶ τούτων, ὅπως μὴ
ἀποπτήσωνται καὶ διασκεδάσωμεν τῶν ὀρνίθων τὴν θέαν.
κάκεϊνό γε, νῆ τὰς Χάριτας, ἐπιτερπέστατον ἦν· τοῦ γὰρ
ὀχετηγοῦ κατὰ τάχος ἐπὶ πρασιάς τε καὶ δένδρα τῇ σμινύη
καθηγουμένου τῷ ῥεύματι, πόρρωθεν ὁ θεράπων φιάλας 55
καλλίστου πόματος πλήρεις ἐπὶ τὸν ὄλκον ἠφίει θᾶπτον
φέρεσθαι κατὰ ῥοῦν, οὐ χύδην, ἀλλὰ κατὰ μίαν, ἐκ διαστή-
ματος βραχέος διακεκριμένας ἀλλήλων· ἕκαστον δὲ τῶν
ἐκπωμάτων δίκην ὀλκάδων ἐπιχαρίτως διεκπλεόντων
πτόρθον Μηδικοῦ φυτοῦ ἐπεφέρετο εὐφυλλον, καὶ ἦν ταῦτα 60
ταῖς εὐπλοούσαις ἡμῶν φιάλαις ἰστία. τοιγαροῦν αὐτο-
φυῶς ἠρεμαίᾳ καὶ ἀταράχῳ πνοῇ κυβερνώμεναι, καθάπερ
νῆες ταχυναυτήσασαι κατὰ πρύμναν ἰσταμένου τοῦ πνεύ-
ματος, σὺν τοῖς ἠδίστοις φόρτοις εἰς τοὺς συμπότας εὐδιον
προσωρμίζοντο· ἡμεῖς δὲ ὑπουργῶς ἀνασπῶντες ἐκάστην 65
παραθέουσαν κύλικα συνεπίνομεν ἴσον ἴσῳ κεκραμένην

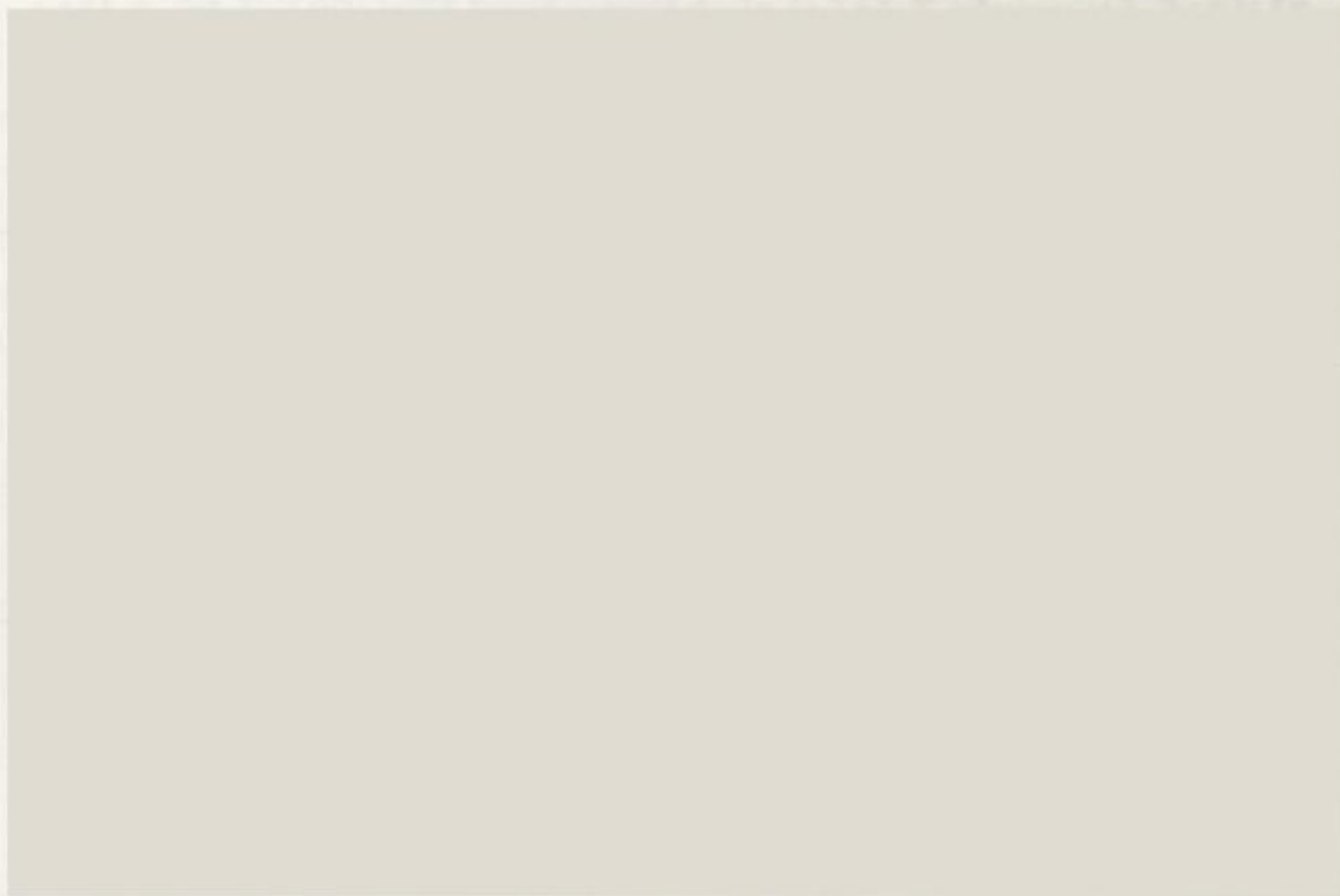
μετρίως· ὁ γὰρ ἕμμετρος οἰνοχόος ἐξεπίτηδες τοσοῦτω
 θερμότερον τοῦ δέοντος τὸν οἶνον συνέμισγεν ὕδατι διαπύρω,
 ὅσον ἔμελλεν ὁ ψυχρότατος ὄλκος ἐπιπολάζον αὐτῷ τὸ
 70 κραθὲν ἐπιψύχειν, ὅπως ἄν, μόνης γε τῆς ἀμέτρου θέρμης τῷ
 ψυχρῷ μειουμένης, τὸ σύμμετρον καταλείψοιτο. καὶ οὕτω
 δὴ γέγονεν ἡμῖν ἀμφὶ Διόνυσόν τε καὶ Ἀφροδίτην ἡ πᾶσα
 διατριβή, οὓς ἐπὶ τῇ κύλικι συνάγοντες ἐθελγόμεθα. ἡ δὲ
 Λειμώνη τοῖς ἄνθεσιν οἶον λειμῶνα τὴν κεφαλὴν ἐποιεῖτο.
 75 καλὸς δὲ ὁ στέφανος καὶ δεινὸς ἐπιπρέψαι ταῖς ἐν ὥρᾳ
 ῥᾶστα καὶ φαιδρότερον τοῖς ῥόδοις ἀποτελέσαι τὸ ἔρευθος,
 ὅτ' ἄν εἴη τούτων καιρὸς. ἄπιθι τοίνυν, ὦ φιλότης, ἐκεῖσε
 (ἔστι δὲ τοῦ καλοῦ Φυλλίωνος τὸ χωρίον), καὶ τοιούτων,
 εὐχαρι Ἀνθοκόμη, συναπόλαυε τῇ ποθουμένη Μυρτάλῃ.

ΝΕΟΣ ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΤΩΝ
ΓΥΝΑΙΚΩΝ

δ'

Φιλόχορος Πολυαίνω.

Ἰππίας ὁ καλὸς ὁ Ἀλωπεκῆθεν ἀρτίως ἔφη πρὸς ἐμέ
γοργῶς ἀποβλέψας· „ὄρᾳς ἐκείνην, ὦ φίλε, τὴν ἐπιβάλλου-
σαν τὴν χεῖρα παιδίσκη; ὡς εὐμήκης, ὡς καλὴ καὶ λίαν
εὐσχήμων. νῆ θεοῦς, ἀστεῖον τὸ γύναιον, οἶον γοῦν ἄπαξ
ιδόντι κατὰ τάχος εἰκάσαι. δεῦρο πλησίον προσμίζωμεν 5
καὶ πειρασώμεθα τῆς καλῆς.“ „σώφρονος“, εἶπον, „δοκεῖ
μοι τὸ πρόσχημα τὸ ἀλουργὲς ἡμιφάριον, καὶ δέδοικα μὴ
προπετῶς ἐγχειρῶμεν. σκοπῶμεν οὖν ἀκριβέστερον· οἶδα
γὰρ (τοὺς εὐλαβῶς ἐγχειροῦντας) ἤκιστα εἰς τὸ κινδυνεύειν
ἀφικνουμένους.“ ἐμειδίασεν ἐπιτιμητικὸν ὁ Ἰππίας, καὶ τὴν 10
δεξιὰν ἐπιτείνας οἶος ἦν ἐπιρραπίζειν με κατὰ κόρρης καὶ
διεμέμφετο λέγων· „ἀφυτῆς εἶ, νῆ τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ ὄλος
ἀπαίδευτος Ἀφροδίτης· σώφρων γὰρ τήνδε τὴν ὥραν καὶ

διὰ μέσου τοῦ ἄστεος οὐκ ἂν οὕτω προήει κεκαλλωπισμένη
 15 τε καὶ ἰλαρὰ πρὸς τοὺς ἀπαντῶντας. οὐδὲ τῶν μύρων ὅσον
 ὄζει καὶ πόρρωθεν ὑπαισθάνη; οὐδὲ τοῦ κτύπου τῶν εὐήχων
 ψελλίων ἀκήκοας ἡδιστον ὑποσειομένων, ὅσον ἀποτελεῖν
 εἰώθασιν αἱ γυναῖκες ἐξεπίτηδες ἀνακουφίζουσαι τὴν δεξιάν
 καὶ ἀκροχειρίζουσαι τὸν κόλπον, ἐρωτικοῖς τε συμβόλοις
 20 διὰ τούτων τοὺς νέους εἰς ἑαυτὰς προσκαλούμεναι; ἀλλὰ
 καὶ ἐστράφην“, ἔφη, „ἢ δὲ καὶ αὐτὴ ἀντεστράφη. ἐκ τῶν
 ὀνύχων τεκμαίρομαι τὸν λέοντα. ἰτέον οὖν ἐστίν, ὧ Φιλόχορε,
 ὅτι οὐδὲν ἡμᾶς βλάψει, ἀλλ' ἐλπίδες καλαί. πλὴν αὐτὸ
 δείξει, ὃ τὸν ποταμὸν καθηγούμενος ἔφη. τὸ δὲ προσδο-
 25 κώμενον φανερόν ὡς, εἰ θέλοιμεν, ῥᾶστα ἂν γένοιτο“. προσπε-
 λάσας οὖν καὶ προσειπὼν αὐτὴν καὶ ἀντιπροσρηθεὶς ἤρετο
 φάσκων· „πρὸς τοῦ σοῦ κάλλους, ὧ γύναι, ἐπιτρέπεις ἡμῖν
 ὁμιλῆσαι περὶ σοῦ βραχέα τῇ θεραπαίνῃ; οὐδὲν δὲ ὧν
 ἀγνοεῖς διαλεξόμεθα τῇ παιδίσκῃ, οὐδὲ ἀνάργυρον αἰτήσο-
 30 μεν Ἀφροδίτην· χαριούμεθα δὲ ὅσον αὐτὴ ἂν ἐθέλοις·
 ἐθελήσεις δὲ οἶδ' ὅτι τὰ μέτρια. ἐπίνευσον, ὧ καλή, † οὐ

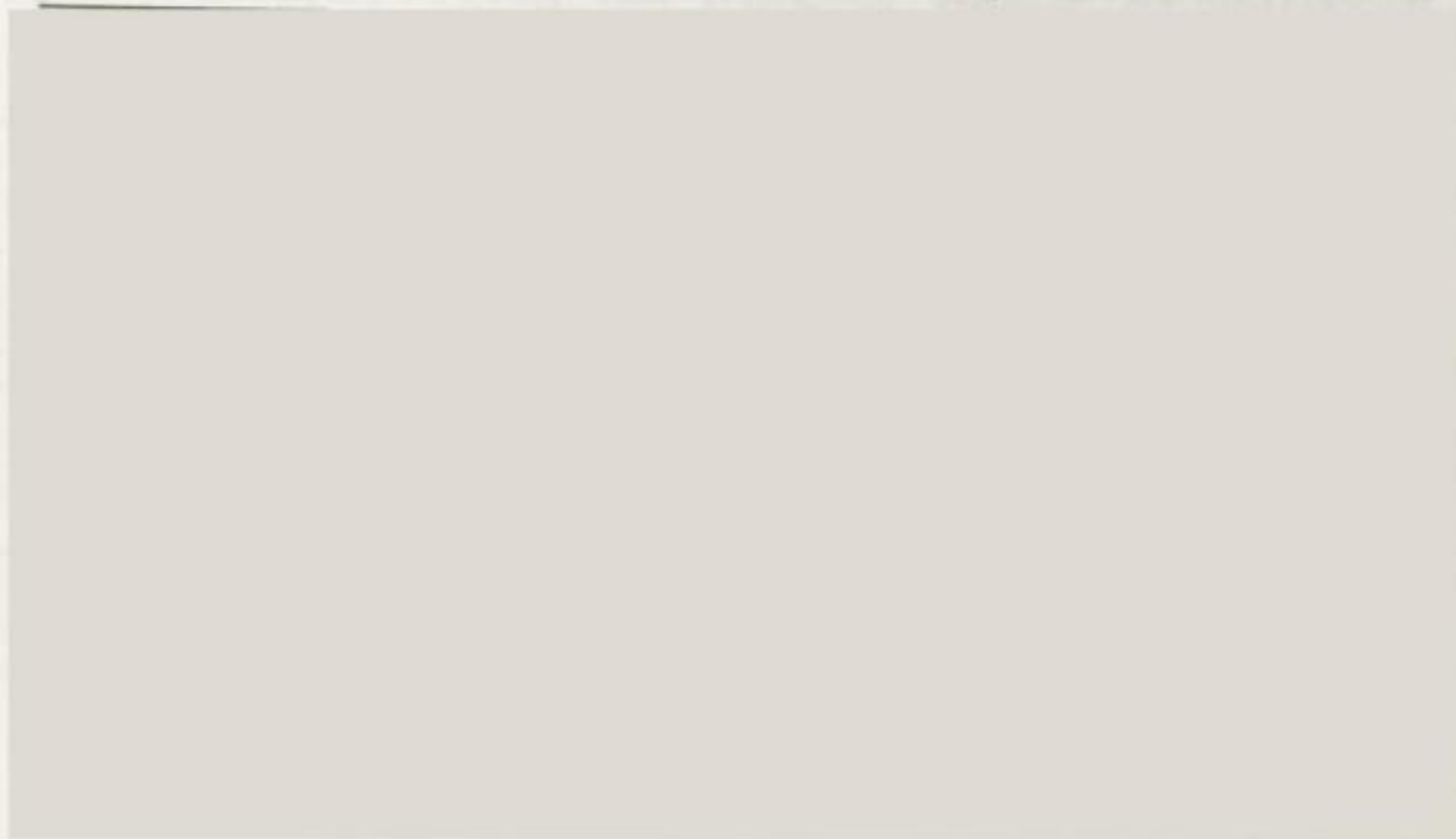
τοσοῦτον ἔλεῶ τὸ τιθίον †.“ ἡ δέ τὴν σύννευσιν ἐνδοτικοῖς
καὶ θέλουσιν ὀφθαλμοῖς ἐπιχαρίτως ἐδήλου καὶ οὐ κατειρω-
νεύσατο τὴν ὑπόσχεσιν, ἔστη τε καὶ ἠρυθρίασε, καὶ ἀπέστει-
λεν ἐπαγωγὸν τινα καὶ γλυκεῖαν αὐγὴν, οἷα πέφυκεν 35
ἀπαστράπτειν ἐξ ἀπέφθου χρυσοῦ. τότε δὴ φησιν Ἰππίας
ἐπιστραφεὶς πρὸς με· „οὐκ ἀφυῶς ἐστοχασάμην, οἶμαι, τοῦ
τρόπου τῆς γυναικός, ἀλλὰ καὶ πέπεικα ταχύ, οὐ χρόνον
μακρὸν οὐ λόγον πολὺν ἀναλώσας. σὺ δὲ τούτων ἄπειρος
ἔτι. ἀλλ’ ἔπου καὶ μάνθανε, καὶ συναπόλαυσον ἐρωτικῶ 40
διδασκάλω· τοῦτο γὰρ τὸ μάθημα τῶν ἐρωτικῶν παρ’
ὄντιναοῦν ποιοῦμαι δεινότατος εἶναι.“

ΔΟΛΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΚΑΙΝΟΠΡΕΠΩΣ ΤΟΝ ΣΥΝΟΙ- ΚΟΝ ΑΠΑΤΩΣΗΣ

ε’

Ἄλκίφρων Λουκιανῶ.

Πανηγύρεως ἐν προαστείῳ πανδημεὶ τελουμένης καὶ
δημοθoinίας ἀφθόνου Χαρίδημος ἐπ’ εὐωχίαν συνεκαλεῖτο
τοὺς φίλους. ἔνθα καὶ γυνὴ τις παρῆν (ὄνόματι γὰρ οὐδὲν
δέομαι λέγειν), ἦν αὐτὸς ὁ Χαρίδημος (οἶσθα δὲ τὸν νέον

- 5 ὡς ἐρωτικός) ἐν ἀγορᾷ προῖοῦσαν ἰδὼν ἀγκιστρεύει καὶ
πέπεικε παραγενέσθαι τῷ δείπνῳ. πάντων οὖν εἰς ταύτῳ
ἀθροιζομένων τῶν δαιτυμόνων ὁ χρυσοῦς ἐστιάτωρ εἰσῆει
πρεσβύτην τινὰ συνεπαγόμενος καὶ αὐτὸν δὴ συγκεκλημένον
ἡμῖν. ὃν ἐκείνη προσιόντα πόρρωθεν κατιδοῦσα ὀξέως
10 ὑπέδου, καὶ θᾶπτον νοήματος εἰς τὸν πλησίον οἶκον ἀπέδρα.
κάκεϊσε μεταπεμψαμένη Χαρίδημον· „ἀγνοία“, ἔφη, „μέγι-
στον κακὸν κατειργάσω· οὗτος ὁ πρεσβύτης ἀνὴρ ἐστὶν
ἐμός, καὶ τὴν ἐσθῆτα, ἣν ἐκδυσασμένη κατέλιπον ἔξω,
ῥαδίως ἐπέγνων, καὶ ὑποψίας, ὡς εἰκός, γέγονε πλήρης.
15 ὅμως, ἂν ταύτην λάθρα καὶ βραχέα τῶν ὄψων ἐπιδώσης,
αὐτὸν ἐξαπατήσω καὶ τὸν νῦν αὐτῷ κατ' ἐμοῦ διενοχλοῦντα
λογισμὸν ἐτέρωσε παρατρέψω.“ τούτων οὖν ἐπιδοθέντων
ἀνέζευξεν οἴκαδε, καὶ τὸν σύνοικον ἔφθη, οὐκ οἶδ' ὅπως
ἐκφυγοῦσα. καὶ προσλαβομένη φίλην αὐτῆς ἐκ γειτόνων
20 οἰκοῦσαν προδιέθηκεν ὅπως ἀμφοτέραι βουκολήσουσι τὸν
πρεσβύτην. εἶτα ἦκεν εὐθύς οὗτος καὶ εἰσπεπήδηκεν ἔνδον
κεκραγῶς ἅμα καὶ πνέων θυμοῦ, τῆς τε γαμετῆς ὧδε τὴν
ἀκολασίαν ἐβόα· „τὴν ἐμὴν εὐνήν οὔποτε χαίρουσα καθυ-
βρίσεις“, καὶ δι' ὧν ἐώρακεν ἱματίων ἀπήλεγχε τὴν
25 μοιχείαν, καὶ ξίφος ἤδη μεμηνῶς ἐπεζήτει. τότε δὲ λοιπὸν
ἡ γείτων εἰς καιρὸν ἀνεφάνη καὶ „δέχου τὴν ἐσθῆτα“,
φησὶν, „ὧ φίλτάτη. μεγίστην οἶδά σοι χάριν. πεπλήρωκα
τὴν εὐχήν. ἀλλὰ πρὸς θεῶν μηδὲν ἀλαζονικόν. μετάλαβε
δὲ καὶ σὺ τῶν προτεθέντων ἡμῖν.“ τούτων οὕτω λεγομένων

ὁ τραχὺς ἐκεῖνος ἀνένηφε γέρων, τὸν τε θυμὸν ἀνεκρούετο, 30
καὶ μετὰ τῆς ὑπονοίας εἰς τοσαύτην πραότητα συνδιέλυσε
τὴν ὀργήν, ὡς τοῦναντίον ἀπολογεῖσθαι τῇ γαμετῇ· „ὦ
γύναι, συγγίνωσκέ μοι“, φησὶν· „ἐξέστην, ὁμολογῶ· ἀλλὰ
τῆς σῆς ἕνεκα σωφροσύνης θεὸς τις εὐμενῆς εἰς κοινήν
σωτηρίαν φιλανθρώπως ἀπέσταλκε ταύτην, καὶ ἀμφοτέρους 35
ἀπέσωσεν εἰσδραμοῦσα.“

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟ ΓΑΜΟΥ ΦΘΑΡΕΙΣΗΣ

ζ'

Ἑρμοκράτης Εὐφορίωνι.

Κόρη τις πρὸς τὴν ἑαυτῆς ἔφη τροφόν· „εἴ μοι πρότερον
ἐπομόσεις ὃ δ' ἂν εἴποιμι φυλάξειν ἀπόρρητον, αὐτίκα
τοῦτό σοι λέξω.“ ὁμώμοκεν ἡ τιτθή, ἡ δὲ παῖς εὐθύς εἴρηκεν·
„οὐκέτι σοι παρθένος ἐγώ, ὡς γε πρὸς σε τάληθές εἰρῆσθαι.“
εὐθύς ἀνακέκραγεν ἡ γραῦς, ἅμα τὴν παρειὰν αἰκίζομένη καὶ 5
σχετλιάζουσα τὸ συμβάν. ἡ δὲ κόρη φησί· „σίγα πρὸς
θεῶν, ὦ Σωφρόνη· ἔχε ἡσυχῇ, μὴ τις τῶν ἔνδον ὠτακουστῶν
ὑποκλέψῃ τὸν λόγον· οἴμοι, οὐκ ἀρτίως ὁμώμοκας μηδενὶ
παντάπασιν ἐξειπεῖν; τί οὖν, ὦ φίλη, σφόδρα καὶ μεγάλως
βοᾶς; νῆ τὴν Ἄρτεμιν, ὦ μήτερ, καίτοι πρὸς τοῦ ἔρωτος 10
φλεγόμενη δεινῶς, ἐσπούδακα σωφρονεῖν καθ' ὅσον ἡ-

δυνάμην. σμικρὰ δὲ οἷα τε ἦν καὶ δίχα μοι γέγονε τὰ νοή-
 ματα. διελογιζόμεν δὲ πρὸς ἑμαυτὴν· ‘πειθαρχήσω τῷ
 ἔρωτι; ἀμελήσω τοῦ πόθου;’ ἀμφοτέρὰ με κρατεῖ. εἶτα
 15 πολὺ μᾶλλον ἐπὶ θάτερα πρὸς τὸν ἔρωτα κλίνω· ηὔξανετο
 γὰρ τῇ μελλήσει, καὶ ὡς φυτὸν ἐν τῇ γῆ, οὕτως ἔνδον τῆς
 ἐμῆς ὑπερεφύετο ψυχῆς. οὕτως οὖν ἠττήθην, ὁμολογῶ, τῆς
 ἀνικητοῦ λαμπάδος.“ ἔφη τοίνυν ἡ πρεσβῦτις· „χαλεπώ-
 20 τατον μὲν τὸ δυστύχημα, τέκνον, καὶ τὴν ἐμὴν ἦσχυνας
 πολιάν· πλὴν ἐπεὶ τὸ πραχθὲν οὐκ ἂν ἄλλως ἔχοι, τὰ
 δεύτερα παραινῶ. πέπαυσο τούτων, καὶ μηδὲν περαιτέρω
 ἐξαμάρτανε, μή ποτέ σου τῆς γαστρὸς ὄγκουμένης ἐπὶ
 προήκοντι τῷ πράγματι καὶ τῷ χρόνῳ ἐναργῶς κατανοή-
 σωσι τὸ τολμηθὲν οἱ τεκόντες. ἀλλ’ εἴθε σοι γάμον ταχύ,
 25 πρὶν κατάφωρος γένῃ, συνεπινεύσουσιν οἱ θεοί. ἤδη δὲ
 τηλικαύτη γεγένησαι, καὶ αὐτίκα χρημάτων εἰς προῖκα τῷ
 σῶ δεήσει πατρί.“ „τί φῆς, ὦ μήτηρ; τοῦτο δέδοικα μά-
 λιστα πάντων.“ „μηδὲν δείσης, ὦ παῖ· ἐγὼ σε τηνικαῦτα
 διδάξω πῶς ἂν ἡ πρὸ γάμου γεγонуῖα γυνὴ παρθένος ἔτι
 30 δόξη τῷ νυμφίῳ.“

ΑΛΙΕΥΣ ΑΙΤΗΘΕΙΣ ΥΠΟ ΚΟΡΗΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΣ
ΕΣΘΗΤΑ ΦΥΛΑΞΑΙ ΜΕΧΡΙΣ ΑΝ ΑΠΟΛΟΥΣΗΤΑΙ
ΤΗΙ ΘΑΛΑΤΤΗΙ, ΚΑΙ ΤΑΥΤΗΝ ΟΡΩΝ ΜΑΛΙΣΤΑ
ΓΥΜΝΩΘΕΙΣΑΝ

ζ'

Κυρτίων Δικτύι.

Παρά τήν ἀκτὴν ἐστηκότι μοι κατὰ πέτρας καὶ τῷ
ἀγκίστρῳ προσπεπηγότα κάλλιστον ἰχθὺν ἀνασπῶντι,
τοῦ καλάμου κυρτουμένου τῷ βάρει, προσῆλθέ τις εὐπρόσω-
πος κόρη, κάλλος αὐτοφυῆς καὶ ὁμοιον αὐτομάτῳ φυτῷ
φέρουσα. καὶ πρὸς ἑμαυτὸν ἔφην· „ἐτέρα πολλῶ βελτίων 5
τῆς προτέρας ἐμπέπτωκεν ἄγρα.“ αὕτη δέ· „τὴν ἐσθῆτα,
φησί, „πρὸς τοῦ σοῦ Ποσειδῶνος, φύλαττε τὴν ἐμήν, ἄχρισ
ἂν τοῖς κύμασιν ἑμαυτὴν ἀπολούσω.“ ἦσθην ἀληθῶς καὶ
σφόδρα χαίρων τὴν αἴτησιν προσηκάμην οἷα δὴ μέλλων
αὐτὴν καταγυμνωθεῖσαν ὄραν. ὡς οὖν ἐξεδύσατο καὶ τὸν 10
ἔσχατον χιτωνίσκον, ὅλος ἐξέστην ἐκπλαγεὶς πρὸς τὴν
λαμπρότητα τῶν μελῶν. ἐξέλαμπε γὰρ ἐκ πολλῆς τε καὶ
μελαίνης κόμης λευκὸς μὲν τράχηλος, ξανθὴ δὲ παρειά·
χρώματα λαμπρὰ μὲν τῇ φύσει, ἀνθηρότερα δὲ τῇ πρὸς τὸ
μέλαν φιλονεικία. ἐντεῦθεν εἰσπεπήδηκεν ἔνδον καὶ παρενή- 15

χετο τῆ θαλάττῃ· ἦν γὰρ ἀτάραχον καὶ γαληναῖον τὸ
 κῦμα. καὶ τῷ ἀφρῶ τοῦ περιρρέοντος κύματος ἡ χροιά τοῦ
 σώματος λευκανθίζουσα παρισούτο. νῆ τοὺς Ἔρωτας, εἰ
 μὴ πρότερον ἔτυχον τεθεαμένος αὐτήν, ῥήθην ἂν τινα τῶν
 20 θρυλουμένων Νηρηίδων ὄρᾶν. ὡς δὲ ἱκανῶς εἶχε τῶν
 θαλαττίων λουτρῶν, εἶπες ἂν τὴν κόρην ἀνίσχουσας τῶν
 κυμάτων ἰδῶν· „οὕτω τῆς θαλάττης τὴν Ἀφροδίτην
 εὐπρεπῶς προῖοῦσαν γράφουσιν οἱ ζωγράφοι.“ αὐτίκα
 γοῦν προσδραμῶν θοιμάτιον ἐπεδίδουν τῆ ποθουμένη,
 25 προσπαίζων ἅμα καὶ πειρώμενος τῆς καλῆς. ἡ δὲ (ἦν γὰρ,
 ὡς ἔοικε, σεμνή τε καὶ βλοσυρά) ἠρυθρίασε μετ' ὀργῆς, καὶ
 γέγονε τὸ πρόσωπον θυμουμένη καλλίων, τὸ δὲ ὄμμα
 καίπερ ἀγανακτούσης ἠδύ, ὥσπερ καὶ τὸ τῶν ἄστρον
 πῦρ φῶς μᾶλλον ἔστιν ἢ πῦρ. τόν τε θηρατικὸν κατέαξε
 30 κάλαμον, καὶ τοὺς ἰχθῦς προσέρριψε τῆ θαλάττῃ. ἐγὼ δὲ
 ἀμήχανος παρειστήκειν, καὶ οὖς ἐθηρασάμην θρηνῶν καὶ
 ἦν οὐκ ἤγρευσα μειζόνως δακρύων.

ΙΠΠΟΚΟΜΟΣ ΙΠΠΕΩΣ ΕΡΩΤΙΚΟΥ

η'

Ἐχέπωλος Μελησίππῳ.

„Εὖγε τῆς εὐπρεπείας, βαβαί τῆς ἐλάσεως. ὡς ἀμφοτερο-
 δέξιος οὗτος πέφυκεν ὁ ἵππότης. καὶ κάλλει διαπρέπει, καὶ
 ὑπερφέρει τῷ τάχει. ὡς ἔοικε, τοῦτον οὐκ ἐδάμασεν Ἔρωσ,
 ἀλλ' ἔστιν αὐτὸς περιπόθητος Ἄδωνις ταῖς ἐταίραις.“
 ταῦτά μου λέγοντος ὁ χρυσοῦς ἀκήκοεν ἵππεύς, καὶ διαμεμ- 5
 φόμενος ἔφη· „οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον οὐδὲ πρὸς ἐμὲ
 τοῦτον οἰκείως εἶρηκας τὸν λόγον. ἄριστα μόνος οἶδεν
 ἵππάζεσθαι πόθος. αὐτὸς ἐμὲ καὶ δι' ἐμοῦ τάχιστα τὸν
 ἵππον ἐλαύνει, καὶ τὸν θέοντα κεντρίζει δεινῶς ὀξύτερον
 κατεπείγων. ἐπίδος οὖν, ἵπποκόμε, τοῖς δρόμοις, ἅμα τε 10
 ἄδων καὶ ἄσμασιν ἐρωτικοῖς τὸν ἔρωτα θεραπεύων.“ ἦδον
 τοίνυν τοιόνδε πρὸς ἐκεῖνον αὐτοσχέδιον μέλος, ἐξ αὐτοῦ
 τὴν πρόφασιν εἰληφώς· „ἐγὼ σε, δέσποτα, κατὰ γε τὴν
 ἐμὴν εἰκότως ἵπποδρόμον ἐνόμιζον ἐλεύθερον βέλους. εἰ δὲ
 τοσοῦτον κάλλος ἔχων ἐρᾶς, νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἀδικοῦσιν 15
 οἱ Ἔρωτες. ὁμως γε τοῦτό σε μὴ σφόδρα λυπεῖτω. καὶ τὴν
 ἑαυτῶν ἔτρωσαν ἐκεῖνοι μητέρα.“

ΔΟΛΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΔΙ' ΟΥ ΘΕΡΑΠΟΝΤΩΝ ΚΑΙ
ΣΥΝΟΙΚΟΥ ΠΑΡΟΝΤΩΝ ΕΦΗΨΑΤΟ ΤΟΥ ΜΟΙΧΟΥ

θ'

Στησίχορος Ἐρατοσθένει.

Γυνή τις ἐν ἀγορᾷ προῖοῦσα τόν τε σύνευνον εἶχε πλησίον,
καὶ ὑπὸ τῶν οἰκετῶν περιεστοιχίζετο κύκλῳ. ὡς δὲ προσιόντα
τὸν ἑαυτῆς εἶδε μοιχόν, ἄφνω βουλεύεται δαιμονίως ἅμα
τῇ θεᾷ, ὅπως ἂν εὐπροσώπως ἄψηται τοῦ ποθουμένου, καὶ
5 τι τυχόν καὶ λαλοῦντος ἀκούσῃ. αὐτὴ μὲν οὖν ὤλισθεν, ὡς
ἔδόκει, καὶ πέπτωκεν ἐπὶ γόνυ· ὁ δὲ μοιχὸς συμπράττων
ὥσπερ ἀπὸ συνθήματος τῇ γνώμῃ τῆς γυναικὸς ὀρέγει τὴν
χεῖρα καὶ διανίστησι πεπτωκυῖαν λαβόμενος τῆς δεξιᾶς καὶ
τοῖς ἐκείνης δακτύλοις τοὺς ἑαυτοῦ περιπλέξας, καὶ ὡς
10 οἶμαι πρὸς τοῦ ἔρωτος ὑπέτρεμον ἀμφοτέρων αἰ χεῖρες. ὁ
μὲν μοιχὸς τῆς πεπλασμένης αὐτὴν παραμυθούμενος συμ-
φορᾶς εἶπεν ἄττα δήπου καὶ ἔβη. ἡ δέ, ὥσπερ ἀλγοῦσα,
λάθρα τῷ στόματι προσάγει τὴν χεῖρα, καὶ τοὺς ἑαυτῆς
πεφιλήκει δακτύλους, ὧν ἐκεῖνος προσήψατο, ἔτι δὲ καὶ
15 τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐρωτικῶς ὑπέθηκε τούτους, δάκρυον ὑποκρί-
σεως ἀποματτομένη τῶν μάτην πρὸς αὐτῆς ὑποθλιβομένων
βλεφάρων.

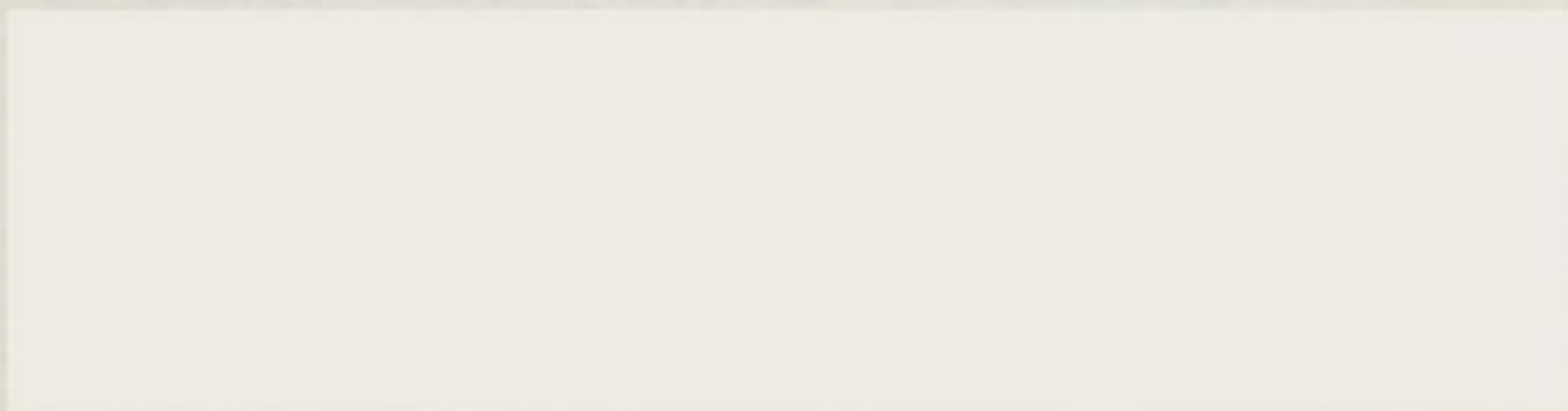
ΩΣ ΕΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΙ ΤΟ ΚΑΤΑ ΑΚΟΝΤΙΟΝ ΚΑΙ
ΚΥΔΙΠΠΗΝ ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

ι'

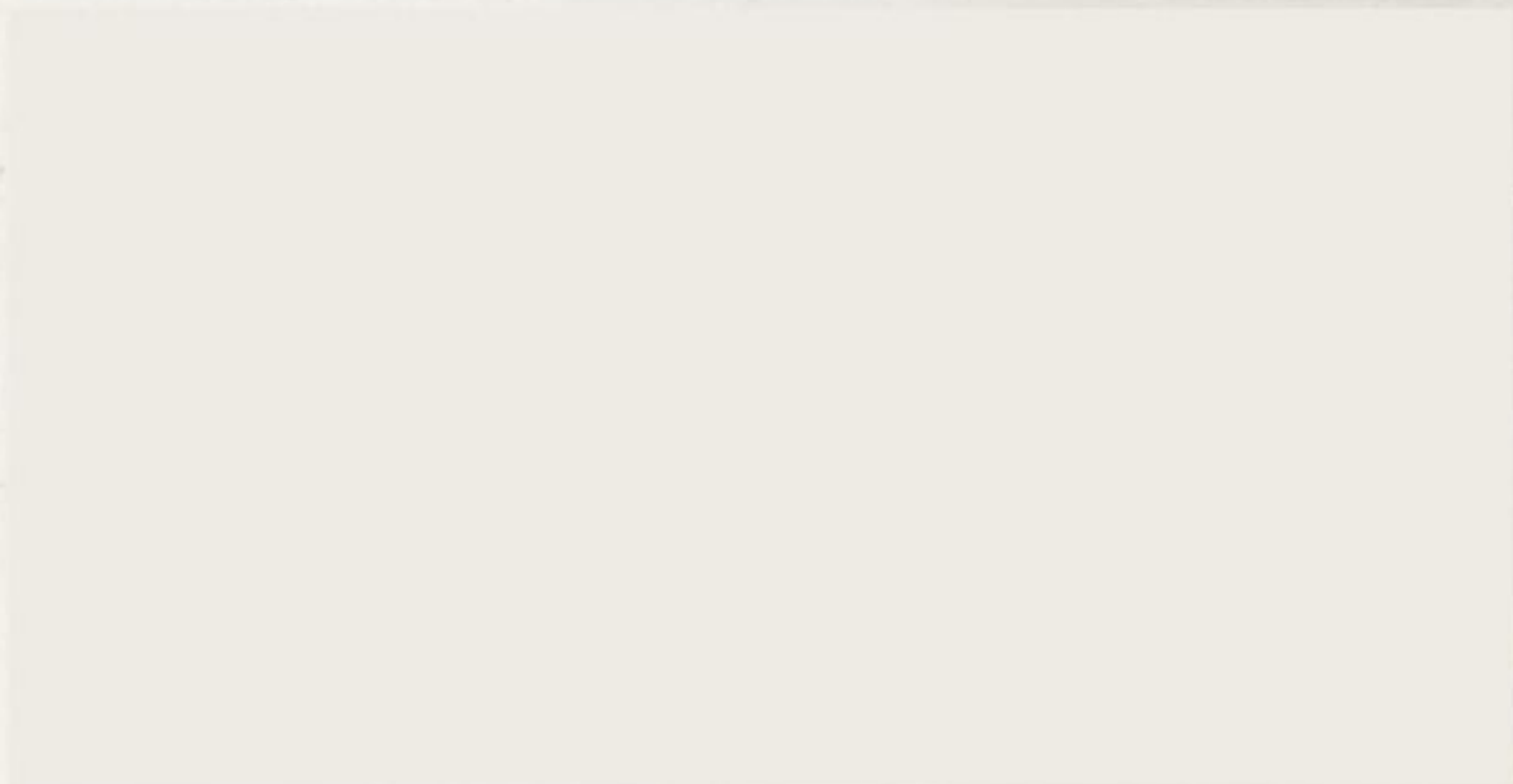
Ἐρατόκλεια Διονυσιάδι.

Ἀκόντιος τὴν Κυδίππην καλὸς νεανίας καλὴν ἔγημε
κόρην. ὁ γὰρ παλαιὸς λόγος εὖ ἔχει, ὡς ὁμοιον ὁμοίῳ κατὰ
θεῖον ἀεὶ προσπελάζει. τὴν μὲν ἅπασι τοῖς ἑαυτῆς φιλοτί-
μοις κεκόσμηκεν Ἀφροδίτη, μόνου τοῦ κεστοῦ φεισαμένη·
καὶ τοῦτον πρὸς τὴν παρθένον εἶχεν ἐξαίρετον ἢ θεός. καὶ 5
τοῖς ὄμμασι Χάριτες οὐ τρεῖς καθ' Ἡσίοδον, ἀλλὰ δεκάδων
περιχορεύει δεκάς. τὸν δὲ νέον ἐκόσμουν ὀφθαλμοὶ φαιδροὶ
μὲν ὡς καλοῦ, φοβεροὶ δὲ ὡς σώφρονος, καὶ φύσεως ἔρευθος
εὐανθὲς ἐπιτρέχον ταῖς παρειαῖς. οἱ δὲ φιλοθεάμονες τοῦ
κάλλους εἰς διδασκάλου προΐόντα περισκόπουν συνωθοῦν- 10
τες ἀλλήλους, καὶ ἦν ὄρᾱν πρὸς τούτων πληθούσας μὲν
ἀγορὰς στενοχωρουμένας δὲ λαύρας. καὶ πολλοὶ γε διὰ
τοῦτο τὸ λίαν ἐρωτικὸν τοῖς ἴχνεσι τοῦ μεираκίου τοὺς

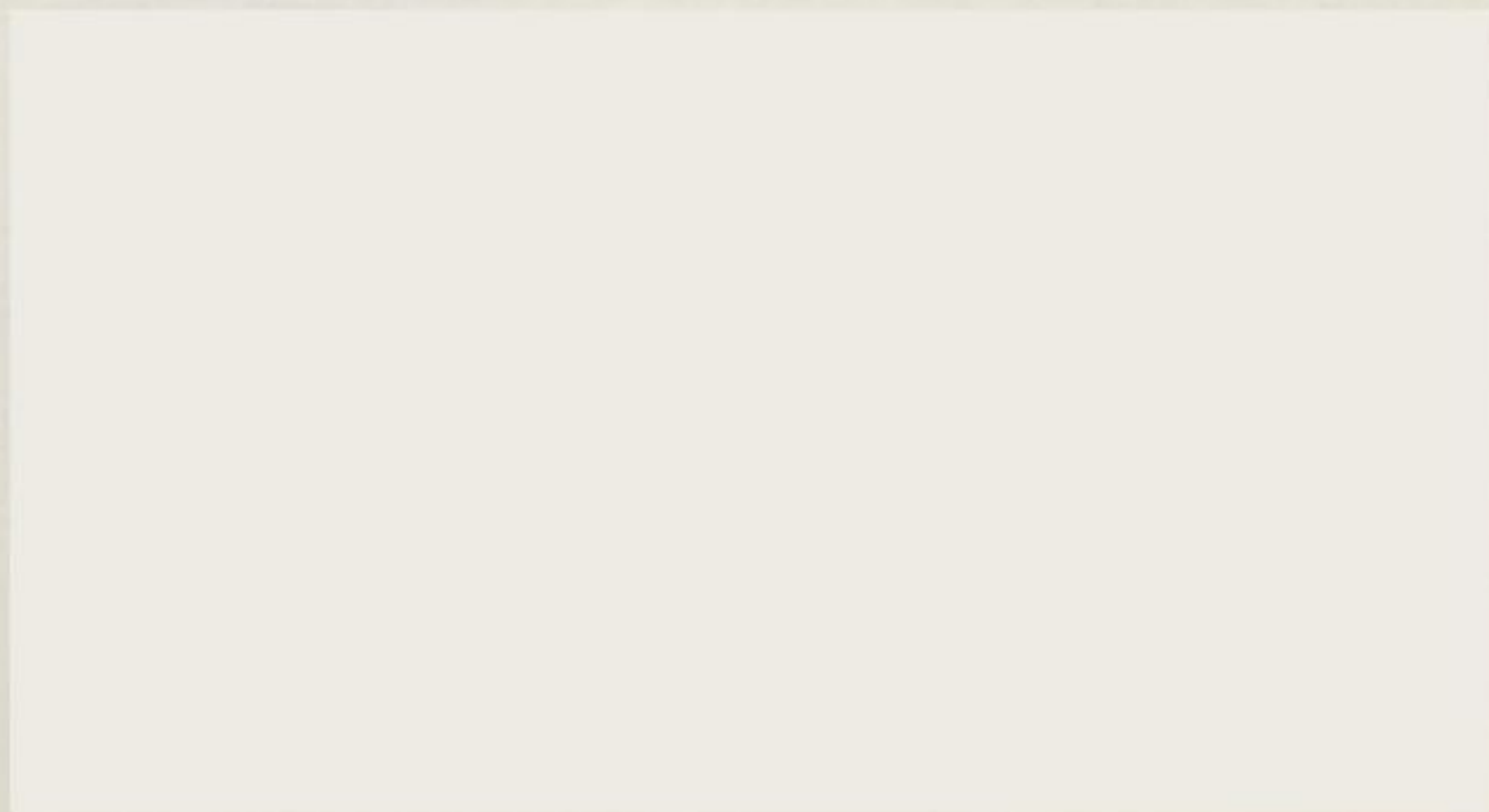
15 ἑαυτῶν ἐφήρμοζον πόδας. οὗτος ἠράσθη Κυδίπτης. ἔδει γὰρ
 τὸν καλὸν τοσοῦτους τετοξευκότα τῷ κάλλει μιᾶς ἀκίδος
 ἐρωτικῆς πειραθῆναί ποτε καὶ γνῶναι σαφῶς, οἷα πεπόνθα-
 σιν οἱ δι' αὐτὸν τραυματῖαι. ὅθεν ὁ Ἔρωσ οὐ μετρίως ἐνέτεινε
 τὴν νευράν (ὅτε καὶ τερπνὴ πέφυκεν ἢ τοξεία), ἀλλ' ὅσον
 εἶχεν ἰσχύος προσελκύσας τὰ τόξα σφοδρότατα διαφῆκε τὸ
 20 βέλος. τοιγαροῦν εὐθέως, ὧ κάλλιστον παιδίον Ἀκόντιε,
 δυοῖν θάτερον, ἢ γάμον ἢ θάνατον διελογίζου βληθεῖς. πλὴν
 αὐτὸς ὁ τρώσας ἀεὶ τινὰς παραδόξους μηχανὰς διαπλέκων
 ὑπέθετό σοι καινοτάτην βουλήν, τάχα που τὸ σὸν αἰδούμε-
 νος κάλλος. αὐτίκα γοῦν κατὰ τὸ Ἀρτεμίσιον ὡς ἐθεάσω
 25 προκαθημένην τὴν κόρην, τοῦ κήπου τῆς Ἀφροδίτης
 Κυδώνιον ἐκλεξάμενος μῆλον ἀπάτης αὐτῷ περιγεγράφηκας
 λόγον καὶ λάθρα διεκύλισας πρὸ τῶν τῆς θεραπείνης ποδῶν.
 ἢ δὲ τὸ μέγεθος καὶ τὴν χροιάν καταπλαγεῖσα ἀνῆρπασεν,
 ἅμα διαποροῦσα τίς ἄρα τοῦτο τῶν παρθένων μετέωρος
 30 ἀπέβαλε τοῦ προκολπίου· „ἄρα“, φησὶν, „ἱερὸν πέφυκας,
 ὧ μῆλον; τίνα δέ σοι περίξ ἐγκεχάρακται γράμματα; καὶ τί
 σημαίνειν ἐθέλεις; δέχου μῆλον, ὧ κεκτημένη, οἷον οὐ
 τεθέαμαι πρότερον. ὡς ὑπερμέγεθες, ὡς πυρρωπὸν, ὡς
 ἐρύθημα φέρον τῶν ῥόδων. εὔγε τῆς εὐωδίας· ὅσον καὶ
 35 πόρρωθεν εὐφραίνει τὴν αἴσθησιν. λέγε μοι, φιλτάτη, τί τὸ
 περίγραμμα τοῦτο;“ ἢ δὲ κόρη κομισαμένη καὶ τοῖς ὄμμασι
 περιθέουσα τὴν γραφὴν ἀνεγίνωσκεν ἔχουσαν ὧδε· „μὰ τὴν
 Ἄρτεμιν Ἀκοντίῳ γαμοῦμαι“. ἔτι διερχομένη τὸν ὄρκον εἶ
 καὶ ἀκούσιόν τε καὶ νόθον τὸν ἐρωτικὸν λόγον ἀπέρριψεν
 40 αἰδουμένη, καὶ ἡμίφωνον καταλέλοιπε λέξιν τὴν ἐπ' ἐσχάτῳ
 κειμένην ἅτε διαμνημονεύουσιν γάμον, ὃν σεμνὴ παρθένος

κἄν ἑτέρου λέγοντος ἠρυθρίασε. καὶ τοσοῦτον ἐξεφοινίχθη
 τὸ πρόσωπον, ὡς δοκεῖν ὅτι τῶν παρειῶν ἔνδον εἶχε τινα
 ῥόδων λειμῶνα, καὶ τὸ ἐρύθημα τοῦτο μηδὲν τῶν χειλῶν
 αὐτῆς διαφέρειν. εἶπεν ἡ παῖς, ἀκήκοεν Ἄρτεμις· καὶ παρ- 45
 θένος οὔσα θεός, Ἄκόντιε, συνελάβετό σοι τοῦ γάμου.
 τέως οὖν τὸν δείλαιον – ἀλλ’ οὔτε θαλάττης τρικυμίας οὔτε
 πόθου κορυφούμενον σάλον εὐμαρὲς ἀφηγεῖσθαι· δάκρυα
 μόνον, οὐχ ὕπνον αἰ νύκτες ἐπῆγον τῷ μεираκίῳ· κλαίειν
 γὰρ αἰδούμενος τὴν ἡμέραν τὸ δάκρυον ἔταμιεύετο ταῖς 50
 νυξίν. ἔκτακεις δὲ τὰ μέλη καὶ δυσθυμίαις μαραινόμενος τὴν
 χροιάν καὶ τὸ βλέμμα δεινῶς ὠρακιῶν ἐδεδίει τῷ τεκόντι
 φανῆναι καὶ εἰς ἀγρὸν ἐπὶ πάσῃ προφάσει τὸν πατέρα
 φεύγων ἐφοῖτα. διόπερ οἱ κομψότεροι τῶν ἡλικιωτῶν
 Λαέρτην αὐτὸν ἐπωνόμαζον, γηπόνον τὸν νεανίσκον 55
 οἰόμενοι γεγονέναι. ἀλλ’ Ἄκοντίῳ οὐκ ἀμπελῶνος ἔμελεν,
 οὐ σκαπάνης, μόνον δὲ φηγοῖς ὑποκαθήμενος ἢ πτελέαις
 ὠμίλει τοιάδε· „εἶθε, ὦ δένδρα, καὶ νοῦς ὑμῖν γένοιτο καὶ
 φωνή, ὅπως ἂν εἶπητε μόνον· ‘Κυδίππη καλή’. ἡ γοῦν
 τοσαῦτα κατὰ τῶν φλοιῶν ἐγκεκολλαμμένα φέροιτε γράμματα, 60
 ὅσα τὴν Κυδίππην ἐπονομάζει καλήν. Κυδίππη, καλήν σε
 καὶ εὖορκον ὁμοίως προσείπω ταχύ, μηδὲ Ἄρτεμις ἐπὶ σοι

ποιναῖον βέλος ἀφῆ καὶ ἀνέλη· μένη δὲ τὸ πῶμα προσκεί-
 μενον τῆ φαρέτρα. ὦ δυστυχῆς ἐγώ. τί δέ σοι τοῦτον ἐπῆγον
 65 τὸν φόβον; ὅποτε καὶ φασὶ τὴν θεὸν ἐπὶ πάσαις μὲν ἀμαρτάσι
 κινεῖσθαι δεινῶς, μάλιστα δὲ τοὺς ἀμελοῦντας τῶν ὄρκων
 πικρότερον τιμωρεῖσθαι. εἴθε μὲν οὖν ὡς ἀρτίως ηὐχόμεν
 εὖορκος εἴης, εἴθε γάρ· εἰ δὲ ἀποβαίῃ, ὅπερ μηδὲ λέγειν
 καλόν, ἢ Ἄρτεμις ἔσται σοι, παρθένε, πραεῖα· οὐ σέ γάρ,
 70 ἀλλὰ τὸν δόντα τῆς ἐπιορκίας τὴν πρόφασιν κολαστέον.
 μαθήσομαι μόνον ὡς μεμέληκας τῶν γραμμάτων, καὶ τοῦ
 σοῦ πρηστῆρος τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἀπαλλάττων οὐχ ἦττον
 αἵματος ἀφειδήσω τοῦ ἡμετέρου ἢ περ ὕδατος εἰκῆ χεομένου.
 ἀλλ' ὦ φίλτατα δένδρα, τῶν ἡδυφώνων ὀρνίθων οἱ θῶκοι,
 75 ἄρα κἂν ἐν ὑμῖν ἐστὶν οὗτος ὁ ἔρως, καὶ πίτυος τυχὸν
 ἠράσθη κυπάριττος ἢ ἄλλο φυτὸν ἑτέρου φυτοῦ; μὰ Δία,
 οὐκ οἶμαι· οὐ γὰρ ἐφυλλορροεῖτε καὶ τοὺς κλάδους ἀπλῶς
 ὁ πόθος κόμης ὑμᾶς καὶ ἀγλαίας ἐψίλου, ἀλλὰ καὶ μέχρι
 στελέχους τε καὶ ῥιζῶν ὑπονοστήσας τῷ πυρσῷ διικνεῖτο.“
 80 τοιαῦτα μὲν τὸ παιδίον Ἀκόντιος διελέγετο πρὸς τῷ σώματι
 μαραινόμενος καὶ τὸν νοῦν. τῆ δὲ Κυδίππη πρὸς ἕτερον
 ἠὺτρεπίζετο γάμος. καὶ πρὸ τῆς παστάδος τὸν ὑμέναιον

ἦδον αἱ μουσικώτεραι τῶν παρθένων καὶ μελλιχόφωνοι
 (τοῦτο δὴ Σαπφοῦς τὸ ἠδιστον φθέγμα). ἀλλ' ἄφνω νενόση-
 κεν ἡ παῖς, καὶ πρὸς ἐκφορὰν ἀντὶ νυμφαγωγίας οἱ τεκόντες 85
 ἑώρων. εἶτα παραδόξως ἀνέσφηλε, καὶ δεύτερον ὁ θάλαμος
 ἔκοσμεῖτο· καὶ ὥσπερ ἀπὸ συνθήματος τῆς Τύχης αὔθις
 ἐνόσει. τρίτον ὁμοίως ταῦτα συμβέβηκε τῇ παιδί, ὁ δὲ
 πατὴρ τετάρτην οὐκ ἀνέμεινε νόσον, ἀλλ' ἐπύθετο τοῦ
 Πυθίου, τίς ἄρα θεῶν τὸν γάμον ἐμποδίζει τῇ κόρῃ. ὁ δὲ 90
 Ἄπόλλων πάντα σαφῶς τὸν πατέρα διδάσκει, τὸν νέον, τὸ
 μῆλον, τὸν ὄρκον, καὶ τῆς Ἀρτέμιδος τὸν θυμόν· καὶ παραι-
 νεῖ θᾶπτον εὖορκον ἀποφῆναι τὴν κόρην. „ἄλλως τε“, φησί,
 „Κυδίππην Ἀκοντίῳ συνάπτων οὐ μόλιβδον ἂν συνεπι-
 μίξαις ἀργύρῳ, ἀλλ' ἐκατέρωθεν ὁ γάμος ἔσται χρυσοῦς.“ 95
 ταῦτα μὲν ἔχρησεν ὁ μαντῶος θεός, ὁ δὲ ὄρκος ἅμα τῶ
 χρησμῶ συνεπληροῦτο τοῖς γάμοις. αἱ δὲ τῆς παιδὸς
 ἡλικιώτιδες ἐνεργὸν ὑμέναιον ἦδον οὐκ ἀναβαλλόμενον ἔτι
 οὐδὲ διακοπτόμενον νόσῳ. καὶ ἡ διδάσκαλος ὑπέβλεπε τὴν
 ἀπάδουσαν καὶ εἰς τὸ μέλος ἱκανῶς ἐνεβίβαζε χειρονομοῦσα 100
 τὸν τρόπον. ἕτερος δὲ τοῖς ἄσμασιν ἐπεκρότει, καὶ ἡ δεξιὰ
 τοῖς δακτύλοις ὑπεσταλμένοις ὑποκειμένην τὴν ἀριστερὰν
 ἐπληττεν εἰς τὸ κοῖλον, ἵν' ὥσιν αἱ χεῖρες εὖφωνοι συμπλητ-
 τόμεναι τρόπον κυμβάλων. ἅπαντα δ' οὖν ὁμῶς βραδύνειν

- 105 ἔδόκει τῷ Ἀκοντίῳ, καὶ οὔτε ἡμέραν ἐκείνης ἐνόμισε μακρο-
 τέραν ἑωρακένας οὔτε νύκτα βραχυτέραν. Τῆς νυκτὸς ἐκείνης
 Ἀκόντιος οὐκ ἂν ἠλλάξατο τὸν Μίδου χρυσόν, οὐδὲ τὸν
 Ταντάλου πλοῦτον ἰσοστάσιον ἠγεῖτο τῇ κόρῃ. καὶ
 σύμψηφοι πάντες ἐμοί, ὅσοι μὴ καθάπαξ τῶν ἐρωτικῶν
 110 ἀμαθεῖς· τὸν γὰρ ἀνέραστον οὐκ ἀπεικὸς ἀντίδοξον εἶναι.
 ὃς δ' οὖν τῇ παρθένῳ βραχέα νυκτομαχήσας ἐρωτικῶς, τό
 γε λοιπὸν εἰρηναίων ἀπέλαυνεν ἡδονῶν. ἐκαίοντο δὲ κατὰ
 δώματα δαΐδες ἐκ λιβανωτοῦ συγκείμεναι, ὥστε ἅμα καί-
 εσθαι καὶ θυμιᾶσθαι καὶ παρέχειν τὸ φῶς μετ' εὐωδίας.
 115 πάλαι τοίνυν αἱ παρθένοι συναριθμουμένης αὐταῖς τῆς
 Κυδίππης ἐπλεονέκτουσιν σφόδρα τῶν γυναικῶν, τὸν κολο-
 φῶνα φέρουσαι τῆς εὐπρεπείας· νυνὶ δὲ τῆς νύμφης ἐν
 γυναιξὶ ταπτομένης μειονεκτοῦσιν αἱ κόραι· τοσοῦτον ἢ
 φύσις ἀπανταχοῦ τὸ λαμπρὸν αὐτῆς ἐκορυφώσατο κάλλος.
 120 ὥσπερ δὲ χρυσόπολις ἢ πόα τῷ χρυσῷ μεираκίῳ συνήπτετο
 προσφυῶς. ἅμφω δὲ λαμπροῖς ὄμμασιν οἷον ἀστέρες
 ἀνταυγοῦντες ἀλλήλοις φαιδρότερον τῆς ἀλλήλων ἀπέλαυνον
 ἀγλαίας.

ΓΥΝΗ ΠΟΘΟΥΣΑ ΜΕΙΡΑΚΙΟΝ ΠΥΝΘΑΝΕΤΑΙ ΤΗΣ
ΔΟΥΛΗΣ ΕΙ ΚΑΛΟΣ Ο ΠΟΘΟΥΜΕΝΟΣ

ια'

Φιλόστρατος Εὐαγόρα.

Παιδίσκην ἑαυτῆς ὧδέ πως ἤρετό τις γυνή· „πρὸς τῶν
Χαρίτων, ὅποιον δοκῶ σοι νεανίσκον ποθεῖν; ἐγὼ μὲν γὰρ
οἶμαι καλόν· ἄλλ' ἐρῶσα τυχὸν σφάλλομαι περὶ τὴν κρίσιν
τοῦ ποθουμένου καὶ ἔρωτι πλανῶμαι τὴν ὄψιν. λέγε δὴ μοι
κάκεϊνο, τί φασιν αἱ καθορῶσαι τοῦτον γυναῖκες; πότερον 5
αὐτὸν ἐπαινοῦσι τοῦ κάλλους, ἢ ψέγουσιν ἀποστραφεῖσαι
τὴν θέαν;“ ἢ δὲ μαστροπεύουσα πρὸς τὴν κεκτημένην φησί·
„νὴ τὴν Ἄρτεμιν, ἐγὼ πολλῶν ἀκήκοα γυναικῶν αὐτήκοος
γινομένη πλησίον ἐπιφθεγγομένων τοιάδε τῷ νέῳ· ‘ἰδοὺ
μειράκιον εὐπρεπές, ἰδοὺ κάλλος ἀπηκριβωμένον τῇ φύσει· 10
τοιούτους ἔδει πλάττεσθαι τοὺς Ἔρωτας μᾶλλον ἢ κατὰ
Ἄλκιβιάδου μορφήν. κάλλος γε καλόν, νὴ τὰς φίλας Ὠρας.
χαρίεις ὁ νεανίας ἐπὶ κάλλει μέγα φρονῶν, οὐ μέντοι εἰς
ὑπερηφάνειαν, ἀλλ' εἰς τὸ ἀβρὸν καὶ μεγαλοπρεπές. ἰκανὸν
πρὸς ἔρωτα καὶ μόνον τὸ ἐπίγρυπτον τοῦ νεανίσκου, ἰκανὴ 15
δὲ καὶ ἡ κόμη, καλὴ μὲν καθ' ἑαυτὴν οὔσα, ἔτι δὲ καλλίων
περικειμένη μὲν τῷ μετώπῳ, συγκατιοῦσα δὲ τῷ ἰούλῳ
παρὰ τὸ οὔς. τὸ δὲ χλανιδίσκιον βαβαὶ τῶν χρωμάτων· οὐ

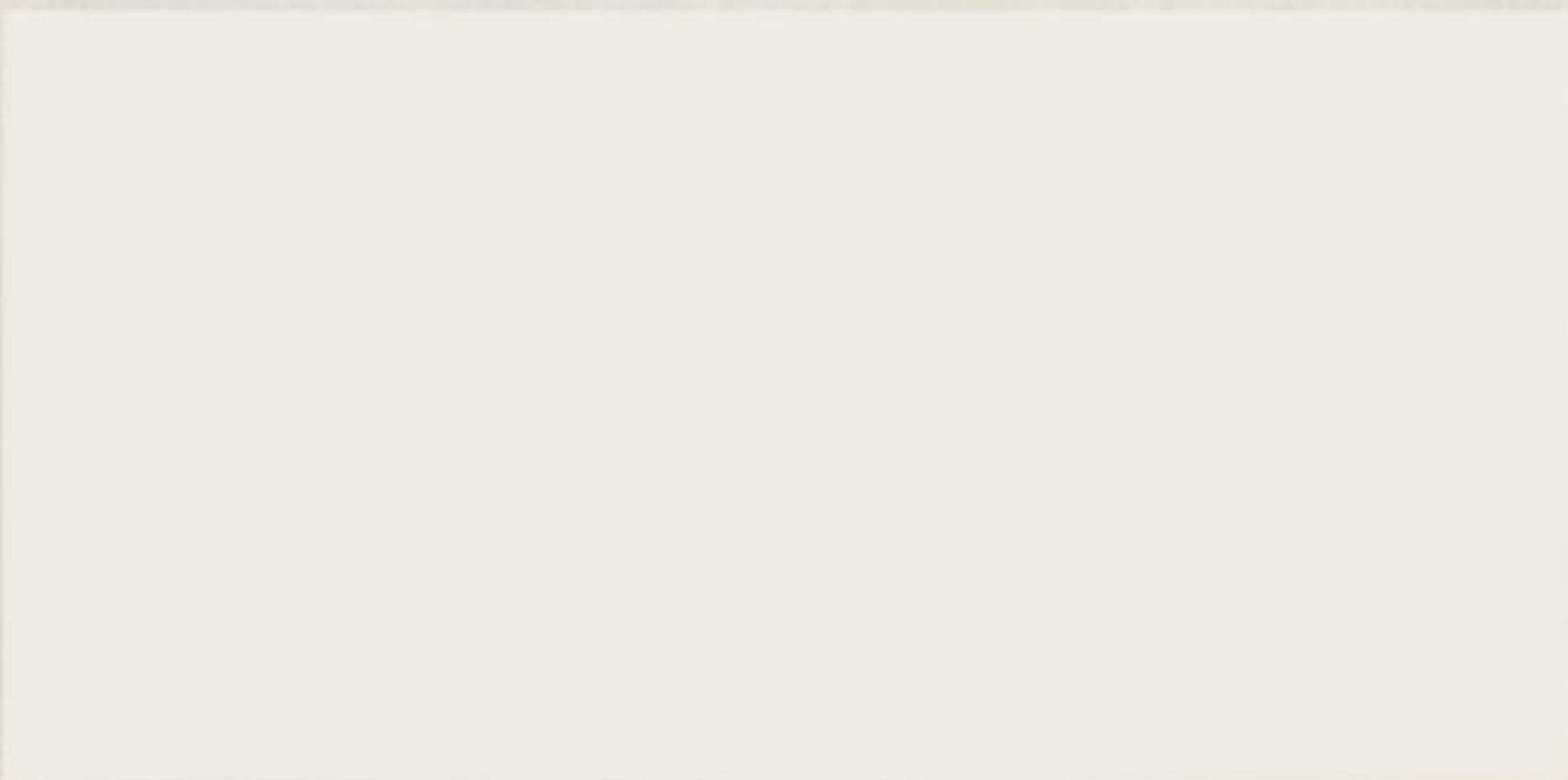
γὰρ ἐφ' ἐνὸς μένει χρώματος, ἀλλὰ τρέπεται καὶ μετανθεῖ.
 20 οὗτος ἡμῖν εὐκταῖος ἐραστής, ἠβάσκων ἀμφὶ πρώτην
 ὑπήνην. εὐδαίμων ἢ τὸν νέον εὐτυχοῦσα ἐπίσης ἐραστὴν
 ὁμοῦ καὶ ἐρώμενον. μακαρία ἢ συγκοιμωμένη τούτῳ,
 χλιδῶσα κατ' εὐνήν καὶ ἐντρυφῶσα τῷ κάλλει. εὐμενεστέροις
 25 ὄμμασιν ἐκείνην αἱ Χάριτες εἶδον'. καὶ πᾶσαί μοι δοκοῦσιν
 ἐρᾶν αὐτίκα τοῦ μεираκίου. " ἦσθη ταῖς μαρτυρίαις καὶ ὑφ'
 ἡδονῆς παντοδαπὰ χρώματα παρ' ἕκαστον λόγον ἠφίει,
 καὶ (τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο) ἐδόκει τῇ κεφαλῇ ψάσειν τοῦ
 οὐρανοῦ. καὶ τότε πεπίστευκε τὸν νέον εἶναι καλόν· αὐταὶ
 γὰρ ἑαυτὰς αἱ γυναῖκες τότε δὴ κρίνουσιν εἶναι καλὰς, ὅταν
 30 ἰδῶν τις ἐπαινέσῃ, ὅταν ἐρασθεῖη θαυμάσας.

ΝΕΟΣ ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΗΣ ΦΙΛΗΣ
 ΔΟΚΙΜΑΣΑΙ ΤΟ ΚΑΛΛΟΣ

ιβ'

Εὐήμερος Λευκίππῳ.

Τίς ἄρα τεθέαται τῆς ἔω τὰ κάλλη, τίς δὲ ταῖς ἐσπερίαις
 ὠμίληκε γυναιξίν; ἠκέτωσαν οἱ πανταχόθεν ἐρωτικοὶ
 φιλογύναικες πρὸς κρίσιν τῆς ἐμῆς καλλικοΐτης, καὶ σὺν

ἀληθείᾳ λεγόντων, εἴ που τοιοῦτον ἱστορήκασιν ἀξιοθέατον
 κάλλος. ὅπου γὰρ ἂν τις αὐτῇ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπιβάλῃ, 5
 πανταχοῦ κάλλος αὐτῷ συναντᾶται καὶ κάλλους ἐφάπτεται.
 ταύτης ὁ Μῶμος ἀποσφαλεῖς ἄχθεται καὶ στένει καὶ ἀπορεῖ
 παραδόξως. τεθαύμακα τὴν ἡλικίαν, τὴν χάριν, καὶ μέχρι
 τοῦ ποδὸς διῆλθε τὸ θαῦμα· φύσει γὰρ ὁ πούς εὐπλαστος
 ὢν καὶ τὰς ἀκοσμήτους οἶδε κοσμεῖν. ἐφήδομαι τοῖς τρόποις 10
 εὖ μάλα συμπρέπουσι τῇ μορφῇ· ἑταίρας μὲν γὰρ ἡ Πυθιάς
 εἶληχε βίον, ἀπλότητα δὲ σύμφυτον ἔχει καὶ ἄμεμπτον
 ἦθος. ἅπαντα τῆς τάξεως τοῦ βίου βελτίω, καὶ αὐτόν με
 μάλιστα ἤρηκε τῷ ἀκάκῳ. δῶρον δ' ὁ τις δῶ ἐπαινεῖ, οὐχ
 ὥσπερ ἑταίρα πᾶν τὸ διδόμενον σμικρὸν ἡγουμένη. καὶ 15
 ὥσπερ κολιοῖος ἀεὶ παρὰ κολιοῖον ἰζάνομεν ἄμφω. τί δεῖ
 περαιτέρω προβαίνειν, ἔνθα δὴ τὰ τερπνὰ τῆς Ἀφροδίτης
 ἀπόρρητα; λεκτέον δὲ μόνον ὡς ἀντιλέγει τοσοῦτον, ὅσον
 ἐν τῷ βραδύνειν ἐρεθίσαι.

Ὁ μὲν οὖν τράχηλος αὐτῆς ἀμβροσίας ὄδωδε, καὶ τὸ 20
 ἄσθμα ἠδύ· εἰ δὲ μήλων ἢ ῥόδων πόμασι συμμιγέντων
 ἀπόζει, φιλήσας ἐρεῖς. τοῖς δὲ στέρνοις τῆς καλῆς ἐπιθεῖς τὴν

κεφαλὴν ἠγρύπνου, αὐτὸ καταφιλῶν τὸ πῆδημα τῆς
 καρδίας. οὐκ οὖν τῶν ἀφροδισίων, ὡς ἔφη τις, εἰς τὸ τῆς
 25 ἡδονῆς τέλος ὁδὸς ἐστὶν μία. ἀναφρόδιτοι γὰρ αἱ δυσειδεῖς
 γυναῖκες, καὶ ἡδονῆς ἐν ἐκείναις οὐκ ἀρχὴν οὐ τέλος εὖροι τις
 ἄν. ἐπεὶ κὰν τοῖς ἐδέσμασιν ἐν τέλος ὁ κόρος· ἀλλὰ τὰ μὲν
 τρέφει καὶ τέρπει, τὰ δὲ παντελῶς ἀνατρέπει. διὰ ταύτην
 ἡμέρα μοι πᾶσα λευκὴ καὶ τῶν ἐν φαρέτρᾳ λογιζομένων εἰς
 30 εὐτυχίαν οὐχ ἦττων. ἀδόντων μὲν οὖν ἀκήκοα πολλάκις ὡς
 πέφυκεν ἀποδημία τὸν πόθον ἐκλύειν, καὶ παροιμιαζόμενοι
 δὲ φασὶ 'τοσοῦτον φίλος, ὅσον ὀρᾷ τις ἐναντίον'. ἐγὼ δὲ
 ὄμνυμι τὰς χάριτας Πυθιάδος ὡς οὐδὲ ἀποδημῶν ἀπεστάτουν
 τῆς πρὸς ἐκείνην φιλίας. οὐδὲν οὖν ἦττον ἐπανῆλθον ἐρῶν,
 35 μᾶλλον διαλιπὼν καὶ μειζρόνως ἠσθόμην τοῦ πόθου, καὶ
 χάριν οἶδα τῇ Τύχῃ, ὅτι μοι λήθην οὐκ ἐνέθηκε τῆς φιλτάτης.
 ἔφη δ' ἄν τις ἐρωτικὸς ποιητὴς καθομηρίζων ἡμᾶς 'ἀσπάσιοι
 λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἴκοντο'.

ΠΑΙΣ ΕΠΟΘΕΙ ΤΗΝ ΤΟΥ ΦΥΣΑΝΤΟΣ ΠΑΛΛΑΚΗΝ.
ΙΑΤΡΟΣ ΔΙΕΓΝΩ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ ΤΥΧΗ ΠΛΕΟΝ Η
ΤΕΧΝΗΙ ΧΡΗΣΑΜΕΝΟΣ, ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΩΙ ΠΕΙΘΕΙ
ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΤΩΙ ΠΑΙΔΙ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΑΙ ΤΗΣ
ΠΑΛΛΑΚΙΔΟΣ

ιγ'

Εὐτυχόβουλος Ἀκεστοδώρω.

Τῷ μακρῷ καὶ τοῦτο, φίλτατε, κατέμαθον χρόνῳ, ὡς καὶ
τέχναι πᾶσαι προσδέονται τύχης, καὶ τύχη διακοσμεῖται
ταῖς ἐπιστήμασι. αἱ μὲν γὰρ ἀτελεῖς μὴ συνεργοῦντος τοῦ
θείου, ἢ δὲ μᾶλλον εὐδοκιμεῖ τὰς ἑαυτῆς ἀφορμὰς τοῖς
ἐπιστήμοσι δωρουμένη. ἐπεὶ τοίνυν μακρόν γε τὸ προοί- 5
μιον, εὖ οἶδα, τῷ ποθοῦντι θᾶπτον ἀκοῦσαι, ἤδη λέξω τὸ
συμβάν, μηδὲν ἔτι μελλήσας.

Χαρικλῆς ὁ τοῦ βελτίστου Πολυκλέους υἱὸς παλλακίδος
τοῦ τεκόντος πόθῳ κλινοπετῆς ἦν, σώματος μὲν ἀφανῆ
πλαττόμενος ἀλγηδόνα, ψυχῆς δὲ ταῖς ἀληθείαις αἰτιώμενος 10
νόσον. ὁ γοῦν πατήρ, οἷα πατήρ ἀγαθὸς καὶ σφόδρα
φιλόπαις, αὐτίκα Πανάκειον μεταπέμπεται τὸν ὄντως
ἐπώνυμον ἰατρόν, ὃς τοὺς μὲν δακτύλους τῷ σφυγμῷ
προσαρμόζων, τὸν δὲ νοῦν μετάρσιον ἄγων τῇ τέχνῃ, καὶ
τοῖς ὄμμασι τὸ διαγνωστικὸν ὑποφαίνων κίνημα τῆς 15
διανοίας οὐδὲν ὄλως ἀρρώστημα κατενόει γνώριμον ἰατροῖς.

ἐπὶ πολὺ μὲν οὖν ὁ τοιοῦτος ἰατρὸς ἀμήχανος ἦν· τῆς δὲ
 ποθουμένης ἐκ ταῦτομάτου παριούσης διὰ τοῦ μεираκίου,
 ἀθρόον ὁ σφυγμὸς ἄτακτον ἦλατο, καὶ τὸ βλέμμα ταραχῶδες
 20 ἐδόκει, καὶ οὐδὲν ἄμεινον τὸ πρόσωπον διέκειτο τῆς χειρός.
 καὶ διχόθεν ὁ Πανάκειος διέγνω τὸ πάθος, καὶ ὅπερ ἀπλῶς
 ἐκ τέχνης οὐχ εἶλεν, ἐκ τύχης μᾶλλον εἶχε λαβῶν, καὶ τὸ
 δῶρον τῆς προνοίας εἰς καιρὸν ἐταμιεύετο τῇ σιωπῇ. καὶ
 πρῶτος ἦν αὐτῷ τῆς ἐπισκέψεως ἡγούμενος ὅδε ὁ τρόπος.
 25 αὐθις δὲ παραγενόμενος διεκελεύετο πᾶσαν τῆς οἰκίας κόρην
 τε καὶ γυναῖκα διὰ τοῦ κάμνοντος παριέναι, καὶ μὴ χύδην,
 ἀλλὰ κατὰ μίαν, ἐκ διαστήματος βραχείος διακρινομένας
 ἀλλήλων. καὶ τούτου γιγνομένου αὐτὸς μὲν τὴν ὑποκάρπιον
 ἀρτηρίαν τοῖς δακτύλοις ἡρμοκῶς ἐπεσκόπει, τὸν ἀκριβῆ
 30 γνώμονα τῶν Ἀσκληπιαδῶν καὶ μάντιν ἀψευδῆ τῶν
 ἐμφυομένων ἡμῖν διαθέσεων· ὁ δὲ τῷ πόθῳ κλινήρης πρὸς
 μὲν τὰς ἄλλας ἀτάραχος ἦν, τῆς δὲ παλλακῆς, ἧς εἶχεν
 ἐρωτικῶς, ἐκφανείσης, εὐθύς καὶ τὸ βλέμμα πάλιν καὶ τὸν
 σφυγμὸν ἀλλοιότερος ἦν. ὁ δὲ σοφὸς καὶ λίαν εὐτυχῆς ἰατρὸς
 35 ἔτι μᾶλλον τὴν ἀπόδειξιν τῆς νόσου παρ' ἑαυτῷ βεβαιότερον
 ἐπιστοῦτο, τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι φάσκων. προφασισάμενος
 γὰρ κατασκευῆς αὐτῷ φαρμάκων δεῖσθαι τὸ πάθος, ἀπεχώρει
 τέως ὑπισχνούμενος τῇ ὑστεραία ταῦτα κομίζειν, ἅμα τε
 τὸν νοσοῦντα χρησταῖς παραθαρρύνων ἐλπίσι καὶ δυσφο-
 40 ροῦντα ψυχαγωγῶν τὸν πατέρα. ὡς δὲ κατὰ καιρὸν
 ἐπηγγελμένον παρῆν, ὁ μὲν πατήρ καὶ πάντες οἱ λοιποὶ
 σωτῆρα τὸν ἄνδρα προσεῖπον, καὶ φιλοφρόνως ἡσπάζοντο

προσιόντες· ὁ δὲ χαλεπαίνων ἐβόα, καὶ δυσανασχετῶν
 αὐστηρῶς τὴν θεραπείαν ἀπέγνω. τοῦ δὲ Πολυκλέους
 λιπαροῦντος ἅμα καὶ πυνθανομένου τῆς ἀπογνώσεως τὴν αἰ- 45
 τίαν, ἠγανάκτει σφοδρότερον κεκραγῶς, καὶ ἀπαλλάττεσθαι
 τὴν ταχίστην ἡξίου. ἄλλ' ὁ πατήρ ἔτι μᾶλλον ἰκέτευε, τὰ τε
 στήθη φιλῶν καὶ τῶν γονάτων ἀπτόμενος. τότε δῆθεν πρὸς
 ἀνάγκης ὧδε σὺν ὀργῇ τὴν αἰτίαν ἐξεῖπε· „τῆς ἐμῆς γαμετῆς
 οὗτος ἐκτόπως ἐρᾷ καὶ παρανόμῳ τήκεται πόθῳ, καὶ 50
 ζηλοτυπῶ τὸν ἄνθρωπον ἤδη καὶ οὐ φέρω θεῶν ἀπειλου-
 μένου μοιχοῦ.“ ὁ τοίνυν Πολυκλῆς τοῦ παιδὸς ἠσχύνθη τὴν
 νόσον ἀκούων, καὶ τὸν Πανάκειον ἠρυθρία, πλήν ὅλως τῆς
 φύσεως γεγονῶς οὐκ ἀπώκνησε περὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς
 τὸν ἰατρὸν ἰκετεύειν, ἀναγκαίαν τινὰ σωτηρίαν οὐ μοιχείαν 55
 τὸ πρᾶγμα καλῶν. ἔτι δὲ τοιαῦτα δεομένου τοῦ Πολυκλέους
 ὁ Πανάκειος διωλύγιον κατεβόα φάσκων οἷάπερ εἰκὸς ἦν
 φθέγγεσθαι δεινοπαθοῦντα τὸν αἰτούμενον ἐξ ἰατροῦ
 μεταβαλεῖν εἰς μαστροπὸν καὶ μοιχείας τῆς ἑαυτοῦ γαμετῆς
 (συλλαβεῖν), εἰ μὴ φανερῶς οὕτως τοῖς ῥήμασιν. ἐπεὶ δὲ 60
 πάλιν ἐνέκειτο Πολυκλῆς ἀντιβολῶν τὸν ἄνδρα, καὶ πάλιν

σωτηρίαν οὐ μοιχείαν ἐκάλει τὸ πρᾶγμα, ὁ συλλογιστικὸς
 ἰατρὸς ὡς ἐν ὑποθέσει τὸ συμβὰν ἀληθῶς ἀντεπάγων ἤρετο
 Πολυκλέα· „τί οὖν, πρὸς Διός, οὐδ' ἂν ὁ παῖς τῆς σῆς ἦρα
 65 παλλακίδος, ἐκαρτέρεις αὐτῷ ποθοῦντι ταύτην ἐκδοῦναι;“
 ἐκείνου δὲ φήσαντος „πάνυ γε, νῆ τὸν Δία“, ὁ σοφὸς ἔφη
 Πανάκειος· „οὐκοῦν σαυτόν, ὧ Πολύκλεις, ἰκέτευε, καὶ
 παραμυθοῦ τὰ εἰκότα. τῆς σῆς γὰρ οὗτος παλλακίδος ἐρᾷ.
 εἰ δὲ δίκαιον ἐμὲ τὴν ὁμόζυγα παραδιδόναι τῷ τυχόντι διὰ
 70 σωτηρίαν, ὡς ἔφης, πολὺ γε μᾶλλον δικαιοτέρον σε τῷ
 παιδί κινδυνεύοντι παραχωρῆσαι τῆς παλλακίδος.“ εἶπεν
 εὐμεθόδως, συνελογίσαστο δυνατῶς, καὶ πέπεικε τὸν τεκόντα
 τοῖς οἰκείοις πειθαρχῆσαι δικαίοις. πρότερον μέντοι Πολυ-
 κλῆς ἑαυτῷ προσεφθέγγετο λέγων· „χαλεπὴ μὲν ἡ αἴτησις·
 75 δύο κακῶν εἰς αἴρεσιν προκειμένων τὸ μετριώτερον αἰρετέον.“

ΠΟΡΝΙΔΙΟΝ ΠΡΟΣ ΝΕΟΥΣ ΑΙΣΜΑΣΙΝ ΟΥΚ
 ΑΡΓΥΡΙΩΙ ΠΡΟΤΡΕΠΟΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΗΝ

ιδ'

Φιλοχρημάτιον Εὐμούσῳ.

Οὔτε αὐλὸς ἑταίραν οἶδε προτρέπειν οὔτε λύρα τις
 ἐφέλκεται πόρνᾶς ἀργυρίου χωρὶς· κέρδει μόνον δουλεύομεν,
 οὐ θελγόμεθα μελωδίαις. τί οὖν μάτην, ὧ νέοι, διαρρήγυσθε

τὰς γνάθους ἐμφυσῶντες τῇ σύριγγι; οὐδὲν ὑμᾶς ὀνήσει τὰ
 κιθαρίσματα· τί πράγματα παρέχετε ταῖς χορδαῖς; τί δὲ 5
 καὶ ἄδοντες ἔφητε· „οὐκ ἐπιθυμεῖς, ὦ παρθένε, γενέσθαι
 γυνή; μέχρι τίνος παρθένος καὶ κόρη, τὰ τῶν ἀνοήτων
 ὀνόματα;“ ἢ ταῦτα μὲν ἴστε που πάντως ὡς ἀνάργυρον
 οὐδὲν ταῖς ἐταίραις ἐστὶ πιθανόν, ὤηθητε δέ με ῥαδίως
 ἔξαπατᾶν ὡς ἐρωτικῶν ἀγύμναστον παῖδα καὶ παντελῶς 10
 ἀμύητον Ἀφροδίτης, καὶ προχειρότερον ἐλεῖν ἢ λύκος
 λιπαρὰν ἄρνα καθεύδουσαν; ἀλλ' ἔγωγε παλαιᾷ συνοῦσα
 πορνοδιδασκάλῳ τῇ ἀδελφῇ καὶ τοῖς ἐκείνης ἐρασταῖς κατὰ
 πρόφασιν ὁμιλοῦσα οὐδὲν ἔδοξα δυσμαθῆς, ἀλλὰ τὸν
 ἐταιρικὸν ἤδη μεμελέτηκα βίον καὶ παρατέθηγμαι τὸν νοῦν 15
 καὶ γέγονα ξυρὸν εἰς ἀκόνην καὶ ἀργυρίῳ τῶν νέων τὸν
 ἔρωτα δοκιμάζω· χρυσίου γὰρ μεῖζον τεκμήριον τοῦ
 κομιδῆ φιλεῖν οὐκ οἶδα ἕτερον. τοιγαροῦν τινὲς ἅμα προϊού-
 σας ὀρῶντες Κρωβύλου ζεῦγος ἀστεϊζόμενοι πολλάκις
 ἐπιφωνοῦσιν ἡμᾶς. νῆ τὰς Χάριτας, ἀκήκοα πολλάκις αὐτῆς 20
 εἰκότως ἐκεῖνο μάλιστα τοῖς φίλοις λεγούσης· „ὕμεῖς μὲν
 ὀρέγεσθε κάλλους, ἐγὼ δὲ χρημάτων ἐρῶ. οὐκοῦν ἀνεπιφθό-
 νως τοὺς ἀλλήλων θεραπεύσωμεν πόθους.“ κάγω τὸν

νόμον ἀποδέχομαι καὶ ζηλῶ. τούτῳ πείθεσθε τῶν περιττῶν
 25 ὀργάνων ἀφέμενοι. τό γε ἡμέτερον οὐ κωλύσει· ἄλλ' ἔαν
 ἀργύριον ᾗ, πάντα θεῖ κάλαύνεται.

ΔΥΟ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΤ' ΑΛΛΗΛΩΝ ΔΙΕΚΕΙΝΤΟ
 ΠΟΛΕΜΙΩΣ· ΜΙΑΣ ΤΟΥΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΗΡΑΣΘΗ
 ΚΟΡΗΣ ΕΚ ΤΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑΣ ΠΟΛΕΩΣ, [ΩΣ]
 ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΩΣ ΕΚΜΑΝΕΙΣΗΣ ΑΥΤΩΙ, ΚΑΙ ΓΑΜΟΥ
 ΤΥΧΩΝ ΕΝ ΑΜΟΙΒΗΣ ΜΕΡΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ
 ΠΟΛΙΤΑΣ ΕΣΠΕΙΣΑΤΟ ΤΗΣ ΦΙΛΤΑΤΗΣ

ιε'

Ἄφροδίσιος Λυσιμάχῳ.

Οὐδέν, ὡς ἐγῶμαι, πιθανώτερον πέφυκεν οὐδ' ἀνυσι-
 μώτερον Ἄφροδίτης. ἴσασι δὲ οἱ βεβλημένοι, καὶ τούτων
 ἡμῖν ἀντίψηφος οὐδὲ εἷς. αὕτη καὶ πόλεμον διαλύει καὶ
 δυσμενεῖς παρασκευάζει βεβαιότατα σπένδεσθαι πρὸς ἀλλή-
 5 λους. ἀμέλει τοι πολλάκις μετὰ στρατηγούς ἀρίστους καὶ
 μεγάλα στρατόπεδα καὶ πολλὴν τοῦ πολέμου συσκευὴν ὁ
 βραχὺς ἐκεῖνος τοξότης μικρᾶς ἀκίδος βολῆ καὶ αὐτὸν δήπου

τὸν Ἄρη περιπτὸν ἀποφαίνει, πραότητα μὲν πορίζων, (ἀγριότητα δὲ ἐξορίζων). ἔνθα τις ὀπλίτην μὲν ἰδὼν, εἰ καὶ δύσμαχον, προυβάλλετο τὴν ἀσπίδα σὺν εὐτολμίας κατιθύ- 10
νων τὸ δόρυ, Ἔρωτος δὲ φανέντος γέγονε ρίψασπις εὐθύς ὁ τέως θρασύς, καὶ τὴν δεξιὰν ἀκονιτὶ προσανατείνας ὠμολόγει τὴν ἦτταν, τῆς τε μάχης ὑπανεχώρει, μετατρέπων τὰ νῶτα παιδαρίῳ τοξότη, μηδὲ γ' οὖν μαλθακὸς αἰχμητῆς εἶναι δι' ἐκεῖνον τολμήσας. 15

Μίλητος τοίνυν καὶ Μυοῦς αἱ πόλεις ἐπὶ μήκιστον χρόνον πρὸς ἀλλήλας ἀνεπίμικτοι διετέλουν, πλὴν ὅσον ἐς Μίλητον οἱ τῆς ἐτέρας ὑπόσπονδοι βραχὺ προσεφοίτων, καιρὸν ἔχοντες καὶ μέτρον τῆς αὐτόθι τιμωμένης Ἀρτεμίδος τὴν πανήγυριν καὶ σμικρὰν ἀνακωχὴν ἑκάτεροι τὴν ἑορτὴν 20 ἐποιοῦντο. τούτους Ἀρροδίτη κατελεοῦσα διήλλαξεν, ἀφορμὴν εἰς σύμβασιν μηχανησαμένη τοιάνδε. κόρη γάρ τις τοῦνομα Πιερία, φύσει τε καλὴ καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἐπισημότερον κοσμηθεῖσα, ἐκ τοῦ Μυοῦντος ἐγκαίρως ἐπέδημησε τῇ Μιλήτῳ. καὶ τῆς θεοῦ τὸ πᾶν διεπούσης μετὰ 25 τοῦ πλήθους εἰς Ἀρτέμιδος ἐχώρουν, ἡ μὲν παρθένος ταῖς Χάρισιν ἀγλαΐζομένη, Φρύγιος δὲ ὁ τοῦ ἄστεος βασιλεὺς πρὸς τῶν Ἐρώτων κατατοξευόμενος τὴν ψυχὴν ἐπὶ τῇ

κόρη τὴν πρώτην αὐτίκα φανείση. καὶ θᾶπτον ἄμφω συνῆλ-
 30 θον εἰς εὐνήν, ἵνα καὶ πρὸς εἰρήνην ὄτι τάχιστα συναφ-
 θῶσιν αἱ πόλεις. ἔφη δ' οὖν ὁ νυμφίος ἐρασμίως ἐναφροδι-
 σιάσας τῇ κόρῃ καὶ σπεύδων αὐτῇ πρέπουσαν ἀμοιβὴν
 ἀποδοῦναι· „εἴθε γὰρ θαρροῦσα λέξεις, ὦ καλή, τί ἂν
 σοι χαριέστατα γένοιτο παρ' ἐμοῦ. καὶ διπλασίαν ἠδέως
 35 τὴν αἴτησιν ἀποπληρώσω.“ τοιαῦτα μὲν ὁ δίκαιος
 ἐραστής· σὲ δέ, ὦ πασῶν ὑπερφέρουσα γυναικῶν καὶ
 κάλλει καὶ γνώμῃ, τῆς ἔμφρονος οὐ παρήγαγεν εὐβουλίας
 οὐχ ὄρμος, οὐχ ἑλικτῆρες, οὐ πυλεῶν ὁ πολῦτιμος, οὐ
 περιδέραιον, οὐ Λυδῖός τε καὶ ποδήρης χιτῶν, οὐ πορ-
 40 φυρίδες, οὐ θεράπαινοι τῆς Καρίας οὐδὲ Λυδῶν ὑπερφυῶς
 ἱστουργοῦσαι γυναῖκες, οἷς ἅπασιν ἀτεχνῶς ἀγάλλεσθαι
 τὸ θῆλυ πέφυκε γένος, ἀλλ' εἰς γῆν ἑώρας τὸ πρόσωπον,
 ὥσπερ τι συννοουμένη. εἶτα ἔφης ἐπιχαρίτως πεφοινιγ-
 μένη τὰς παρειὰς καὶ τὸ πρόσωπον ἐξ αἰδοῦς ἀποκλίναςα
 45 καὶ πῆ μὲν τῆς ἀμπεχόνης ἄκροισ δακτύλοις ἐφαπτομένη
 τῶν κροσσῶν, πῆ δὲ περιστρέφουσα τοῦ ζωνίου τὸ ἄκρον,
 ἔστι δὲ ὅτε καὶ τοῦδαφος περιχαράττουσα τῷ ποδί
 (ταῦτα δὴ τὰ τῶν αἰδουμένων ἐν διαπορήσει κινήματα),
 ἔφης οὖν μόλις ἠρεμαία φωνῆ· „ἐπίνευσον, ὦ βασιλεῦ,
 50 ἐμέ τε καὶ τοὺς ἐμούς συγγενεῖς εἰς τήνδε τὴν εὐδαίμονα

πόλιν ὅταν ἐθέλοιμεν ἐπ' ἀδείας ἰέναι.“ ὁ δὲ Φρύγιος τῆς φιλοπάτριδος γυναικὸς ὄλον κατενόησε τὸν σκοπὸν, ὡς διὰ τούτων ἐκείνη σπονδὰς πρὸς Μιλησίους πραγματεύεται τῇ πατρίδι, κατένευσέ τε βασιλικῶς, καὶ τὸ σπουνδασθὲν ἐκύρωσε τῇ φιλότῃ, πιστότερον ἢ κατὰ θυσίαν 55 ἐμπεδώσας ἐξ ἔρωτος τοῖς ἀστυγείτοσι τὴν εἰρήνην· φύσει γὰρ εὐδιάλλακτον ἄνθρωπος, ὅταν εὐτυχῇ· αἱ γὰρ εὐπραξίαι δειναὶ τὰς ὀργὰς ὑφαρπάζουσιν καὶ τοῖς εὐτυχήμασι τὰ ἐγκλήματα διαλύουσιν. οὕτως οὖν ἐκφανῶς δεδήλωκας, ὦ Πιερία, τὴν Ἀφροδίτην ἰκανὴν εἶναι παιδεύειν 60 ῥήτορας οὐκ ὀλίγον ἀμείνους καὶ τοῦ Νέστορος τοῦ Πυλίου· πολλοὶ γὰρ πολλάκις ἐκατέρωθεν τῶν πόλεων σοφώτατοι πρέσβεις ἐξ ἐτέρας εἰς ἐτέραν ὑπὲρ εἰρήνης εἰσιόντες διὰ κενῆς ὁμως κατηφεῖς τε καὶ ἀσχάλλοντες ἄπρακτον ἀνέλυσον τὴν πορείαν· ἐντεῦθεν τοιοῦτος εἰκότως παρὰ 65 ταῖς Ἰωσι πατριὸς ἐπεκράτησε λόγος· „εἴθε με παραπλησίως ὁ σύνοικος τιμήσειε τὴν ὁμόζυγα, ὥσπερ ὁ Φρύγιος τὴν καλὴν τετίμηκε Πιερίαν.“

ἮΡΑ ΤΙΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟΝ ΕΧΩΝ ΤΟΝ ΠΟΘΟΝ.
ΕΙΤΑ ΤΥΧΩΝ ΕΚ ΠΕΡΙΧΑΡΕΙΑΣ ΓΕΓΡΑΦΗΚΕ
ΦΙΛΩΙ

ις'

Λαμπρίας Φιλιππίδη.

Ἐρωτι περιπεσῶν ἀπορρήτῳ κατ' ἑμαυτὸν ἔφασκον ἀπορῶν· „οὐδεὶς ἕτερος ἐπίσταται τῆς ἐμῆς καρδίας τὸ βέλος,

εἰ μὴ σύ γε πάντως ὁ τρώσας καὶ ἡ ταῦτά σε καλῶς παι-
 δεύσασα μήτηρ. οὐ δύναμαι γὰρ οὐδενὶ τοῦμὸν ἀφηγή-
 5 σασθαι πάθος. πέφυκε δὲ τοῖς ποθοῦσιν ἔτι μᾶλλον ἐπαύ-
 ξειν ὁ λαθραῖος ἅμα καὶ σιγώμενος ἔρωσ· ἅπας γάρ, δι'
 ὀτιοῦν ἀχθόμενος τὴν ψυχὴν, τὸ λυποῦν ἐκλαλῶν ἐπι-
 κουφίζει τῇ διανοίᾳ τὸ βάρος. ὡς ταύτην, Ἔρωσ, βέβλη-
 κας τὴν ψυχὴν, οὕτως ἴση βολῇ τὴν ἐμὴν κατατόξευσον
 10 ἔρωμένην, μᾶλλον πραοτέρως, ἵνα μὴ ταῖς ἀλγηδόσιν
 αὐτῆς ἀμαυρώσης τὸ κάλλος.“ * * * μηνύομαι ταχύ· ἔνδον
 εἰσπορεύομαι πρὸς ἐκείνην. λόγου μεταδίδωσιν ἢ φιλτάτη,
 καὶ συμπαραθεῖ τοῖς ῥήμασι χάρις καὶ τῶν μύρων αὐτῆς
 εὐοσμία καὶ πως αἰδουμένης τὸ βλέμμα δεινῶς ἐκμαῖνον
 15 τὸν ὀρθῶς ἐρῶντα· εἶδον χεῖρας ἄκρας καὶ πόδας, τὰ
 λαμπρὰ τοῦ κάλλους γνωρίσματα, καὶ πρόσωπον εἶδον
 εὐπρόσωπον· τὸ δέ τι καὶ τῶν στέρνων ἀμεληθὲν τεθεώ-
 ρηκα. πλὴν οὐ τεθάρρηκα τὸν πόθον ἐκφῆναι, ἐντὸς δὲ
 μόλις τῶν χειλῶν ὑποστένω· „σὺ τοίνυν, ὁ Ἔρωσ (δύνα-
 20 σαι γάρ), αὐτὴν παρασκεύασον πρώτην αἰτῆσαι καὶ προ-

τρέψαι καὶ καθηγήσασθαι πρὸς εὐνήν.“ ταῦτα μὲν οὖν
ἔφην ἀρτίως τῷ κρατίστῳ προσευχόμενος Ἔρωτι, ὃ δὲ
ἀκήκοεν εὐμενῶς καὶ πεπλήρωκε τὴν εὐχήν. καὶ τῆς ἐμῆς
αὐτῆ λαβομένη χειρὸς ἐμάλαττε τοὺς δακτύλους ἐκ τῶν
ἀρμῶν ἡρέμα χαλῶσα, καὶ προσεγέλασεν ἡδύ, καὶ ἦν 25
σφόδρα βουλομένης τὸ βλέμμα, πάλαι μὲν σεμνόν, νῦν
δὲ γέγονεν ἐξαίφνης ἐρωτικόν. τοιγαροῦν ἐκβακχευθεῖσα
τῷ ἔρωτι ἀνέκλασέ τε πρὸς ἑαυτὴν τὸν αὐχένα, καὶ πεφί-
ληκεν οὕτω προσφῦσα μανικῶς, ὥστε μόλις ἀποσπάσαι
τὰ χεῖλη καὶ κατατέτριφέ μου τὸ στόμα. τῶν δὲ χειλῶν 30
αὐτῆς ὑπανοιχθέντων ἀτμός εὐώδης καὶ τῶν ἔξωθεν οὐκ
ἐλαττούμενος μύρων εἰς τὴν ψυχὴν ἐπωχετεύετο τὴν ἐμήν·
τὰ δ' ἄλλα (οἶδας γὰρ ὅποια τὰ λοιπά) νόει μοι κατὰ
σαυτόν, ὧ φιλότης, οὐδὲν περιττοῦ δεόμενος λόγου. λέξω
μέντοι τοιοῦτον, ὡς πρὸς ἀλλήλους ἐφιλονεικοῦμεν δι' 35
ὄλης τῆς νυκτός, ἀμιλλώμενοι τίς φανεῖται θατέρου μᾶλ-
λον ἐρῶν· κὰν τοῖς ἀφροδισίοις κολακικῶς ὁμιλούντων
ἡμιτελεῖς ὑφ' ἡδονῆς ὠλίσθαινον λόγοι.

Ο ΤΗΣ ΚΑΚΟΗΘΟΥΣ ΕΡΩΝ

ιζ'

Ξενοπείθης Δημαρέτω.

Ἦ δυστρόπου γυναικός, ὦ βαρβάρων ἠθῶν, ὦ ψυχῆς
 ἀνημέρου μηδὲ ἴσα θηρίοις τιθασειομένης τὴν φύσιν. ἔγ-
 νων ἑταίρας, ἐνέτυχον θεραπαίνας, ὁμοζύγων πεπεύραμαι
 διαφόρων, καὶ θνητὸς ὦν πολλάκις καὶ τὸς ὑπηρέτηκα
 5 <τῷ> θεῷ (ὁ γὰρ Ἔρως ὡς ὕδωρ ἀνὰ τοὺς κήπους ἀμα-
 ρεῦον ἄγει με πολυτρόπως), καὶ <πολλά> πολλαχοῦ
 κατὰ γυναικῶν, ὡς ἐπήβολος, ὡς ἐπιτυχής, ἔστησα τρό-
 πια, προσφόρως ἐκάστη τὰς ἐρωτικὰς μεθόδους προσά-
 γων. ἀλλὰ τῆς Δάφνιδος ἠττήθην, ὁμολογῶ, καὶ νῦν πρῶ-
 10 τον εἰς γύναιον ἠπόρηκε Ξενοπείθης· κύρβις γὰρ ἑταιρι-
 κῶν ἐστὶ κακῶν. ἐρῶσα καρτερεῖ, ὑπεραίρεται ποθου-
 μένη, οὐκ ἐνδίδωσι κολακείαις, κέρδους ὑπερορᾶ, οἰκείῳ
 μόνῳ δουλεύει σκοπῷ, καὶ πάντα δεύτερα ποιεῖται τοῦ
 δοκοῦντος αὐτῆ. ὁ δὲ γέλως αὐτῆς, εἴ ποτε συμβαίη, ἐπ'
 15 ἄκρων κάθηται τῶν χειλῶν. ἐγὼ δὲ παρήνεσα τῇ βαρ-

βάρῳ λέγων· „μὴ σκυθρώπαζε καλή γε οὔσα, μηδὲ τὰς
 ὄφρῦς ἀναγε· εἰ γὰρ φοβερὰ γένοιο, ἦττον ἔσῃ καλή.“
 ἀλλ' οὐδὲν αὐτῇ τῶν ἐμῶν ἐμέλησε λόγων. ὄνος λύρας.
 οὐδὲ γρῦ τῆς ἐμῆς συμβουλῆς ἐπαίειν δοκεῖ. πλὴν οὐκ
 ἀπογνωστέον ταῦτά ἐστιν τοῖς ἀνδρειότεροις τῶν ἐρα- 20
 στῶν· ῥανὶς γὰρ ὕδατος ἐνδελεχῶς ἐπιστάζουσα καὶ πέτ-
 ραν οἶδε κοιλαίνειν. συχνότερον οὖν τὸ δέλεαρ αὐτῇ προσ-
 ακτέον, κἂν αὖθις τὸ ἄγκιστρον καταπίη, πάλιν ἀσπα-
 λιεύσω, καὶ τό γε τρίτον αὐτῆς ἀνακρούσω τὴν γένυν·
 οὐ γὰρ με νικήσει ἢ δυσμεταχείριστος οὔσα, οὐδὲ ἀπαγο- 25
 ρεύσω τὴν ἐμὴν ἀγκιστρεῖαν, εἰ καὶ δυσθήρατος ἢ γυνή.
 ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔρωτος ἴδιον, τὸ λιπαρὲς καὶ φιλόπονον·
 χρόνῳ δὲ καὶ Ἀτρεΐδαι τῆς κλεινῆς ἐκράτησαν Τροίας.
 συνεπιλαβοῦ τοίνυν, ὦ φίλε· καὶ σὺ γὰρ ὁμοίως ἐκοινώ-
 νεις μοι τοῦ πόθου, καὶ τρικυμίας τὸν τρόπον τῆς ἀστάτου 30
 σαλεύεις. κοινή γὰρ ναῦς, κοινὸς κίνδυνος, ὁ παροιμιώδης
 διετάξατο λόγος.

ΕΤΑΙΡΑ ΜΟΝΟΙΣ ΚΑΛΟΙΣ ΤΕ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΙΣ
 <ΕΥΠΕΙΘΗΣ>

ιη'

Καλλικοίτη Μειρακιοφίλη.

Ἐπευδαιμονεῖς ἔρωτα φιλόκαλον εὐτυχοῦσα καὶ μη-
 δενὶ παρὰ τὸ ἡδιστον δουλεύοντα πλούτῳ. αἰ γοῦν τοῖς
 ἐν ἡλικίᾳ προστρέχεις, οἷα ποθεινοῖς ἐρασταῖς συνήδεσθαι
 βουλομένη, καὶ τοῖς ἀκμάζουσι χαίρεις, καὶ μειρακίοις
 5 ὠραῖζομένοις εὐφραίνῃ συνοῦσα, καὶ λίαν ἐρωτικῶς διά-
 κεισαι τῶν καλῶν, καὶ διατελεῖς ἀμελῆς ἀκόμψων, ἐπι-
 μελῆς εὐπρεπῶν. ὥσπερ οὖν αἱ Λάκαιναι σκύλακες εὔ-
 μεταθεῖς τε καὶ ἰχνεύεις ὅπη δ' ἂν αἴσθη τινὸς τῆς σῆς
 ἀμέλει θήρας ἀξίου· τοὺς δὲ πρεσβύτας παντελῶς ἀτερ-
 10 πεῖς καὶ πόρρωθεν ἀποφεύγεις, κἄν τις γέρων προτεῖνοι
 Ταντάλου θησαυρούς, οὐχ ἰκανὸν ταῦτα παραμύθιον
 κρίνεις πρὸς ἀναφρόδιτον πολιὰν μὴ οὐχὶ ἐπ' ἔσχατον
 ἔλθειν σε τῆς ἀηδίας ὀρῶσαν μὲν ὄψιν πρεσβυτέραν καὶ
 οὐκ ἐν ὥρᾳ, ἐπομένων δὲ τῶν ἄλλων ταύτη, ἃ καὶ λόγοις

ἀκούειν οὐκ ἐπιτερπές, μὴ ὅτι δὴ ἔργοις ἀνάγκης αἰὲ 15
 προσκειμένης μεταχειρίζεσθαι. ἐντεῦθεν ἐπὶ πάσης προ-
 φάσεως τοὺς ἐν ἡλικίᾳ ποθεῖς· ἡλικά γὰρ δὴ καὶ ὁ παλαιὸς
 λόγος τέρπειν τὸν ἡλικα· ἢ γὰρ, οἶμαι, χρόνου ἰσότης
 ἐπὶ ἴσας ἡδονὰς ἄγουσα δι' ὁμοιότητα φιλίαν παρέχεται.
 καὶ ὁ μὲν τις τῶν νέων, ὅτι σιμός, ἐπίχαρις παρὰ σοὶ 20
 κληθεὶς ἐπαινεῖται, τοῦ δὲ τὸ γρυπὸν βασιλικὸν ἔφης, τὸν
 δὲ διὰ μέσου τούτων ἔρεῖς ἐμμετρότατα ἔχειν, μέλανας δὲ
 ἀνδρικοὺς ὀνομάζεις, λευκοὺς δὲ θεῶν παῖδας προσείρη-
 κας. μελιχλῶρους δὲ οἶει τοῦνομα τίνος ἄλλου ποίημα εἶναι
 ἢ τοῦ ἐνόητος σοὶ πόθου, ὑποκοριζομένου τε καὶ φέροντος 25
 εὐχερῶς τὴν ὠχρότητα, εἰ μόνον ἐπὶ ὥρᾳ προσῆ; καὶ ἐνὶ
 λόγῳ πάσας προφάσεις προφασίζῃ, καὶ πάσας φωνὰς
 ἀναφθέγγῃ, ὥστε διὰ φιλεραστίας μηδέν' ἀποβαλεῖν τῶν
 ἀνθούτων ἐν ὥρᾳ, ὥσπερ τοὺς φιλοίνους ὀρῶμεν πάντα
 οἶνον ἐπὶ πάσης προφάσεως ἀσπαζομένους. τὸ δὲ τῆς 30
 οἰνοποσίας, ὦ φίλε Διόνυσε, κἂν ἐφ' ἡμῖν αὐταῖς θεωρή-
 σαιμεν, ἄλλοτρίου παραδείγματος μηδέν δεηθεῖσαι.

ΜΟΥΣΟΥΡΓΟΝ ΕΤΑΙΡΑΝ ΤΙΣ ΑΠΕΣΤΗΣΕΝ
ΕΡΑΣΤΗΣ ΠΑΙΔΟΣ ΑΥΤΩΙ ΠΑΡ' ΕΚΕΙΝΗΣ ΟΜΟΙ-
ΟΤΑΤΟΥ ΤΕΧΘΕΝΤΟΣ

ιθ'

Εὐφρόνιον Θελξινόη.

Μελισσάριον τὴν Ἀγλαΐδος, νῆ τὴν Ἥραν, εὐμενέσιν ὀφθαλμοῖς εἶπερ ποτὲ καὶ νῦν εἶδεν ἢ Τύχη, καὶ τῆς σκηνῆς ἀπαλλαγεῖσα παγκάλως ἐπὶ τὸ σεμνὸν μετήλλαχε προσηγορίαν ἅμα καὶ σχῆμα. ἐγὼ δὲ (ἀλλὰ φθόνος ἐκποδῶν
5 εἴη τῆς ἐλευθερίας), ἐγὼ δ' οὖν τὸν πάντα δουλεύσω χρόνον ἀτόποις τε θεάτροις καὶ ἀγνώμοσιν ἐρασταῖς. αὕτη μουσουργὸς ἦν ὑπὸ μητρὶ πενιχρᾷ τὰ πρῶτα πονήρως τρεφομένη, προῖοῦσα δὲ πασῶν γέγονεν εὐμουσοτέρα τῶν ὁμοτέχνων, καὶ θαρσαλέως ἐχρῆτο τῇ τέχνῃ, ἅτε
10 λοιπὸν θεάτρου μεστή γεγонуῖα. πρότερον μὲν γὰρ ὡς εἰκὸς ἐγελάτο, εἶτα λαμπρῶς ἐθαυμάζετο, τὰ δ' οὖν τελευταῖα καὶ δεινῶς ἐφθονεῖτο· οὐπώποτε γὰρ κατὰ μνήμην ἐμὴν ἐκβέβηκε τῆς σκηνῆς. κάκ τῆς τέχνης, οἷα φιλεῖ, κοσμηθεῖσα τὴν ὄψιν ἐδόκει βελτίων, καὶ τοὺς ἐραστὰς
15 εἶχε θερμότερους, εἶτα καὶ πλείους φιλοτιμότερον τε χαριζομένους διὰ κλέος τῆς ἐπιστήμης. πολῦτιμον τὸ Μελισσάριον παρ' ἀνδρας πλουσιωτάτους ἐφοίτα. ἦν οὐκ ἔδει

λαβεῖν ἐν γαστρὶ, ὅπως μὴ διὰ παιδογονίαν ἀτιμότερα
 γένοιτο τοῖς συνοῦσι, τῆς ἀκμῆς τὸ ἄνθος ἄωρον ἀπο-
 βαλοῦσα τοῖς πόνοις. ἀκηκόει δὲ ἡ μουουργὸς ὅποια 20
 γυναῖκες λέγουσι πρὸς ἀλλήλας, ὡς ἐπειδὴ ἐν γαστρὶ
 γυνὴ λήψεσθαι μέλλοι, οὐκ ἐξέρχεται οἱ παντάπασιν ἡ
 γονή, ἀλλ' ἐνδον ἐμμένει κεκρατημένη τῇ φύσει. ταῦτα
 τοίνυν ἀκούσασα ξυνηκεν ἐμφρόνως καὶ διεφύλαττεν ἀεὶ
 τὸ ῥηθέν· καὶ ὡς ἦσθετο τὸ συμβάν οὕτως, οὐκ ἐξιοῦσάν 25
 οἱ τὴν γονήν, ἔφρασε τῇ μητρὶ, καὶ ὁ λόγος ἄτε πρὸς
 ἐμπειροτέραν ἦλθεν ὡς ἐμέ. καγὼ μαθοῦσα καὶ ταύτη
 διαπράξασθαι ἄπερ ἦδειν ἐγκελευσαμένη, τῆς προσδοκω-
 μένης ἐλπίδος ἀπήλλαξα τάχιον. ὡς δὲ Χαρικλέους ἠράσθη
 νέου τινὸς ἐπισήμου καὶ κάλλει καὶ πλούτῳ καὶ ἀντερῶν- 30
 τος οὐχ ἦττον ἐκείνης, παιδοποιεῖν ἐξ ἐκείνου προσηύχετο
 πᾶσι τοῖς γενεθλίοις θεοῖς. καὶ δὴ συνείληφεν ἀσφαλῶς,
 εἶτα τῆς Εἰλειθυίας ἐγκαίρως ἐφισταμένης τίκτει παιδίον
 ἀστεῖον, νῆ τὰς Χάριτας, καὶ τῶ φύσαντι γνησίως ἐξει-
 κονισμένον τῇ φύσει. ἡ μὲν οὖν μήτηρ ἔρμαιον αὐτῇ καὶ 35
 εὐτύχημα λογίζεται τοῦτο, καὶ τὸν υἱὸν ἐπωνόμακεν
 Εὐτυχίδην· ὑπερηγάπα δὲ τὸ βρέφος, στέργουσα διαφό-
 ρως ὡς υἱόν, ὡς εὐπρεπές, ὡς ποθούμενον παιδίον καὶ
 λίαν ἐμφερές ὠραιοτάτῳ πατρὶ. εὐρήσεις γάρ τινα ῥοπήν
 εὐνοίας παρὰ τοῖς γεγεννηκόσιν εὐτυχοῦντας τοὺς εὐει- 40
 δεστέρους τῶν παίδων, καὶ δυοῖν ὄντοιν ἢ καὶ πλειόνων
 ἡδίων τοῖς γονεῦσιν ὁ καλλίων. ὁ δὲ Χαρικλῆς οὕτως
 εὐθύς διετέθη πρὸς τὸ τεχθὲν φιλοστόργως, ὥστε ἀδικώ-

τατον κρίνειν ἑταίραν ἔτι καλεῖσθαι τὴν ἐρώτιον τοιοῦτον
 45 τεκοῦσαν. τοιγαροῦν αὐτίκα τῆς αἰσχροῦς αὐτὴν ἀπέστη-
 σεν ἐργασίας καὶ ἐπ' ἀρότῳ παίδων γνησίων τὴν ἐρω-
 μένην ἠγάγετο γαμετήν. καὶ πολλαπλασιάζει τὸν πόθον
 * * * τῆς σχέσεως τοῦ παιδαρίου. ὅθεν εἰκότως ἐκ περι-
 χαρείας τῇ μητρὶ τὸ βλέμμα φαιδρόν, καὶ οὐδὲ τεκούση
 50 <τὸ κάλλος> ἀπήνθησεν. ἀρτίως οὖν περιβαλομένη σεμνὴν
 ἐφεστρίδα γέγονα παρὰ τῇ Πυθιάδι (τοῦτο γὰρ μετα-
 κέκληκεν ἑαυτήν) καὶ πάντων ἀγαθῶν συνηδόμην αὐτῇ.
 τὸ δὲ παιδίον κλαυθμυριζόμενον ἰδοῦσα πεφίληκα, θερ-
 μῶς μὲν ὡς καλόν, ἀπαλῶς δὲ ὡς τρυφερώτερον καὶ τῶν
 55 ῥόδων, οἷσπερ ἔοικε τὴν χροιάν. ἐκπλήττομαι, νῆ τῷ
 θεῷ, πῶς ἀθρόως ἅπαντα μεταβέβληκεν ἡ γυνή. καὶ
 πάρεστι θαυμάζειν ἐκείνης βλέμμα προσηνές, μέτριον ἦθος,
 μειδίασμα σεμνόν, κόμην ἀφελῶς πεπλοκισμένην, καλύπ-
 τραν ἐπ' αὐτῆς εὖ μάλα σεμνὴν, βραχυλογίαν ἐν ἡρεμαίᾳ
 60 φωνῇ. εἶδον καὶ ἀμφιδέας καὶ περισκελίδας, οὐ τὰς περι-
 ἔργους ἐκείνας, ὧ φίλη, ἀλλ' ἔργον ὄντως ἐλευθέρῃ πρεπῶ-
 δες. τοιοῦτον ἐν αὐτῇ καὶ περιαιχένιον καὶ τὸν ἄλλον
 κόσμον ἴδοι τις ἄν. προῖοῦσάν τε φασὶ νεύειν τε κάτω καὶ
 τεταγμένα βαδίζειν· σχῆμα δὲ συμπρέπον τῇ σωφροσύνῃ·

καὶ εἶποις ἂν ὡς αἰ τοιαύτη γέγονεν ἐκ παιδός. ἅπαντα 65
 γοῦν ἐν ταῖς γυναικωνίτισι καὶ ταῖς ταλασίαις πρὸς ἀλλή-
 λας ὁμιλοῦσι γυναῖκες. ἅπιθι τοίνυν, Θελξινόη, καὶ σὺ
 παρ' ἐκείνην ἐκ γειτόνων οἰκοῦσαν, μεταμφιασάμενη μέν-
 τοι κοσμίως ἡμιφάριον ἀλουργές. φυλάττου δέ, γλυκυ-
 τάτη, μὴ μεταξὺ παρελκομένη τῇ συνηθείᾳ Μελισσάριον 70
 τὴν νῦν Πυθιάδα προσείπης· ὁ μικροῦ πέπονθα, νῆ τὴν
 Διώνην, εἰ μὴ Γλυκέρα παροῦσα λάθρα με ταχὺ διένυξε
 τῷ ἀγκῶνι.

ΦΡΟΥΡΑΡΧΟΣ ΜΟΙΧΕΥΘΕΙΣΗΣ ΑΥΤΟΥ ΤΗΣ
 ΓΑΜΕΤΗΣ ΥΠΟ ΤΙΝΟΣ ΕΜΒΕΒΛΗΜΕΝΟΥ
 ΜΟΙΧΟΥ

κ'

Φυλακίδης Φρουρίωνι.

Ἦλω τις νεανίας μοιχός, καὶ δεσμώτης ἐφυλάττετο
 παρ' ἐμοῦ. ἐγὼ τοῦτον εὐπρεπῆ καὶ νεανίσκον ὄρων
 πρὸς ἔλεον ἐπεκάμφθην, καὶ τῶν δεσμῶν ἀπολύσας ἄδετον
 ἀπλῶς καὶ σχεδὸν ἄφρουρον κατὰ τὴν εἰρκτὴν διαφῆκα.
 ὁ δέ μοι δίκαιον μισθὸν τῆς φιλανθρωπίας διδοὺς τὴν 5
 σύνοικον ἐμοίχευσε τὴν ἐμήν. τοιοῦτον οὐδὲ τὸν κλέπτην

Εὐρύβατον τετολμηκέναι φασίν. ἐκεῖνον μὲν γὰρ ἀλόντα
 φυλάττεσθαι, φίλον δὲ γενόμενον τοῖς ἐπὶ τοῦ δεσμωτη-
 ρίου τὸν τρόπον ἐπιδείκνυσθαι τῆς κλοπῆς· ἦσαν ἐγκεν-
 10 τρίδες αὐτοῖς καὶ σπογγίαι· ταύτας λαβὼν ἀνερριχᾶτο
 τὸν τοῖχον, ἀλλ' οὐ τὴν καλὴν ἀνήρπασε γαμετὴν. τοῦτο
 ἔκπυστον καὶ περιβόητον ὡς παράδοξον καὶ παγγέλοιον
 γέγονε τὸ κακόν, καί με, νῆ τὴν Δίκην, ὑπὲρ τὴν μοιχείαν
 ὁ γέλωσ λυπεῖ, ὅτι δεσμοφύλαξ ἅμα καὶ φρούραρχος ὢν
 15 τὴν ἐμὴν ἔνδον οὔσαν οὐκ ἐφύλαξα γαμετὴν.

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΠΑΝΤΑ ΠΛΗΝ ΜΙΞΕΩΣ ΕΠΙ-
 ΤΡΕΠΟΥΣΗΣ ΤΩΙ ΕΡΑΣΤΗΙ

κα'

Ἄριστομένης Μυρωνίδη.

Καινόν γε τὸ κακόν, ὦ Μυρωνίδη· τοιοῦτον ἔρωτος
 οὐδ' ἀκήκοα τρόπον. τῆς Τελεσίππης ὁ Φαλερεὺς Ἄρχι-
 τέλης ἐρᾶ, ἡ δὲ πεισθεῖσα μόλις ὁμιλῆσαι τῷ μεираκίῳ
 παράδοξον αὐτῷ προδιώρισε μέτρον· „ἄπτου“, φησί,
 5 „τῶν μαστῶν, ἡδίστων ἀπόλαυε φιλημάτων, καὶ προσ-
 αγκαλίζου περιβεβληκυῖάν με τὴν ἐσθῆτα, γάμον δὲ

μήτε πολυπραγμόνει μήτε προσδόκα, ἐπεὶ σαυτὸν ἀνιάσεις
καὶ τῶν ἐπιτετραμμένων ἐκπίπτων.“ „ἔστω, δεδόχθω“,
ἐξ ἀπορίας ἔφησεν Ἀρχιτέλης· „εἰ γὰρ οὕτω σοι φίλον,
ὦ Τελεσίππη, οὐδ' ἐμοὶ ἐχθρόν. ἀλλὰ καὶ χάριν“, εἶπεν, 10
„εἴσομαι τῇ Τύχῃ καὶ ψιλοῦ ῥήματος ἀπολαύων ἢ καὶ
μόνης ἀξιούμενος θεάς. ἐβουλόμην δέ, εἴ γε σοί, φιλτάτη,
δοκεῖ, γνῶναι τί δὴ ποτέ μοι παντελῶς ἀπέγνωσ τὴν
μῖξιν;“ „ὅτι“, ἔφη, „ἐλπιζόμενός ἐστιν ὁ γάμος ἡδύς,
εὐχαρις καὶ λίαν εὐκταῖος· γεγονῶς περιεφρονήθη, καὶ 15
τὸ πάλαι σπουδαζόμενον ἐξαίφνης ἀπέρριπται καὶ περι-
πτύομενον ἀμελεῖται. αἱ γὰρ ἐπιθυμίαι τῶν νέων ταχεῖαι
καὶ αὐταὶ πολλάκις ἑαυταῖς ἐναντία.“ τοιαύτης ὁ δύσε-
ρως ἀνέχεται γυναικός, τοσοῦτον δεδυστύχηκεν Ἀρχι-
τέλης. καὶ σύνεστι ποθουμένη καθάπερ εὐνοῦχος τὰ ἔρω- 20
τικὰ περιεργαζόμενος καὶ λιχνεύων, μᾶλλον δὲ τῶν ἐρών-
των εὐνούχων ὁ μέλεος ἀργότερα δυστυχεῖ.

ΔΟΛΟΣ ΠΡΟΑΓΩΓΟΥ

κβ'

Λουκιανὸς Ἀλκίφρονι.

Γλυκέρα Χαρίσιον ἐπόθει, καὶ νῦν δὲ ποθεῖ· μὴ φέρουσα
δὲ τὴν ἀγερωχίαν τοῦ μειρακίου (οἶσθα γὰρ τὸν νέον
καὶ τὸν τρόπον αὐτοῦ) ἤθελε πρὸς μῖσος αὐτῇ μεταβλη-

θῆναι τὸ φίλτρον. αἴτιον δὲ ἦν τοῦ βούλεσθαι μισεῖν τὸ
 5 λίαν φιλεῖν. αὕτη οὖν συμβουλεύεται τῇ Δωρίδι· ἄβρα
 δὲ καὶ μαστροπὸς τῆς Γλυκέρας ἢ Δωρίς. ὅτε τοίνυν ἰκανῶς
 αὐταῖς εἶχε τὸ σκέμμα, ἢ προαγωγὸς ὡς ἐφ' ἕτερόν τι
 προῆλθεν. ταύτην ὁ Χαρίσιος ἰδὼν „χαίροις“, εἶπε, „φιλ-
 τάτη“. ἢ δέ· „καὶ πόθεν ἂν ἐμοί“, φησί, „γένοιτο χαίρειν;“
 10 ὁ δ' οὖν νεανίας ἐπύθετο· „τί δ' ἔστι, πρὸς θεῶν; νεώτε-
 ρόν τι συμβέβηκεν;“ ἢ δὲ μαστροπὸς ἀπεκρίθη δεδακρυ-
 μένη δῆθεν πικρῶς· „ἢ Γλυκέρα τοῦ βδελυροῦ Πολέμωνος
 ἐκτόπως ἐρᾷ, σὲ δέ, εἰ καὶ παράδοξον ἐρῶ, μισεῖ μῖσος
 ἐξαισίον.“ „ἄρα λέγεις ἀληθῆ;“ καταπλαγεὶς ἤρετο πάλιν
 15 ὁ νέος πολλὰ χρώματα ἀφίεις. „καὶ μάλα“, φησὶν, „ἀλη-
 θινά“, ἢ Δωρίς. „ἐμὲ γοῦν ἐπληξεν ἀφειδῶς, ἵνα σου
 μόνην ἐπὶ στόματος ἤρεμι τὴν προσηγορίαν ἐνέγκω.“
 ἐνταῦθα Χαρίσιος ἐλέγχεται μᾶλλον ἐρῶν ἢ ποθούμενος·
 πολλοὶ γὰρ ὦν κατεφρόνουσιν ἐπ' ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ ζηλο-
 20 τυπεῖν ἠράσθησαν ἐκφανῶς. τὴν οὖν πολλὴν ἀλαζονείαν
 ἀφείς φθέγγεται ταπεινὸν τε καὶ σκυθρωπὸν καὶ τεθνη-
 κῶς ἀθυμία· εἴωθε γὰρ ἢ βαρύτης, ἐὰν ἀμελεῖσθαι δοκῇ,
 καταβάλλεσθαι. ἐδάκρυνέ τε ἀστακτὶ μεταστραφεὶς ἐπὶ

θάτερα καὶ τῆδε κάκεισε τὸ πρόσωπον ἐξωθῶν <ὡς> ἀπο-
πέμπεσθαι τὰ δάκρυα τῶν παρειῶν. „τί δὴ οὖν ἄκων“, 25
φησὶν, „λελύπηκα τὸ Γλυκέριον; ἐκὼν γὰρ οὐκ ἂν ποτε
κατ' ἐκείνης ἐπλημμέλουν ἐγώ. ταῦτα, νῆ τοὺς Ἔρωτας,
ἐβουλόμην σοῦ γε παρουσίας πυθέσθαι τῆς Γλυκέρας, καὶ
γνῶναι εἴ τι τυχὸν δίκαιον ἐγκαλεῖ, καὶ τὸ λυποῦν εἶπερ
τι ἔστι θεραπεῦσαι. πλὴν ἡμαρτον, ὁμολογῶ· οὐδὲν ἀντι- 30
τείνω· ἄρ' οὖν οὐκ ἂν δέξαιτό με καὶ παραιτούμενον συγ-
γνώμην ἔχειν;“ ἐπένευσε μόλις καὶ ἀμφισβητήσιμον ἢ
Δωρίς, ἐφ' ἐκάτερα παρακινουῖσα τὸ βλέμμα. ὁ δὲ δυσανα-
σχετῶν ἐπανήρετο· „οὐδ' ἂν ἰκετεύων προσπέσω;“
„εἰκός γε, ὧ φίλτατε· οὐδὲν, οἶμαι, κωλύει συκάζειν τῆς 35
ἔρωμένης τὸν τρόπον, ὅπως ἔχει συμβάσεως περὶ σέ.“
τότε δὴ χαίρων δεδράμηκεν ὁ Χαρίσιος οἴκαδε τῆς ἐταί-
ρας, ὁ καλός, ὁ τριπόθητος, ἐφ' ἰκετείας τραπόμενος καὶ
περιτυχῶν αὐτίκα προσπίπτει. ἡ Γλυκέρα μὲν τέως τὸν
τράχηλον ἐθαύμαζε τοῦ ποθουμένου, εἶτα τὸ πρόσωπον 40
ἠδέως ἀνερείδουσα τῆ χειρὶ, ἀνέστησέ τε καὶ λάθρα τὴν
ἑαυτῆς πεφίληκε δεξιάν, ἣ προσήψατο τοῦ μειρακίου,
καὶ πρὸς τὸν νέον ξυνέβη ταχύ· οὐ γὰρ ἐπέτρεπεν ὁ μανι-
κῶς ἐγκείμενος ἔρωσ δόξαι γοῦν σμικρὸν ἀπωθεῖσθαι τὸν
φίλον. ἡ δὲ μαστροπὸς λαθραίως μειδιῶσα διένευσε τῆ 45

Γλυκέρᾳ, ἐδήλου δέ πως τὸ νεῦμα· „ἐγὼ σοι μόνη τὸν ὑπερήφανον ὑπέταξα τοῖς ποσίν.“

ΕΡΩΤΙΚΟΣ ΚΥΒΕΥΤΗΣ ΠΕΡΙ ΑΜΦΟΤΕΡΑ
ΔΥΣΤΥΧΗΣ

κγ'

Μονόχωρος Φιλοκύβω.

Δύο δεινοῖς ἅμα περιπέπτωκα, φίλε, καὶ πρὸς ἓν τούτων μόλις ὀπότερονοῦν διαρκῶν ἐξ ἐπιμέτρου θάτερον ἔχω, καὶ διπλάσια δυστυχῶ. καὶ τὸ μὲν κακόν, τὸ δὲ οὐκ ἄμεινον· ἐμὲ γὰρ κατανάλωσαν ἄπληστος ἑταίρα καὶ
5 πεσσοὶ πίπτοντες ἀτυχῶς μὲν ἐμοί, εὐβολώτερον δὲ τοῖς ἐναντίοις. ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀντερῶσιν ἀστραγαλίζων ἢ κυβεύων συγχέομαι τὸν νοῦν τοῦ ἔρωτος μεμνηνός, κἀντεῦθεν περὶ τὰς ποικίλας μεταστάσεις τῶν ψήφων πολλὰ παραλογιζόμενος ἐμαυτὸν καὶ τῶν καταδεεστέ-
10 ρων ἠττώμαι τὴν παιδιάν. πολλάκις γὰρ μετέωρος ἐκ τοῦ πόθου ταῖς ἡμετέραις βολαῖς ἀντὶ τῶν ἐμῶν τὰς ἐκείνων διατίθημι ψήφους. εἶτα πρὸς τὴν ἐρωμένην ἀπιῶν ἐκεῖ δευτέραν ἦτταν ὑπομένω καὶ χείρονα τῆς προτέρας· οἱ γὰρ εὐτυχεῖς ἀντερασταί, ἅτε δὴ με τὰ τοσαῦτα νενι-
15 κηκότες, φιλοτιμότερον δωροῦνται τῇ ποθουμένη, καὶ προκρίνονται μοι τοῖς δώροις, κᾶτα τῶν ἐμῶν ἐμὲ πολεμοῦντες μεταπεττεύουσί μοι τῆς φιλίας (τὸν) κύβον. οὕτω τοίνυν ἑκάτερον τῶν κακῶν διὰ θάτερον γέγονε δυστυχέστερον.

Η ΤΩΝ ΕΡΑΣΤΩΝ ΕΝΑ ΠΡΟΚΡΙΝΟΥΣΑ ΜΟΝΟΝ

κδ'

Μουσάριον Λυσία τῷ φιλτάτῳ.

Ἄρτι παρ' ἔμοι συναθροισθέντες ἑσπέρας οἱ κορυφαῖοι τῶν ἑμῶν ἑραστῶν τὸ μὲν πρῶτον ἐσίγων, καὶ ἄλλος ἄλλον τῶν πλησίον προώθει, κελεύων διεξελθεῖν πρὸς ἐμὲ τὰ μελετηθέντα πᾶσι κοινῇ· ὁ δ' οὖν θρασύτερος προσχῆματι μὲν συμβουλῆς, σὲ δὲ ταῖς ἀληθείαις ζηλοτυπῶν διεμέμφετό 5 με τοιάδε· „πασῶν τῶν ἐπὶ σκηνῆς ὑπερφέρουσα τῷ κάλλει ἐκάστης αὐτῶν ἀπολείπη τῷ κέρδει· παρὸν γάρ σοι χρηματίζεσθαι παρ' ἡμῶν, ὣν ὑπερορᾶς, προῖκα δὲ μόνῳ τῷ Λυσία τὴν σὴν ἐκδέδωκας ὥραν, καὶ οὐδὲ καλῶ μειρακίῳ· οὕτω γὰρ ἂν ἦν φορητὸν ἑνὸς ἄγαν εὐπρεποῦς 10 ἠττάσθαι τοσοῦτους, σοὶ δ' ἂν τυχὸν συνέγνω τις ἐρωτικὸν κάλλος ἅμαχον προκρινούση χρημάτων. πυκνὰ γοῦν ὁμως τοῦτον παρ' ἡμῖν ἐπαινοῦσα ἐκκεκώφηκας ἡμῶν τὰ ὦτα καὶ ἐμπέπληκας τοῦ Λυσίου, ὥστε καὶ ἀνεγρομένους ἐξ ὕπνου οἴσεται τοῦ νέου τὴν προσηγορίαν ἀκούειν. οὐ 15 πόθος τοίνυν ἐστίν, οὐ, παραπληξία δὲ μᾶλλον νομίζεται

μοι δεινή. πλὴν τουτί σε μόνον αἰτοῦμεν, λέγε σαφέστερον, εἰ τοῦτον ἔχειν ἀντὶ πάντων ἐθέλεις· οὐ γὰρ ἀντιστατοῦμεν τῷ ποθουμένῳ“. τοιαῦτα μὲν οὖν ἦδον ἐκεῖνοι σχεδὸν εἰς
 20 ἄλεκτρούωνων ῥόδας, ἅπερ εἰ βουληθείην ἐξῆς ἀπαγγεῖλαι, καταδύσειν μοι δοκῶ τὸν ἥλιον ἐπὶ τῷ μήκει τοῦ λόγου· τὰ δὲ πολλὰ τῶν λεχθέντων τῷ μὲν δεξιῷ τοῖν ὠτιοῖν ἠκροασά-
 μην, θατέρου δὲ παραχρῆμα ἐξερρύη. τοσοῦτον δὲ ἀπεκρί-
 θην· „αὐτὸς ὑμῶν προτέταχε τὸν Λυσίαν ὁ Ἔρωσ, ὃς οὐ
 25 νύκτωρ, οὐ μεθ' ἡμέραν διαλείπει τὴν ἐμὴν καταφλέγων καρδίαν.“ μάνθανε καὶ τοῦτο, γλυκύτατε· ἐπεὶ σὺν ἐπιτι-
 μήσει βοῶντες ἐπύθοντό μου· „καὶ τίς ἀναφρόδιτον βδελυρὸν ἄκομψον τοιόνδε ποθεῖ;“ εἶπον ἠθικῶς ἄγαν μετὰ τῶν χειρῶν ὑποκινούσα σὺν τοῖς ὠμοῖς τὸ βλέμμα· „τίς; ἐγώ.
 30 ἔρρωσθε τοίνυν“, ἔφην ἀναστᾶσα „καὶ σύγγνωτέ μοι ποθούση. ἐμὲ γὰρ οὐδὲν θάλπει κέρδος, ἀλλ' ὃ θέλω· θέλω δὲ Λυσίαν.“ σὺ δ' οὖν, ὧ ἐμὸν δεσποτίδιον, εὐθύς εὐθύς· τὸ ταχὺ γὰρ ἐπαφρόδιτον. μηδὲν μελλήσας ἦκέ μοι φίλημά τι μόνον ἀποκομίζων, κάγω τῶν ὠτων λαβομένη τρίς σε
 35 φιλήσω, καὶ τοιοῦτον καλόν * * * ναί ,πρὸς τῆς Ἀφροδίτης, ἢ νῦν τεθύκαμεν. γνώσομαι δ' (εὐκαίρως θύσασα) τὴν

θυσίαν, ἔάν σε πρὸς ἡμᾶς ἢ θεὸς ἐπικλίνη. προσείρησό μοι, ψυχὴ Λυσία, θᾶττον ἤδη, ἐπεὶ καὶ τὸν χρόνον τοῦτον, ὃν ἐπιστέλλω σοι, χρονίζεις. πρὸς σὲ πάντες ἐκεῖνοι σάτυροι, οὐκ ἄνθρωποι, καὶ παρ' οὐδέν τίθεμαι τούτους. 40

ΕΤΑΙΡΑ ΜΕΜΦΕΤΑΙ ΤΗΙ ΑΔΕΛΦΗΙ ΥΠΕΛΘΟΥΣΗ
ΑΥΤΗΣ ΤΟΝ ΦΙΛΟΝ

κε'

Φιλαινὶς Πετάλη.

Χθὲς ἐπὶ πότον ὑπὸ Παμφίλου κληθεῖσα Θελξινόην μετεπεμπόμην τὴν ἀδελφήν· ἐλάνθανον δὲ οὐ τὸ τυχὸν ἑμαυτῇ προξενούσα, ὡς ἔργῳ γέγονε δῆλον. πρῶτον μὲν ἦλθε περιεργότερον κοσμηθεῖσα καὶ στίλψασα τὰς παρειὰς ἐντρίμματι, καὶ πρὸς ἔσοπτρον ὡς εἰκὸς διαπλεξαμένη καὶ 5 εὐθετίσασα τὰς κόμας ἀφῆκε τοῦ αὐχένος ὄρμους πολυτελεῖς, ἀγλαίσματα δέρης, ἄλλην τε πολλὴν περιέκειτο φλυαρίαν ὑπομάζιον τε καὶ ἀμφωλένια, καὶ οὐδὲ τῶν περικρανίων ἠμέλησε κόσμων. τὸ δὲ ταραντινίδιον, ἐξ οὗ διαφανῶς ἢ ὦρα διέλαμπεν. θαμὰ δὲ καὶ τὴν πτέρναν αὐτὴ πρὸς 10

ἑαυτὴν ἐπιστρεφομένη διεσκοπεῖτο, πολλάκις δ' ἅμα τε
 ἑαυτὴν ἐθεώρει καὶ εἴ τις αὐτὴν ἄλλος θεᾶται. ἔπειτα
 παρακαθέζεται μέση ἑμοῦ τε καὶ Παμφίλου, ἵνα χωρὶς ἡμᾶς
 διαλάβῃ, καὶ προσπαίζουσα τῷ μαιρακίῳ εἰς ἑαυτὴν
 15 ἐκείνου μετάγει τὸ βλέμμα, καὶ τῶν ἐκπωμάτων πρὸς αὐτὸν
 ἀντίδοσιν ἐποιεῖτο. ὁ δὲ ῥαδίως ἠνείχeto, ἅτε νέος ἐρωτικός,
 καὶ οἴνου πολλοῦ διαθερμαίνοντος αὐτοῦ τὴν ψυχὴν, καὶ
 τοῦτον δὴ τὸν τρόπον ὥσπερ ἐκ στομάτων ὑπεφίλου
 ἀλλήλους καταπίνοντες τὰ φιλήματα, καὶ τὸν οἶνον τοῖς
 20 χείλεσι κεκραμένον μέχρι καὶ αὐτῆς παρέπεμπον τῆς καρδίας.
 Πάμφιλος δὲ μήλου μικρὸν ἀποδακῶν εὐστόχως ἠκόντισεν
 εἰς τὸν κόλπον ἐκείνης, ἣ δὲ φιλήσασα μεταξὺ τῶν μαστῶν
 ὑπὸ τῷ περιδέσμῳ, ὃν περιεστερνίσαστο, παρέβυσε. τούτοις
 οὖν ἐδακνόμην. τί δὲ οὐκ ἤμελλον, ζήλην ἑμοὶ καθορῶσα
 25 τὴν ἑμὴν ἀδελφὴν, ἣν ταῖς ἑμαῖς ἀνέτρεφον ἀγκάλαις;
 τοιαῦτά μοι παρ' αὐτῆς τὰ τροφεῖα· οὕτω με νῦν ἀντιπελαρ-
 γοῦσα δικαίαν ἀποδίδωσι χάριν. καίτοι πολλάκις ὧδε παρ'
 ἑκαστον αὐτὴν ἐμεμφόμεν „κατ' ἀδελφῆς ταῦτα, Θελξινόη;
 μή, Θελξινόη.“ ἀλλὰ τί μακρηγορῶ; ἀπῆλθεν ἡ βάσκανος
 30 οὕτως ἀνέδην σφετερισαμένη τὸν νέον. ἀδικεῖ με τοίνυν
 Θελξινόη. μαρτύρομαι τὴν Ἀφροδίτην καὶ σέ, ὦ Πετάλη,
 κοινὴν ὑπάρχουσαν φίλην, ὡς αὐτὴ πανταχοῦ τῶν κακῶν
 προκατάρχει. ἀδικῶμεν οὖν ἀλλήλας. εὐρήσω κάγω τοιοῦ-

τον πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα (καὶ τοῦτο δεδόχθω) <άλωπε-
κίζουσα> ἢ σίδηρος ἐλαυνέσθω σιδήρω· οὐ γὰρ ἀπορήσω 35
τρῆς ἀνθ' ἑνὸς <τὴν> ἀπληστον ἀφελέσθαι.

ΠΡΟΣ ΟΡΧΗΣΤΡΙΔΑ

κς'

Σπεύσιππος Παναρέτη.

Πάλαι μὲν μοι προδιέγραψε τὴν <σὴν> χάριν ἢ φήμη,
πάντων ἀνὰ στόμα ταύτην φερόντων, νῦν δὲ παρέστηκε
πρῶτον. ἦ καὶ πλέον ἄγαμαί σε τοῦ κάλλους, ὅσω γε
μᾶλλον ἢ κατὰ φήμην ὄρω. τίς οὐ τεθαύμακεν ὀρχουμένην;
τίς ἰδὼν οὐκ ἠράσθη; Πολύμνιαν, Ἀφροδίτην ἔχουσιν οἱ 5
θεοί· ἐκείνας ἡμῖν, ὡς ἐφικτόν, ὑποκρίνει παρ' αὐτῶν
κοσμουμένη. ὀνομάσω <σε> ῥήτορα, προσείπω ζωγράφον;
καὶ πράγματα γράφεις καὶ λόγους παντοδαπούς ὑποφαίνεις
καὶ φύσεως ἀπάσης ἐναργῆς ὑπάρχεις εἰκῶν, ἀντὶ χρωμά-
των καὶ γλώττης χειρὶ πολυσχήμω καὶ ποικίλοις ἦθεσι 10
κεχρημένη, καὶ οἷά τις Φάριος Πρωτεύς ἄλλοτε πρὸς ἄλλα

μεταβεβλήσθαι δοκεῖς πρὸς τὴν εὐμουσον τῶν ὑπορχημάτων ᾧδὴν. ὁ δὲ δῆμος ἀνέστηκέ τε ὀρθὸς ὑπὸ θαύματος, καὶ φωνὰς ἀμοιβαίας ἀφίησιν ἐμμελῶς, καὶ τῷ χεῖρε κινεῖ καὶ τὴν
 15 ἐσθῆτα σοβεῖ· ἔπειτα συγκαθήμενοι διηγεῖται καθ' ἕκαστον ἄλλος ἄλλῳ κινήματα πολυτρόπου σιγῆς, καὶ πᾶς θεατῆς ὑφ' ἡδονῆς χειρονόμος εἶναι πειρᾶται. ἓνα δὲ μόνον προσφυῶς μιμουμένη τὸν Καράμαλλον τὸν πάνυ, ἀπάντων ἔχεις τὴν μίμησιν ἀκριβῆ. ὅθεν οὐκ ἀνάξιον οὐδὲ τὸν εὖ
 20 μάλα σπουδαῖον παραπολαύειν τῆς σῆς θυμηδίας· ἀνάπαυλα γὰρ τῆς σπουδῆς ἐνίοτε γίνεται ἡ παιδιὰ. πολλὰς τοίνυν ἄτε ταχύς τῆς πολιτείας ἵππευς διελήλυθα πόλεις, καὶ πρὸς γε τῇ νέᾳ τὴν πρεσβυτέραν ἱστόρηκα Ῥώμην, καὶ τοιαύτην ἐν οὐδετέρᾳ θεθέαμαι. εὐδαίμονες οὖν οἱ Παναρέτην εὐτυχοῦν-
 25 τες οὕτως ὑπερφέρουσαν καὶ τέχνη καὶ κάλλει.

Ἡ ΤΟΝ ΕΡΑΣΤΗΝ ΑΙΝΙΤΤΟΜΕΝΗ ΜΑΤΗΝ ΠΕΡΙ ΑΥΤΗΝ ΠΟΝΟΥΝΤΑ

κζ'

Κλέαρχος Ἀμυνάνδρῳ.

Νέου τινὸς ἐξεπίτηδες διὰ γυναικὸς παριόντος ἐσπέρας ἔφη τις ἄλλη πρὸς ἐκείνην παρισταμένη πλησίον, ἅμα νύπτουσα τῷ ἀγκῶνι· „πρὸς τῆς Ἀφροδίτης, ὦ φίλη, σὲ ποθῶν οὕτωσὶ προσάδων παρέρχεται καὶ μορφῆς οὐκ

ἀφυῶς ἔχων. ὡς εὐπάρυφον τὸ θερίστριον καὶ ποικίλον ταῖς 5
 ἀπὸ κερκίδος γραφαῖς, ὡς εὐμουσος τὴν φωνήν. ἔοικέ μοι καὶ
 περὶ καλὴν ἀσχολεῖσθαι τὴν κόμην· ἐπεὶ καὶ τοῦτό γε τοῦ
 ἔρωτος ἴδιον καὶ μάλα μέντοι καλόν, τὸ σφόδρα πείθειν τοὺς
 ἐρῶντας ἐπιμελῶς ἄγαν διακοσμεῖσθαι, καὶ εἰ πρότερον
 ἀτεχνῶς ἑαυτῶν κατημέλουν.“ „νὴ τοὺς Ἔρωτας“, εἶπεν, 10
 „ἀποστρέφομαι δὲ τὸν νέον καίπερ ὄντα καλόν, ὅτι φυσῶν
 αὐτὸς ἑαυτὸν οἶεται μόνος ἀξιέραστος (εἶναι) ταῖς γυναιξὶ καὶ
 πρεπόντως τῷ κάλλει ποθεῖσθαι· καὶ πού καὶ Φίλωνα τυχὸν
 ἐπωνόμακεν ἑαυτὸν, φρονῶν ἐπὶ τῇ ὥρᾳ θαυμάσιον ὄσον,
 καὶ πολλῶ τῷ ὀφθαλμῷ βλέπει καὶ φρονήματος ἐμπέπληκε 15
 τὴν ὀφρῦν. μισῶ γοῦν ἐραστὴν παρευδοκιμεῖν εὐμορφίᾳ
 τὴν ἐρωμένην ἀξιοῦντα, οἰόμενόν τε κάλλος ὑπὲρ κάλλους
 χαρίζεσθαι, μέγιστον ἀντὶ βραχέος. ὄρα δὲ πῶς ἠθικῶς τὸν
 ὑπερήφανον διαπαίζω· καὶ σφόδρα τοῖς αἰνίγμασι τέρπη.
 ποθεῖ μέ τις ἐρωτομανῆς, καὶ οὐδὲ νεύματος ἀξιοῦται, καὶ 20
 πολλὰ τὸν ἐμὸν στενωπὸν διέρχεται μάτην· ἄδει δὲ ἄλλως
 καὶ τοῖς ἐμοῖς ὥσιν ἀπιθάνως καὶ ἀμουσότερα Λειβηθρίων,
 οὐδὲ ἐρυθριᾶ περιττῶς ἐκπεριτρέχων διαύλους. ἐγώ, νὴ τῷ
 θεῷ, τούναντίον ἀντ’ ἐκείνου λοιπὸν ἐγκαλύπτομαι.“

25 ἔφασκε δὲ ταῦτα ἄλλα τε πολλὰ θρυπτομένη καὶ δὴ καὶ
 τὸ σκέλος ὑπογυμνοῦσα, ἵνα δείξῃ τῷ νέῳ κνήμην ἰθυτενῇ
 καὶ πόδα λεπτόν τε καὶ εὐρυθμον· ἕτερα δὲ τοῦ σώματος
 ἐγύμνωσε μέρη τὰ δυνατά, ὅπως ἂν πολλαχόθεν τὸ μειρά-
 κιον ἐρεθίσῃ. ὁ δὲ φησιν αἰσθόμενος τῶν λεχθέντων (ἐψιθύρισε
 30 γὰρ ἐκείνη τοσοῦτον, ὥστε τὸν νέον ἀκοῦσαι)· „οἷα βούλει
 καὶ ὁσάκις ἂν θέλῃς εἰπέ· οὐ γὰρ ἐμὲ γελάς, ἢ καλή, ἀλλὰ τὸν
 Ἔρωτα παίζεις. ἐλπίς ἄρα τὸν τοξότην ἐκείνον τοιοῦτον
 ἐπαφεῖναί σοι βέλος, ἵνα τούτων προκαλινδουμένη τῶν
 ποδῶν ἰκετεύῃς ἐμὲ τὸ σὸν ἀκέσασθαι πάθος.“ ἢ δὲ διαμω-
 35 κωμένη καὶ ὑποβλέπουσα λοξόν, τοῖς δακτύλοις τῆς δεξιᾶς
 ἠθικῶς οἷα γυνὴ τὸ μετακάρπιον ἐπικροτοῦσα τῆς εὐωνύμου
 χειρὸς ὑπεροπτικῶς ἀπεκρίθη· „ἐγὼ, τάλαν; μή, ὦ Χάριτες,
 γένοιτο. κεναῖς ἐλπίσιν ἐπίεσθης. οἷει μᾶλλον <εἶναι> καλός,
 καὶ τούτου γε χάριν τοιοῦτον ἐπῆλθέ σοι προσδοκᾶν, ἕως
 40 ἂν παραγένηται τυχὸν ὁ σὸς ἔκδικος Ἔρωσ. παράμενε
 προσάδων, ἐπαγρυπνῶν, μηδὲν διανύων, μόνον δὲ κλυδωνι-
 ζόμενος ἐκ τοῦ πόθου, ἔνθα, φασίν, ἄνεμος οὔτε μένειν οὔτε
 πλεῖν ἔῃ. οὔτε οὖν ἐκτέον ἐστί σοι τῶν ἡμετέρων τινός, οὐ

μαστῶν, οὐ περιβολῆς, οὐ φιλημάτων· οὐδὲ μὴν ἀπαλλακ-
τέον, οἶμαι, τοῦ πόθου.“

45

ΝΕΟΣ ΑΔΗΜΟΝΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΗΣ ΕΡΩΜΕΝΗΣ
ΠΑΛΙΜΒΟΛΟΝ ΓΝΩΜΗΝ

κη΄

Νικόστρατος Τιμοκράτει.

Τίς ἄρα περὶ ἐμὲ τῆς Κοχλίδος ὁ τρόπος; τί δὲ μηχανω-
μένη ἄλλοτε πρὸς ἄλλον ἀθρώως μεταβαίνει σκοπόν; ἐκ-
λύομαι, νῆ τοὺς θεούς, ὑπὸ τῆς ἀπορίας. ἀπεῖπον τὸν νοῦν
ἀνελίττων, ἀπεῖπον τοῖς λογισμοῖς πολλὰ κατ' ἐμαυτὸν
ἀπορῶν. οὐδὲν εὔρον παντελῶς διαγνῶναι, καθάπερ ἐν 5
λευκῷ λίθῳ στάθμην λευκὴν διατείνων. τίς γὰρ ἀστάτῳ
δύναίτο ἂν ἐπιστῆσαι σκοπῷ; ὥστε, μὰ τοὺς θεούς, οὐκ
ἔχω ὅτι χρήσωμαι ταύτῃ. ἐπώνυμος ἄρα τῆς σκολιότητος
ἡ Κοχλὶς. αὐτὸς ἐρῶν ἐκείνης ἐξήγησαί μοι τὴν ἀστάθμητον
γνώμην· εἰ δὲ καὶ σὺ πρὸς αὐτὴν ἀπορεῖς δυσξύμβολον 10

οὔσαν, μὴ κατόκνει, φίλτατε, πυθέσθαι τῆς σῆς <φίλης τῆς>
 σφοδροτάτης. τοτὲ μὲν ἐρώσης ἅπαντα πράττει, καὶ μοι
 τὸν πόθον ὑφάπτει πολύν, καὶ ὄλον με ταῖς ἐλπίσιν ἐπαίρει·
 τοτὲ δὲ πάλιν, ὡς εὐμεταβολωτέρα κοθόρνου, ἀναίνεται
 15 σοβαρῶς ὄν ἀρτίως ἐπόθει, καὶ πᾶσαν αὔθις ἀναλύει μου
 τὴν ἐλπίδα, καὶ τὴν ἐμὴν οὕτω ψυχὴν ἤθεσιν ἐξ ὑπογυίου
 παλιμβόλοις ἰστὸν ἀπέδειξε Πηνελόπης. τί πράξω; τίς
 γένωμαι; φεῦ τῶν ἀφορήτων κακῶν, παπαὶ τῶν ἀμέτρως
 κατεβλακευμένων ἠθῶν. ὡς ἄγαν ἐπιθρυπτομένη τὴν
 20 λαμπρὰν ἑαυτῆς ἠμαύρωσε χάριν. ταύτην κᾶν νουτεθῆς,
 κᾶν ἰκετεύης, παρὰ κωφὸν ἄδειν δοκεῖς. ὅθεν καὶ ἄκοντά με
 λοιπὸν τοσοῦτον ἐραστήν ἀποτρέπει καὶ δυσσαπότρεπτον
 γεγονότα. τοιγαροῦν οὐκέτι πρὸς ταύτην, ὧ Τιμόκρατες,
 κοινωνῶ σοι τοῦ πόθου, ἐπεὶ τοῦτό γέ ἐστίν ἀνδρὸς τὰ
 25 δυνατὰ ἀκριβῶς διαγνῶναι καὶ μηκέτι ματαίαν ἐπάγεσθαι
 λύπην. φθόνος δὲ μηδεὶς τῆς ἄλλης ἡμῶν ἐπικρατήση
 φιλίας, ἀλλὰ συνενέγκαι σοι τῆς Κοχλίδος ἐκ μεταβολῆς
 ἐκείνης ὁ τρόπος, καὶ γένοιο φίλος μακρῶ γε μᾶλλον
 εὐτυχέστερος ἐμοῦ.

ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ Β΄
ΠΡΟΣ ΕΤΑΙΡΑΝ ΥΠΕΡ ΦΙΛΟΥ ΠΡΕΣΒΕΥΤΙΚΗ

α΄

Αίλιανὸς Καλύκη.

Τὴν παροῦσαν ἐπιστολὴν ἰκετηρίαν ὑπὲρ Χαριδήμου
ποιοῦμαι. ἄλλ', ὡ φίλη Πειθοῖ, παροῦσα συνεργὸς ποίει
κατορθοῦν ἀνυσίμως, οὓς ἂν ἐπιστείλαιμι λόγους. ταῦτα
μὲν δὴ, φασίν, εὐχθῶ. οὗτος δ' οὖν ἐρᾷ σου, Καλύκη, καὶ
τῷ σῷ φλέγεται γλυκυτάτῳ πυρί, καὶ τεθνήξεται θᾶπτον 5
ἐκ τριχὸς κρεμάμενος καὶ σκιᾶς εἰδωλον γεγονώς, εἰ μὴ τὴν
παροῦσαν θεραπείαν ἐπινεύσεις τῷ μαιρακίῳ. Ἄπολλον
ἀποτρόπαιε, μὴ φόνου τις, ὡ γύναι, τὸ σὸν αἰτιάσῃται

κάλλος, μηδὲ ταῖς σαῖς χάρισιν ἐπικωμάσωσιν Ἐρινύες.
 10 ἐγκαλεῖς, εὖ οἶδα, τῷ νέῳ· ἔπταισεν ὁμολογουμένως· νέος
 ὢν ἔπταισεν, ἱκανὴν δέδωκε δίκην, μὴ θάνατος ἔστω τοῦ
 πλημμελήσαντος ἢ ζημία. λογίζου, πρὸς θεῶν, καὶ μιμοῦ
 τὴν σὴν Ἀφροδίτην, ὡς ἐφικτὸν γυναικί. πυρὸς ἄρχει, τόξα
 διέπει, ἀλλὰ καὶ Χάριτες ἔπονται τῇ θεῷ· σὺ δὲ ὀφθεῖσα
 15 φλέγεις καὶ ὀμιλοῦσα τιτρώσκεις. ἐπίθες <οὔν> ταχὺ καὶ
 τὰς Χάριτας τῷ πληγέντι. φέρεις μὲν πῦρ, ἔχεις δὲ ὕδωρ·
 τὴν σὴν αὐτὴ φλόγα κατάσβεσον πρὸς βραχύ. ταῦτα μὲν
 οὔν ἱκετεύων φημί. ἃ δὲ παραινεῖν ἔχω σοι, λεκτέα λοιπόν.
 χαριέστατον οἶδα τὸ σμικρὸν ὑποκνίζειν τοὺς νέους· τοῦτο
 20 γὰρ τῶν ἀφροδισίων προαναπέλλει τὸν κόρον, καὶ τὰς
 ἑταίρας ὑποδείκνυσιν αἰεὶ ποθεινὰς τοῖς ἐρασταῖς. ἀλλ' εἰ
 τοῦτο γένοιτο πέρα τῆς χρείας, ἀποκάμνουσιν οἱ ποθοῦντες.
 οὕτως οὔν ὁ μὲν ὠργίσθη, ὁ δὲ ἐπέβαλεν ἄλλη τὰ ὄμματα.
 ὁξύς ἐστιν ὁ Ἔρως καὶ ἐλθεῖν καὶ ἀναπτῆναι· ἐλπίσας
 25 πτεροῦται καὶ ἀπελπίσας ταχὺ πτερορρυεῖν εἴωθεν ἀπογνω-
 σθεῖς. διὸ καὶ μέγα τῶν ἑταιρουσῶν ἐστι σόφισμα αἰεὶ τὸ
 παρὸν τῆς ἀπολαύσεως ὑπερτιθεμένης ταῖς ἐλπίσι διακρα-
 τεῖν τοὺς ἐραστάς. ἤδη μὲν οὔν πολλοὶ τὸν νέον ὑπῆλθον
 ἑταῖραι προτρέπουσαι πιθανῶς, καὶ δὴ τοῦτον ἔφθη τις

ἄν πανουργότερον λαβοῦσα, εἰ μὴ τὸ μειράκιον ἀπηύχето 30
 παντελῶς ἐναφροδισιάσαι τινὶ μετὰ σέ. χρῆσαι τοίνυν τοῖς
 μὲν ὑποκρινομένοις φιλεῖν ἑταιρικῶς, τοῖς δὲ γνησίοις
 ἔρασταῖς φιλικώτερον. πείθου μοι καὶ τῆς ἀμετρίας ἀπόσχου.
 ὄρα μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ἀπορρήξωμεν πάνυ τείναντες
 τὸ καλώδιον, μηδὲ λάθης λοιπὸν εἰς ἀγερωχίαν μεταβαλοῦσα 35
 τὸ φρόνημα. οἴσθα δὲ ὅσον Ἔρωσ ἀντιστρατεύειν τοῖς
 ὑπερηφανοῦσι φιλεῖ. ἄλλως τε ὀπώραν πωλεῖς, ἢ καλή· ἔστι
 δὲ ἡ σὴ ὀπώρα ἡδίων τῆς ἀπὸ τῶν δένδρων. δικαία δ' ἄν
 εἴης ἀπ' αὐτοῦ γε τοῦ ἔργου συνεῖναι, ὅτι οὐ δεῖ τηρεῖν
 ὀπώραν. δίδου τοῖς σοῖς ὀπωρώναις τὴν ὥραν τρυγᾶν. 40
 μετ' ὀλίγον ἔση γεράνδρυν· οἱ δὲ τῶν καλῶν σωμάτων
 ἔρασταὶ τῆ τοῦ φαινομένου κάλλους ἀκμῆ παραμετροῦσι
 τὸν ἔρωτα. καὶ ἑτέρως δὲ μάνθανε· οὐ γάρ σε καὶ διαφόρως
 ἐπεκδιδάσκειν ὀκνήσω. γυνὴ ἔοικε λειμῶνι, καὶ ὅπερ
 ἐκείνῳ τὰ ἄνθη, τοῦτό γε ταύτῃ τὸ κάλλος. ἕως μὲν οὖν 45
 (ἔαρ ἀκμάζει), ἢ κόμη τῷ λειμῶνι ἐπακμάζει καὶ ἡ χροιά
 τῶν ἀνθέων, ἦρος δὲ παρακμάσαντος πέπαιται μὲν τὰ
 ἄνθη τοῦ (λειμῶνος), ὁ δὲ λειμὼν γεγήρακε. γυναικὸς τε
 αὖ πάλιν εἰ τὸ εἶδος παρέλθη καὶ τὸ κάλλος παραδράμη,

50 τίς ἔτι καταλείπεται εὐφροσύνη; ἀνανθεῖ γάρ καὶ ἀπηνθη-
 κότι σώματι οὐ πέφυκε προσιζάνειν ὁ Ἔρως· οὐδ' ἂν
 εὐανθές τε καὶ εὐῶδες ἦ, ἐνταῦθα καὶ ἐνιζάνει καὶ μένει. ἀλλὰ
 τί μακρὸν ἀποτέτακα λόγον, δελφῖνα διδάσκων νήχεσθαι;
 μεθαρμοσαμένη τοίνυν, ὧ καλλίστη γυναικῶν, τὴν ψυχὴν
 55 καλλίονα τοῦ σώματος ἀπόφηναι, ἵν' ἐξῆ λέγειν· „ὧ κάλ-
 λους φιλανθρώπου“. τὸ δ' οὖν ῥόδον, κἂν μή τις αὐτῷ
 χρήσηται, μαραίνεται. ἄρ' ἐπένευσας, ὧ φιλτάτη; πάντως
 δήπου, τὸν σὸν εὐμετάβολόν τε καὶ εὐπαράκλητον ἐπίστα-
 μαι τρόπον. ἦκω τοίνυν καὶ προσάξω τὸν νέον πλουσίως
 60 ἐπικηρυκευόμενον δι' ἑμοῦ. τὸ γὰρ πρὸς ἑταίρας κηρύκειον
 ἐκ τοῦ Βαβυλωνίου χρυσοῦ χαρακτηρίζεσθαι πέφυκεν.
 ἀλλὰ τῶν προτέρων τε συγγνώμην καὶ τῶνδε χάριν ἔχουσα
 εὐμενῆς τό γε λοιπὸν εἴης τῷ σῷ Χαριδήμῳ.

ΗΡΑΣΘΗ ΤΙΣ ΚΟΡΗΣ, ΗΝ ΕΠΙΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΟΣ
 ΕΙΔΕ, ΚΑΙ ΤΑΥΤΗ ΠΡΟΣΠΕΠΟΝΘΩΣ ΕΠΙΣΤΕΛΛΕΙ

β'

Εὐξίθεος Πυθιάδι.

Ἐν τοῖς ἱεροῖς, ἔνθα τῶν παθῶν ἀπαλλαγὴν αἰτούμεθα τοὺς
 θεούς, δεινοτάτοις περιπέπτωκα πόνοις. ἔτι γὰρ ὑποῦ

προσανατείνων τὴν χεῖρα καὶ τὴν ἰκετείαν κατ' ἑμαυτὸν
 λαλῶν οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξαίφνης ὑπὸ τοῦ Ἔρωτος ἐρραπίσθην.
 καὶ μετεστράφημν πρὸς σέ, καὶ ἅμα τῇ θεᾷ τῷ σῶ τετόξευμαι 5
 κάλλει· ὡς γὰρ εἶδον, οὐχ οἶός τε ἦν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄλλοσε
 μεταφέρειν, σὺ δέ με θεωροῦντά σε κατιδοῦσα (τοῦτο δὴ τὸ
 σύνηθες ὑμῖν ταῖς ἐλευθέραις) ἡρέμα παρεκαλύψω, μετα-
 κλίνας δ' οὖν τὴν δέρην ἐπὶ θάτερα προβέβληκας τοῦ
 προσώπου τὴν χεῖρα, παραφαίνουσα τῆς παρειᾶς ὀλίγον. 10
 δοῦλόν με θέλεις ἔχειν; ὡς ἐθελόδουλον ἔχε· φίλος γὰρ
 Πυθιάδος τίς, εἰ μὴ γε Ζεὺς ταῦρος ἢ χρυσὸς ἢ κύκνος
 γενόμενος διὰ σέ; ἀλλ' εἴθε μετὰ τῆς εὐπρεπείας ἐπαινέσομαι
 σε τῆς περὶ ἐμέ προθυμίας, καὶ μὴ τρόπος ἀπειθῆς ἀνασοβήση
 ὃν εὔ μάλα τεθήρακεν ἡ μορφή. ταύτην οὖν τὴν προσευχὴν, 15
 ὦ θεοί, εἰ δοκεῖ, διανύσατε· ὄμνυμι δέ σοι, φιλτάτη, τίνα
 μέντοι θεῶν; ἢ βούλει μᾶλλον, <οὓς> ἐπηυξάμην ἀρτίως
 θεούς; ὡς ἄχρισ ἂν ἐμοῦ δεσπόζειν ἐθέλοις (βουληθείης δέ
 μέχρι παντός), ἐρωτικός σοι διατελέσω θεράπων.

ΓΑΜΕΤΗ ΡΗΤΟΡΟΣ ΑΜΙΞΙΑΣ ΑΙΤΙΑΤΑΙ ΤΟΝ
ΑΝΔΡΑ

γ'

Γλυκέρα Φιλίννη.

Οὐκ εὐτυχῶς, Φίλινα, Στρεψιάδη τῷ σοφῷ ῥήτορι
συνεζύγην· οὗτος γὰρ ἐκάστοτε παρὰ τὸν καιρὸν τῆς
εὐνῆς πόρρω τῶν νυκτῶν πλάττεται περὶ πραγμάτων
σκοπεῖσθαι, καὶ ἄς ἐδιδάχθη δίκας τηνικαῦτα προφασίζεται
5 μελετᾶν, σχηματιζόμενος δὲ ὑπόκρισιν ἡρέμα τὴν χεῖρα κινεῖ
καὶ ἄττα δήπου πρὸς ἑαυτὸν ψιθυρίζει. τί οὖν οὗτος ἔγημε
κόρην καὶ λίαν ἀκμάζουσαν, μηδὲν δεόμενος γυναικός; ἢ
ἵνα μοι τῶν πραγμάτων μεταδοίη, καὶ νύκτωρ αὐτῷ
συνεπιζητήσω τοὺς νόμους; ἀλλ' εἶγε δικῶν γυμναστήριον
10 τὴν ἡμῶν ποιεῖται παστάδα, ἐγὼ καὶ νεόνυμφος οὔσα
ἀποκοιτήσω λοιπὸν καὶ καθευδήσω χωρὶς. κἄν ἐπιμείνη
πρὸς μὲν ἀλλότρια πράγματα κεχηνῶς, μόνης δὲ τῆς κοινῆς
ὑποθέσεως ἀμελῶν, ἕτερος ῥήτωρ τῆς ἐμῆς ἐπιμελήσεται
δίκης. ἄρα κατάδηλον ὃ βούλομαι λέγειν; πάντως δήπου,
15 ἐπεὶ ταῦτα γράφω συντόμως ἐκ τούτων συνιέναι καὶ τὰ
λείποντα δυναμένη. ταῦτά μοι νόει καλῶς, ὧ γύναιον δηλαδὴ
συμπαθὲς γυναικί, κἄν αἰδουμένη τὴν χρεῖαν οὐ μάλα σαφῶς
ἐπιστέλλω, καὶ πειρῶ τὸ λυποῦν εἰς δύναμιν θεραπεύειν.

σὲ γὰρ τὴν καλὴν προμνήστριαν χρή, καὶ ἄλλως ἐμὴν αὐτανεψιὰν οὔσαν, μὴ μόνον τὴν ἀρχὴν ἐσπουδακέναι τῷ 20 γάμῳ, ἀλλὰ καὶ νῦν αὐτὸν σαλεύοντα διορθοῦσθαι. ἐγὼ γὰρ τὸν λύκον τῶν ὠτων ἔχω, ὃν οὔτε κατέχειν ἐπὶ πολὺ δυνατόν, οὔτε μὴν ἀκίνδυνον ἀφεῖναι, μὴ με δικορράφος ὢν ἀναίτιον αἰτιάσῃται.

Ο ΤΗΙ ΔΟΥΛΗΙ ΠΡΟΣΚΑΡΤΕΡΩΝ ΤΕΩΣ
ΑΣΧΟΛΟΥ ΜΕΝΗΙ

δ'

Ἑρμότιμος Ἀριστάρχῳ.

Χθὲς ἐν τῷ στενωπῷ τὸ σύνηθες ὑπεσύριπτον τῇ Δωρίδι. ἡ δὲ ὑπερκύψασα μόλις, ὡς λαμπρὸν ἀνέτειλεν ἄστρον, καὶ ἡρέμα φθεγγομένη φησὶν· „ἡσθόμην τοῦ συνθήματος, ὧ φιλότης· ἀλλὰ πρὸς τὴν κάθοδον ἀμηχανῶ. οὐμὸς πάρεστι δεσπότης· οὐ καταβέβηκεν οὔτος, ἵνα σοι τυχόν, γλυκύτατε, 5 περιτύχω. μείνον, ἀνάμεινον· καταβήσομαι θᾶπτον, καὶ τῆς βραχείας μελλήσεως ἔνεκα μειζόνως σε θεραπεύσω. καρτέρει πρὸς θεῶν. μὴ λίαν ἀθυμῶν τὴν παροῦσαν ἀπείπτης ἐσπέραν, μηδὲ λύπει τὸν ἐνοικοῦντά μοι πόθον, ἵνα μὴ καὶ πυρωδεστέραν ὑφάψῃς τὴν φλόγα.“ τούτοις παραθαρρύνουσα, 10 τοιαῦτα ψυχαγωγοῦσα καὶ ὡσπερ βέλη τοὺς λόγους

ἀφείσα πέπεικεν, εἰ δέοι, καὶ μέχρι μέσων ἀναμεῖναι νυκτῶν.
 ὁμως ὑδροφορῆσαι πιθανῶς προφασισαμένη κατέβη ταχύ,
 ἐπὶ λαιοῦ τοῖν ὤμοιν κομίζουσα τὴν κάλπιν. καί μοι καὶ
 15 οὕτως ἀνεφάνη καλή, ὥσπερ εἰ χρυσοῦν τινὰ περιέκειτο
 κόσμον. ἡ δὲ κόμη, βαβαὶ τῆς ἀγλαίας· ὡς τετανόθριξ ἡ παῖς.
 τῶν μὲν οὖν ὀφρύων ἐμμέτρως ἀνέσταλται, τοῦ δὲ αὐχένος
 ἐπιχαρίτως καθήπλωται καὶ τοῖν ὤμοιν· αἰ δὲ παρειαὶ τὸν
 ἀπὸ τῶν ὀμμάτων ἴμερον ὑποδέχονται, ὃν φιλῆσαι μὲν
 20 ἡδιστον, ἀπαγγεῖλαι δὲ οὐ ῥάδιον. ἔφη δ' οὖν· „ἕως ἀλλή-
 λους ἔχομεν, μὴ παραναλώσωμεν ἦν δίδωσιν ἡμῖν ὁ καιρὸς
 ὀξύρροπον ἐξουσίαν“. ἄσμενοι τοίνυν περιπλακέντες ἀλλή-
 λους ἐρασμιώτερον τὰ ἐπὶ τούτοις ἐδρῶμεν· ἡδίων γὰρ καὶ
 σφόδρα ποθεινὸς μετὰ δὴ τινα συμβᾶσαν δυσκολίαν τοῖς
 25 ἐρῶσιν ὁ γάμος.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΕΡΩΣΑ ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΥ

ε'

Παρθενίς Ἀρπεδόνη.

Εὖγε τῆς φωνῆς, εὖγε τῆς λύρας. ὡς ἄμφω μουσικώτατα
 συνηχεῖ, καὶ πρόσχορδος ἢ γλῶττα τοῖς κρούμασι. Μουσῶν
 τε καὶ Χαρίτων ἢ κρᾶσις, μάλα τοῦτο ἀληθές. πλήρες δὲ
 μουσικῆς ἐννοίας τὸ βλέμμα καὶ διασκέψεως τῶν μελῶν.
 τὸ δὲ πρόσωπον τοῦ νέου χαριέντως ἀτενίζοντος εἰς ἐμέ 5
 ὑπὲρ τὰ μέλη καταθέλγει μου τὴν ψυχὴν. εἰ μὴ τοιοῦτος ἦν
 Ἀχιλλεύς, ὃν ἔμαθον ἐκ τῶν οἴκοι πινάκων, οὐκ ἦν ἄρα
 ὄντως καλός· εἰ μὴ τοιαῦτα κεκιθάρικεν, οὐκ ἦν μουσικὸς
 τοῦ Χείρωνος ζηλωτής. εἴθε ποθήσειεν ἐμέ καὶ ἀντιφιλοῦντα
 θεάσομαι. τολμηρὸν ἔφην· τίς γὰρ ἂν τούτῳ δόξειε καλή, 10
 εἰ μὴ φιλανθρώποις αὐτὴν ὄμμασιν ἴδοι; ὡς ἠδὲ τὸ γειτόνημα,
 νῆ τὰς Μούσας. ἀλλὰ πικρὰς ὀδύνας μεταξύ πως ἠσθόμην.
 πυκνὰ παλλομένης ἐφάπτομαι τῆς καρδίας, καὶ δεινῶς
 ἐκπηδᾷ καὶ φλέγεσθαι μοι δοκεῖ. τοτὲ μὲν οὖν εἰς τὰ γόνατα ἢ

15 κεφαλή βρίθει, τοτὲ δὲ εἰς ὦμον ἐγκλίνει· θεωροῦσα δὲ τὸν
 καλὸν αἰδοῦμαι, φοβοῦμαι, ὑφ' ἡδονῆς πνευστιῶ. ὦ γλυ-
 κύτατον πῦρ· τί ποτε ἄρα μοι πεφοίτηκεν ἔνδον; ὡς ἐγὼ
 θαμὰ ἀνιῶμαι, καὶ οὐκ οἶδα, ἐφ' ᾧ τοῦτό γε πάσχω. ἐκ-
 βόσκεται γάρ μέ τις ἀνερμήνευτος ὀδύνη, καὶ δακρύων
 20 ἀνεπίσχετοι πηγαὶ καταρρέουσι τῶν παρειωῶν· ποικίλα
 τῆς διανοίας ὑπεκτεηδᾶ μοι κινήματα, καθάπερ αἶγλη τις
 ἡλίου πάλλεται συχνὰ περὶ τοῖχον ἐξ ὕδατος ἀνταυγοῦσα
 κατὰ σκαφίδος ἢ λέβητος κεχυμένου καὶ ἀστάτῳ φορᾶ
 τὴν εὐκίνητον συστροφὴν ἀπεικονίζεται τῶν ὑδάτων. ἢ
 25 τοῦτο μᾶλλον, ὄνπερ φασίν, ἔρωσ; Ἔρωτος ὁ πυρσὸς καὶ
 μέχρι τοῦ ἥπατος διελήλυθεν εἰς ρυεῖς. καὶ τί δὴ καταλι-
 πῶν ἐκεῖνος ὁ δαδοῦχος θεὸς τὰς ἐπιτηδεῖας αὐτῶ καὶ συνή-
 θεις ἀμύητον βιάζεται κόρην, καὶ πολεμεῖ παιδισκάριον
 ἄωρον Ἀφροδίτης, ἔτι θαλαμευόμενον, ἔτι φρουρουμένην,
 30 καὶ μόλις ὑπὸ φύλαξιν ἔσθ' ὅπη προκύπτουσιν τῆς οἰκίας;
 εὐδαίμων παρθένος, ἣτις ἄνευ φροντίδων ἐρωτικῶν ζῆ,
 μόνης ἐπιμελῆς τῆς ταλασίας. αἰσχύνομαι τὸ πάθος, ἐγκα-
 λύπτομαι τὴν νόσον, δέδοικα σύμβουλον προσλαβέσθαι·
 ταῖς γὰρ ἐμαῖς θεραπαινίσιν οὐ μάλα θαρρῶ. ὦ τῆς ἀπο-
 35 ρίας, δι' ἣν περιπατῶ τρίβουσα τὰς χεῖρας, ὅτε καὶ τὸ
 πάθος ἐπείγει. καὶ οὔτε θεραπείαν οὔτε λήθην αὐτοῦ

βραχεΐαν ἔνεστί μοι λαμβάνειν· κατάντικρυς μὲν γὰρ ὁ
 νέος ὁ γλυκὺς πολέμιος ἠδιστα μελωδεῖ, ἐγὼ δὲ οὐδὲ
 βουλήν πρὸς τὸ πρακτέον οἶα τέ εἶμι παντελῶς ἐξευρεῖν.
 πῶς γὰρ ἡ δειλαία, περὶ πράγματος σκοπούμενη, οὐ καὶ 40
 τὴν φύσιν ἠγνόηκα καὶ τοὺς τρόπους, ἅτε ἀνομίλητος
 μὲν παιδείας ἐρωτικῆς, ἀνομίλητος δὲ συνουσίας; ἐρρέτω
 αἰδῶς, ἐρρέτω σωφροσύνη, ἐρρέτω καὶ τὸ σεμνὸν τῆς
 ὀδυνηρᾶς ἐμοὶ παρθενίας. ὑπαισθάνομαι τῆς φύσεως βου-
 λομένης, ἣ νόμων ὡς ἔοικεν οὐδὲν μέλει. μικρὸν ἀπερυ- 45
 θριάσω καὶ τὴν ἐμὴν ἴσως ἐκ τῆς περιωδυνίας ἀνακτῶμαι
 ψυχὴν. ἠδέως μάλα ἔπταρον μεταξὺ γράφουσα. ἄρα ὁ
 νέος, τοῦμὸν μέλημα, διεμνημόνευσέ μου; εἴθε καὶ δι' ἐαυ-
 τῶν ἤδη, καὶ μὴ μόνων τῶν ὀφθαλμῶν, ἀλλὰ καὶ δι'
 ὄλων ἀπολαύσομεν τῶν σωμάτων. σὺ τοίνυν, Ἄρπεδόνη 50
 (πρὸς σὲ γὰρ ἐξεπίτηδες, ὡς ἔχω πάθους, ἀπήγγειλα τὴν
 ὑπόπικρον τῶν βελῶν ἠδονήν), ἤκέ μοι σύμβουλος περὶ
 τούτων, προφασισαμένη στήμονα τυχὸν ἢ κρόκην ἢ
 γοῦν ἄλλο τι τῶν μάλιστα γυναιξίν ἀνηκόντων. ἔρρωσο,
 καὶ πρὸς τοῦ Ἔρωτος, ὃν ἐπόμνησθαι πρῶτον μεμάθηκα 55
 παρ' αὐτοῦ, μυστήριά σοι ταῦτα γεγράφθω.

ΝΕΟΣ ΥΠ' ΑΝΤΕΡΑΣΤΟΥ ΤΗΣ ΦΙΛΗΣ ΠΑΡ-
ΕΚΒΕΒΛΗΜΕΝΟΣ

ζ'

* * * <Φορμίωνι>.

Ὡς ἐρώμενος αὐθαδέστερον ὑπεραίρη καὶ πεφρόνηκας
μέγα καὶ σοβαρώτερος γέγονας τὴν ὄφρυν, ἀεροβατεῖς
δὲ μετάρσιος ταῖς φαντασίαις καὶ ὑπερορᾶς ἡμῶν τῶν
βαδιζόντων χαμαί, καὶ ὡς αὐλητρίδος υἱὸς ἐξαίρεις τὰς
5 γνάθους, καὶ γίνεται σοι μεῖζον τὸ φύσημα τοῦ φυσήματος
τῆς μητρός. πόθεν δὲ ποθεῖσθαι οὕτω ταχὺ καὶ ῥαδίως
ἐπείσθης; ἢ μᾶλλον, ὧ θαυμάσιε Φορμίων, ὡς ἀξιέραστον
ἔχων τὴν ὄψιν; τοιαύτην ἔχοι κάκεινη ἀξία γε οὔσα· καὶ
ὄναισθέ γε δικαίως ἀλλήλων ἐπὶ μήκιστον χρόνον, καὶ
10 γένοιτο παιδίον ὑμῖν ὅμοιον τῷ πατρί. εὗρεν οὖν ἡ μά-
χαιρα κολεὸν ἄξιον ἑαυτῆς. νενίκηκάς με τὴν ἐμὴν ἐρω-
μένην λαβών, δι' ἐμοῦ τε παριῶν ἐξεπίτηδες οὐκ ἀγελαστί
τονθορύζεις, ἀλλ' ἠδέως ἐπεγγελᾶς ὑβριστὴν τινα γέλωτα,
καὶ ἀλαζονευόμενος τῷ χεῖρε σοβεῖς, καὶ χαίρων ἐπιτω-
15 θάζεις ἐμοί, μέγα δὲ καγχάζεις ὅτι με τῆς φίλης ἐκβέβλη-

κας κατὰ κράτος. ἀλλ' ἔγωγέ σοι ἡδιστον ἐπιχαίρω, ὅτι σε νῦν ἔνδον εἰσβέβληκα παρ' ἐκείνην, καὶ ἦτταν ὑπέστην ἐγὼ τῆς σῆς, φασί, Καδμείας νίκης ἀμείνω· φανερόν γάρ ὡς ἐν πονηραῖς ἀμίλλαις ἀθλιώτερος ὁ νικήσας.

ΠΕΡΙ ΔΟΥΛΗΣ ΦΙΛΟΥΣΗΣ ΤΟΝ ΠΡΟΣΦΘΕΙ-
ΡΟΜΕΝΟΝ ΤΗΙ ΚΕΚΤΗΜΕΝΗΙ

ζ'

Τερψίων Πολυκλεῖ.

Θεράπαινά τις παρθένος τοῦ μοιχοῦ τῆς δεσποίνης ἠράσθη· διακονουμένη γὰρ ἀμφοῖν τὰ δοκοῦντα ταύτην ἔλαχε τοῦ ἔρωτος ἀφορμήν. πολλάκις οὖν αὐτῶν ἐρω-
τικῶς ὁμιλούντων ἀλλήλοις ἠκροᾶτο, πλησίον ὡς φύλαξ
παρισταμένη καὶ προορῶσα μή τις ἐξαίφνης ἀναφανείη 5
κατάσκοπος. καὶ που καὶ συμπλεχθέντας αὐτοὺς εἶδεν ἡ
κόρη, καὶ δι' ἀκοῆς τε καὶ θέας ὤλισθεν Ἔρωσ ἐπὶ τὴν
ἐκείνης ψυχὴν αὐτῇ λαμπάδι καὶ τόξοις. καὶ πρὸς τὴν
τύχην ἐσχετλιάζεν ἡ παιδίσκη, ὅτι δὴ καὶ αὐτὸς δεδού-
λωται τῆς δουλείας ὁ ἔρωσ· οὐ γὰρ εἶχε παρρησίαν τῶν 10
αὐτῶν μετασχεῖν τῇ δεσποίνῃ, ἀλλὰ μόνου τοῦ ἔρωτος
ἐκοινώνει τῇ κεκτημένη. τί οὖν ἡ κόρη; οὐ γὰρ ἀμήχανον
αὐτὴν ἀφῆκεν ὁ Ἔρωσ. ἀποσταλεῖσα προσκαλέσασθαι τὸν
μοιχὸν ἔφη πρὸς ἐκεῖνον ἀπλῶς, μηδὲν ποικίλλουσα· „εἰ

15 βούλει, φίλτατε, ἐμὲ συμπράττειν καὶ διακονεῖσθαί σοι
 πάλιν προθύμως – ἀλλὰ τί σοι λέξω; τὸν ἐμὸν ὡς ἐρω-
 τικὸς ἤδη νενόηκας πόθον. ἄρα δοκῶ σοι καλὴ καὶ μετὰ
 τὴν σὴν εὐμορφίαν ἀρέσκω σοι; τί φῆς; ποιήσεις ἤδη;
 ποιήσεις, οἶδα ἐγώ“. ὁ δ' οὖν νέος (καλὴ γὰρ ἦν καὶ
 20 παρθένος) ἅμα ἔπος ἅμα ἔργον ἄσμενος αὐτίκα μάλα τὴν
 αἴτησιν τῆς κόρης ἐπλήρου, περικρατῶν ὀμφάκια τοῦ
 στέρνου τὰ μῆλα καὶ φιλημάτων ἀπολαύων ἅμα γνη-
 σίων· φιλήματα γὰρ ἔωλα μὲν τὰ τῶν γυναικῶν, ἄπιστα
 δὲ τὰ τῶν ἐταιρῶν, ἀψευδῆ δὲ τὰ τῶν παρθένων, ἐοικότα
 25 τοῖς σφετέροις ἦθεσι. μέμικται δὲ ἀπαλῶ μὲν ἰδρῶτι, θερ-
 μῶ δὲ καὶ πολλῶ τῶ τοῦ πνεύματος ρεύματι {τὸ δὲ ἄσθμα
 πυκνόν}. ἐγγύς μὲν (γὰρ) τοῦ στόματος ἢ καρδία, ἢ δὲ
 ψυχὴ τῶν θυρῶν· εἰ δὲ τὴν χεῖρα τῶ στέρνω προσαγά-
 γης, ὄψει τὸ πήδημα. ταῦτα μὲν οὖν ἐκεῖνοι· ἢ δὲ κεκτη-
 30 μένη πανούργως ἐπέστη τοῖς τελουμένοις, ἠρέμα βαδί-
 ζουσα καὶ κτύπου χωρὶς, καὶ ζηλοτυποῦσα τὴν παιδί-
 σκην τῆς κόμης ἐξεῖλκεν. ἢ δὲ στένουσά φησιν· „μὴ γὰρ
 ἢ τύχη σὺν τῶ σώματι κατεδούλωσε τὴν ψυχὴν. ἐπι-
 τεθύμηκα· ἔξεστι γάρ. παῦσαι πρὸς θεῶν. ὡς ἐρῶσαν
 35 δίκαιόν σε μᾶλλον ὑπεραλγῆσαι ποθούσης. μὴ τοίνυν
 ἀτιμάσης, ὧ δέσποινα, τὸν ἐμὸν τε καὶ σὸν δεσπότην
 *Ἐρωτα, ἵνα μὴ ταῖς σαῖς ἐπιθυμίαις ὀνειδίζουσα λάθοις.

καὶ σὺ γὰρ ἐκείνω δουλεύεις, κάγω τε καὶ σὺ τὸν αὐτὸν
 ἔλκομεν ζυγόν.“ ταῦτα μὲν ἢ παῖς, ἢ δὲ κεκτημένη πρὸς
 τὸν νέον λάθρα φησί, τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ λαβομένη, „Σικε- 40
 λὸς ὀμφακίζει, Ἐμπεδόκλεις, παρατρυγῶν παιδισκάριον
 (ἄωρον) καὶ τοῦ φιλήματος ἀμαθές. παρθένος γάρ, ἄτε
 τῆς Ἀφροδίτης ἀμύητος ἔτι, τὴν συνουσίαν ἀτερπῆς ἐστι
 καὶ δύσκοιτος, ἀγνοοῦσα τὴν ἐπὶ τῆς εὐνῆς κολακείαν.
 γυνὴ δέ, οἷαπερ ἐγώ, τῶν ἀφροδισίων ἱκανὴν ἔχουσα 45
 πείραν, ὁμοίως ἑαυτὴν τε καὶ τὸν ποθοῦντα λίαν εὐφραί-
 νει, καὶ γυνὴ μὲν καταφιλεῖ, παρθένος δὲ καταφιλεῖται.
 καὶ τοῦτο μὲν ἔγνωσ' εἰ δὲ τὰ νῦν ἐπιλέλησαι, δεῦρο,
 φίλτατε, κάγω σε ἦδιστα δὶς τε καὶ τρίς τῶν ἐμῶν ἀνα-
 μνήσω.“

50

ΠΕΝΘΕΡΑΣ ΕΡΑΣΤΗΣ ΕΓΚΡΑΤΩΣ ΑΠΟΜΑΧΕΤΑΙ
 ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΟΘΟΝ

ἡ'

Θεοκλῆς Ὑπερείδη.

Ἦρων τῆς Ἀριγνώτης, παρθένου καλῆς. ταύτην μοι
 νομίμως κατενεγύησαν οἱ τεκόντες, καὶ ἦν ὄντως ἐπαφρό-

διτος ὁ γάμος· ἐρωμένης γὰρ ἀπέλαυον γαμετῆς. καὶ τὴν
 συνάφειαν ἠγούμην βεβαίαν, γινώσκων ὡς ἀσφαλέστερος
 5 καθίσταται γάμος ἐκ πόθου τινὸς τὴν πρόφασιν εὐτυχή-
 σας. ἀλλ' ὁ βάσκανος Ἔρως ἐνήλλαξέ μου τὸν πόθον,
 καὶ τῆς πενθηρᾶς ἀντ' ἐκείνης ἐρῶ. τί οὖν πράξω; πῶς
 ἀναιδῶς πρὸς ἐρωμένην, πῶς ἐπιεικῶς πρὸς πενθερὰν
 ἐκλαλήσω; αὕτη με τὸν κηδεστὴν ἐξ εὐνοίας παῖδα καλεῖ.
 10 πῶς οὖν διαλέξομαι γυναικί, ἦν πολλάκις μητέρα προσεῖ-
 πον; τοιγαροῦν κἂν τύχῳ κἂν ἀποτύχῳ, διχόθεν ἐγὼ
 δυστυχῆς· ὑμεῖς τοίνυν, ὦ θεοί, ἀποτρόπαιοί γε ὄντες
 τὸ δυσσεβῆς ἀποτρέψετε. θυγατρὶ καὶ τεκούσῃ μήποτε
 συμμιγείην.

ΝΕΟΣ ΠΡΟΣ ΕΠΙΟΡΚΟΝ ΕΡΩΜΕΝΗΝ ΔΕΔΙΩΣ,
 ΜΗ ΤΙ ΠΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΟΡΚΙΑΣ ΕΚΕΙΝΗ ΠΕΙ-
 ΣΕΤΑΙ ΧΑΛΕΠΟΝ

θ'

Διονυσόδωρος Ἀμπελίδι.

Σὺ μὲν ἴσως οἶει βαρύνεσθαί με δεινῶς, ὅτι δὴ με τοσοῦ-
 τον ἐρῶντα κατέλιπες. ἐμοὶ δὲ τούτου, νῆ τὸ σὸν πρόσω-
 πον, βραχεῖα φροντὶς πρὸς ἕτερόν γε μείζον κακόν, ἐπεὶ περ
 ὡς ἀπλουστάτη καὶ νέα περιφρονοῦσα τηλικούτον ὄρκον

παρέβης. ἀλλὰ τοῦμὸν μέρος ἀνυπεύθυνος εἶης τοῖς ὀρκίοις 5
 θεοῖς, εἰ καὶ σὺ ποθοῦντα μὴ στέργεις, μηδὲ συνθήκας
 ἔγνωσ ἔνωμότους φυλάττειν. ἀλλ' ἔγωγε δέδοικα (εἰρή-
 σεται γάρ, κἂν ἀπεύχωμαι), μὴ τινά σοι ποινὴν ἀντεπα-
 γάγωσιν οἱ θεοί. καὶ ἀνιαρότερον ἔσται μοι τοῦτο ἢ τῆς
 σῆς διαπεπτωκέναι φιλίας. ἐμὸν <τὸ> ἀτύχημα τοῦτο 10
 σὲ δὲ τὸ παράπαν οὐ ψέγω· τοιγαροῦν ἰκετεύων ὑπὲρ
 σοῦ τὴν Δίκην οὔποτ' ἄν, ὦ φιλότατη, παυσαίμην, μηδα-
 μῶς αὐτὴν εἰς τιμωρίαν τῶν ἡμαρτημένων ἐλθεῖν, ἀλλὰ
 καὶ αὐθις ἀδικούσης, εἰ γέ σοι τοῦτο φίλον, ἀνέχεσθαι
 πάλιν καὶ συγγνώμην ἀπονέμειν τῇ σῇ πρέπουσαν ἡλικία· 15
 ἀνεκτὸν γὰρ ἐμοὶ τὸν ἐμὸν ἔρωτα φέρειν καὶ μὴ σε μοχθη-
 ρὸν τι πεπονθυῖαν ὄρᾶν. ἔρρωσο. κἂν ἀδικῆς, οἱ θεοὶ
 συγγνώμονες εἶεν. τίς ἄν οὔν, πρὸς Διός, εὐφημότερον
 ἐπέστειλεν ἀδικούμενος;

ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΚΟΡΗΣ ΠΑΡ' ΑΥΤΟΥ
 ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΗΣ ΕΡΩΝ

ι'

Φιλοπίναξ Χρωματίωνι.

Καλὴν γέγραφα κόρην, καὶ τῆς ἐμῆς ἠράσθην γραφῆς.
 ἡ τέχνη τὸν πόθον, οὐκ Ἀφροδίτης τὸ βέλος· ἐκ τῆς

ἐμῆς ἐγὼ κατατοξεύομαι δεξιᾶς. ὡς ἀτυχῆς, <ὄς> οὐ γέγονα
 τὴν γραφικὴν ἀφυῆς· οὐ γὰρ αἰσχροῦς εἰκόνοσ ἠράσθην.
 5 νῦν δὲ ὅσον μέ τις ἀποθαυμάζει τῆς τέχνης, τοσοῦτον
 κατοικτεῖρει τοῦ πόθου· οὐ γὰρ ἂν ἦττον δόξαιμι κακο-
 δαίμων ἐραστῆς ἢ σοφὸς εἶναι τεχνίτης. ἀλλὰ τί λίαν
 ὀδύρομαι καὶ τὴν ἐμὴν καταμέμφομαι δεξιάν; ἐκ τῶν
 πινάκων ἐπίσταμαι Φαίδραν, Νάρκισσον, Πασιφάην· τῇ
 10 μὲν οὐκ αἰεὶ παρῆν ὁ τῆς Ἀμαζόνος, ἣ δὲ καθόλου παρὰ
 φύσιν ἐπόθει, ὁ δὲ κυνηγέτης, εἰ τῇ πηγῇ προσῆγε τὴν
 χεῖρα, διεκέχυτο ἂν ὁ ποθούμενος καὶ παρέρρει τῶν δακ-
 τύλων· ἣ μὲν γὰρ πηγὴ γράφει τὸν Νάρκισσον, ἣ δὲ
 γραφὴ καὶ τὴν πηγὴν καὶ τὸν Νάρκισσον οἶον διψῶντα
 15 τοῦ κάλλους. ἐμοὶ δὲ ὅσον ἐθέλω, πάρεστιν ἡ φιλτάτη,
 καὶ κόρη τὸ φαινόμενον εὐπρεπῆς, κἂν τὴν χεῖρα προσ-
 ἄξω, ἀσύγχυτος ἐπιμένει βεβαίως, καὶ τῆς οἰκείας μορ-
 φῆς οὐκ ἐξίσταται. ἡδὺ προσγελᾷ καὶ μικρὸν ὑποκέχηνε,
 καὶ εἵποις ἂν ὡς ἐπ' ἄκρων τῶν χειλῶν προκύπτει τις
 20 λόγος καὶ ὅσον οὔπω τοῦ στόματος ἐκπηδᾷ. ἐγὼ δὲ καὶ
 τὴν ἀκοὴν προσεπέλασα πολλάκις ὠτακουστῶν, τί ποτε
 ἄρα βούλεται ψιθυρίζειν, ἀποτυχῶν δὲ τοῦ λόγου πεφί-
 ληκα τὸ στόμα, τῶν παρειῶν τὰς κάλυκας, τῶν βλεφά-
 ρων τὴν χάριν, καὶ ὁμιλεῖν ἐρωτικῶς προτρέπω τὴν
 25 κόρην. ἣ δὲ καθάπερ ἑταῖρα τὸν ἐραστὴν ὑποκνίζουσα
 σιωπᾷ. ἐπέθηκα τῇ κλίνῃ, ἡγκαλισάμην, ἐπιβέβληκα

τῷ στήθει, ἵνα τυχὸν τὸν ἔνδον ἔρωτα θεραπεύσῃ, καὶ πλεόν ἐπιμέμηνα τῇ γραφῇ. αἰσθάνομαι πάλιν τῆς παραπληξίας, καὶ κινδυνεύω τὴν ἐμὴν προσαπολέσαι ψυχὴν δι' ἄψυχον ἔρωμένην. χεῖλη μὲν φαίνει ὠραῖα, ἀλλ' οὐκ 30 ἀποδίδωσι τὸν καρπὸν τοῦ φιλησαι. τί δὲ ὄφελος κόμης καλῆς μὲν φαινομένης, κόμης δὲ οὐκ οὔσης; κἀγὼ μὲν δακρύω καὶ ποτνιῶμαι, ἡ δὲ εἰκὼν φαιδρὸν ἀποβλέπει. ἀλλ' εἴθε μοι τοιαύτην ἔμψυχον, ὧ χρυσόπτεροι παῖδες Ἐφροδίτης, δοίητε φίλην, ὅπως ἂν ἐκ τῶν τῆς τέχνης 35 ἔργων ἴδω κρείσσονα τέχνης, ὠραιζομένην ἐν ζῶντι κάλλει, καὶ προσαρμόζων ἡδέως τῇ φύσει τὴν ἐμαυτοῦ τέχνην ἄμφω θεάσωμαι συμφωνούσας ἀλλήλαις.

ΝΕΟΣ ΓΑΜΕΤΗΣ ΤΕ ΚΑΙ ΦΙΛΗΣ ΟΜΟΙΩΣ ΕΡΩΝ

ια'

Ἐπολλογένης Σωσία.

Ἐβουλόμην, εἴπερ οἶόν τε ἦν, τοὺς ἐρωτικούς ἅπαντας διερωτῆσαι καθ' ἕκαστον, εἴ τις αὐτῶν ἐπαμφοτερίζων ὑφ' ἓνα καιρὸν δυοῖν περιπέπτωκε φίλτροις. ἐγὼ γὰρ ἑταίρας ἐρῶν πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ πόθου (οὔτω γὰρ ὦμην) συνεζύγην σώφροني γαμετῇ· καὶ νῦν τῆς τε πόρνης 5 οὐδὲν ἦττον ἐρῶ, καὶ ὁ τῆς ὁμοζύγου προσετέθη μοι πόθος, καὶ θατέρα συνῶν οὐκ ἀμνημονῶ τῆς ἑτέρας, τὴν εἰκόνα ταύτης ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἀναπλάττων. ἔοικα γοῦν

κυβερνήτη ὑπὸ δυοῖν πνευμάτων ἀπειλημένῳ, τοῦ μὲν
 10 ἔνθεν, τοῦ δὲ ἔνθεν ἑστηκότος καὶ περὶ τῆς νεῶς μαχο-
 μένων, ἐπὶ τάναντία μὲν τὴν θάλασσαν ὠθούντων, ἐπ’
 ἀμφοτέρα δὲ τὴν μίαν ναῦν ἐλαυνόντων. ἀλλ’ εἶθε, καθά-
 περ οἱ Ἔρωτες τῇ ἐμῇ συνομιλοῦντες ἐνδiciaitῶνται ψυχῇ,
 οὕτω ζηλοτυπίας χωρὶς αἱ γυναῖκες συνῶκουν ἀλλήλαις.

ΕΥΠΟΡΟΣ ΠΕΝΙΧΡΑΝ ΑΥΘΑΙΡΕΤΩΣ ΓΗΜΑΣ,
 ΙΝΑ ΜΗΔΕΝ ΑΛΑΖΟΝΙΚΟΝ ΕΚ ΠΛΟΥΣΙΑΣ
 ΥΠΟΜΕΙΝΗΙ

ιβ’

Εὐβουλίδης Ἡγησιστράτῳ.

Δυστρόπου γυναικὸς οὐδὲ πενία δεδύνηται μᾶλλον
 ἐξημερῶσαι τὴν γνώμην, οὐδὲ βραχὺ γοῦν αὐτὴν παρα-
 σκευάσαι τοῦ ἀνδρὸς κατήκοον εἶναι. ἐγὼ γὰρ πενιχρὰν
 ἐξεπίτηδες ἠγαγόμην, ὅπως εὐπόρου γαμετῆς μηδὲν ὑπο-
 5 στήσωμαι σοβαρόν. καὶ ἤρων αὐτῆς αὐτίκα, τὸ πρῶτον
 τῆς ἀπορίας αὐτὴν ἐποικτεῖρων. καὶ τῆς τύχης ἐνόμιζον
 αὐτὴν ἐλεεῖν, οὐκ ἤδειν δὲ ὅτι τοιοῦτος ἔλεος ἔρωτός ἐστιν
 ἀρχή. ἐκ γὰρ ἐλέου τὰ πολλὰ φύεται πόθος. ἀλλ’ ἢ τοσοῦ-

τον ἐξ ἀρχῆς τὴν τύχην ἐνδεῆς πάσης ὁμοζύγου πλου-
 σίας φρύαγμα καὶ τῦφον πολλῶ τῶ μέσω παρῆλθεν· ἔστι 10
 δὲ καὶ τὸν τρόπον καὶ τοῦνομα Δεινομάχη, καὶ τὼ χεῖρε
 μόγισ ἀπέχεται, καὶ ὡσπερ δέσποινα δεινὴ κεκράτηκέ μου
 πικρῶς, οὔτε γοῦν ὡς εὐπορον τιμῶσα, οὔτε μὴν ὡς
 σύνοικον αἰδουμένη. ταῦτά μοι τῆς γαμετῆς ἔστιν ἡ προίξι.
 ναὶ μὰ Δία (ὑπεμνήσθη γάρ) θαυμαστὸν ἐπηνέγκατό μοι 15
 κάκεινο· ἐπεντρυφᾶ πολυτελῶς, καθάπερ ἐπειγομένη πέ-
 νητά με καταστῆσαι ταχύ· οὐδεὶς γὰρ ἐξαρκεῖ πλοῦτος
 αὐτῇ, οὐδ' ἂν ἐκ ποταμῶν ἐπιρρέη. ἐγὼ δὲ θοιμάτιον
 αὐτῇ δεικνύς, ὅπερ ἂν τύχῳ φορῶν, κωμικῶς τὴν ἄσωτον
 ὑπαινίττομαι φάσκων· „ὦ γύναι, λίαν σπαθᾶς“. ἀλλ' 20
 οὐδεπώποτε τῶν ἐμῶν πεφρόντικε λόγων, ὀδυνᾶ δέ με
 τὸν ἀγαπῶντα μάλιστα ἀναισθήτου γυναικὸς ἀτιμία.
 τοσοῦτόν ἐστι δύσχρηστον τὸ κακόν. καὶ πέρας ἔν μόνον
 ἐμοὶ τούτου δοκεῖ, τὴν βάρβαρον ἐς κόρακας ἐκπέμψασθαι
 τῆς οἰκίας, πρὶν τι σκαιότερον ὑπομείνω· φύσει γὰρ αἱ 25
 γυναῖκες, ἐπὰν τούτων οἱ συνοικοῦντες ἀνέχωνται, βαρύ-
 τερον ἐπεμβαίνουσιν. ἀπίτω τοίνυν ἡ θηριώδης. ἔστω,
 δεδόχθω, οὐδὲν ἀμφιβάλλω. κατάδηλος ἡ γυνή· ἄρκτου
 παρούσης, φασίν, οὐκ ἐπιζητήσω τὰ ἴχνη.

ΕΤΑΙΡΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣ ΥΠΟΚΝΙΖΟΜΕΝΟΝ
ΦΙΛΟΝ

ιγ'

Χελιδόνιον Φιλωνίδη.

Μάτην ὑποκνίζῃ, γλυκύτατε, μάτην ὤθηθης με ποθεῖν
ἕτερον μετὰ σέ. οὕτως ἴλεως εἶη μοι Ἀφροδίτη· ὅσον
ἡμῶν ἐκδεδήμηκας χρόνον, τὸν ἔρωτα βεβαίως ἀνεπίλη-
στον διετήρουν αἰεὶ. καί τοι με καθεύδουσαν ἀφείς Μέγα-
5 ράδε προσέπτῃς, ἐγὼ δ' ἀφυπνισθεῖσα πρὸς ἑμαυτὴν
ἐβόων τοῦτο· „οὐκ ἔστι Φιλωνίδης, ἀλλὰ Θησεύς.“ κοι-
μωμένην καταλιπὼν ὄχου. Ἀριάδνην με πᾶσαι καλοῦσι·
σύ δὲ Θησεύς ἐμοὶ καὶ Διόνυσος. οὐκ ἐβόμβει σοι τὰ ὦτα,
ὅτε σοῦ μετὰ δακρύων ἐμεμνήμην; εἰ μέντοι εἰδείης, ὅτι
10 καὶ νυκτηγρετοῦσα διεμνημόνευον, καὶ <τὴν> σὴν ἐπι-
στολὴν ὡς αὐτοχειρίᾳ μάλιστα γεγραμμένην μέσσην ὑπέ-
θηκα τοῖς μαστοῖς, τὴν ἐπὶ σοὶ διεκπηδῶσαν παραμυ-
θουμένη καρδίαν, ἐντεῦθεν ἂν ἤδη χίλια παρασκευάζου
φιλήματα. οἶδα, οἶδα, πόθεν εἰκότως τὴν ἀπάτην ὑπέστῃς.
15 ὡς ἑταῖρα διὰ κέρδος ὁμιλοῦσα τοῖς νέοις ὑποκρίνομαι
τῶν συνόντων ἐρᾶν, ὅπως ἂν μείζονα τούτοις ἐρεθίσω

τὸν πόθον. ἵνα γὰρ μὴ πολλάκις σοι διενοχλῶ, παρ' ἑτέρου τι λαβεῖν ἀνάγκη. σὺ δέ μοι καταμέμφη, τὴν ὑπόκρισιν ἀγνοήσας. μὴ σύγε, δέομαι καὶ ἱκετεύω, καὶ κατασπένδω δάκρυα τῶν γραμμάτων. ὅμως ἤμαρτον, ὁμο- 20
λογῶ, εἴ σοι φίλον ἀπλῶς ὁμολογούσης ἀκοῦσαι. καὶ ἦν βούλει δίκην ἐπίθες, πλὴν τοῦ διαλύσαι τὴν ἡμετέραν φιλίαν· τοῦτον γὰρ μόνον οὐ φέρω τῆς τιμωρίας (τὸν) τρόπον, οὐ μὰ τὴν σὴν φαρέτραν, ἐξ ἧς ἠδιστά με τοξεύεις. φυλάξομαι δὲ τοῦ λοιποῦ, ἵνα σε μηδὲν ἀνιάσω· οὐκέτι 25
γὰρ σε ὡς ἐμόν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐμαυτήν, ὧ Φιλωνίδη, φιλῶ. ταῦτα γέγραφα, νῆ τοὺς Ἔρωτας, ἀσθμαίνουσα καὶ δεδακρυμένη καὶ καθ' ἕκαστον ὧν ἐπέστελλον ἀναστενάζουσα.

ΦΙΛΙΑΣ ΑΝΑΚΛΗΣΙΣ

ιδ'

Μέλिटτα Νικοχάρητι.

Εἰ μὴ τὴν καθ' ἡμῶν βασκανίαν ταχὺς ἀπεσόβησεν Ἔρωσ, καὶ Ἀφροδίτη θᾶπτον ἀμφοτέροις ἀλεξίκακος ἀνεφάνη, καλοῦ παιδὸς καλὴ μήτηρ, μέχρι παντὸς ἂν ἡμᾶς ἐχώριζον ἀπ' ἀλλήλων ἄσπονδος μάχη καὶ ἀδιάλ- 5
λακτος ἔρις. μάτην ἐπέχαιρον οἱ βασκαίνοντες ἡμῖν τῆς
φιλίας, καὶ εἰς κενὸν αὐτοῖς ἀπέβη τῆς ἐπιβουλῆς ὁ σκοπός. ὅθεν, ὧ φίλτατε, μὰ τὸν φίλιον Ἔρωτα τὸν ἐμόν τε

καὶ σόν, χθές ἐπὶ τὸ σόν δωμάτιον εἰσιοῦσα θᾶπτον ἢ
 βάδην ἔκλαον ὑφ' ἡδονῆς, κατησπαζόμεν τε ἀπλήστως
 10 τὸν ἀφροδίσιον οἶκον, καὶ τῶν τοίχων ἐφαπτομένη τοὺς
 δακτύλους ἐφίλουν ὑπερχαίρουσα καὶ μειδιῶσα γλυκύ.
 μεταξὺ δέ πως προσαπιστοῦσα, πρὸς ἑμαυτὴν ἔφασκον·
 „ἄρα ἐγρήγορα, ἢ πλανῶσί με τῶν ὄνειράτων εἰκόνες;“
 ὑπὸ τοῦ σφόδρα γὰρ ἐπιθυμεῖν ἐλάμβανέ με τις ἀπιστία.
 15 σὺ δὲ ὡς τὸ σόν ἐώρακας Μελισσάριον, ὥσπερ εἰς σύμ-
 βολον χρονίου θεάματος μεθ' ἡδονῆς τὸν δάκτυλον ἀνα-
 τείνας, ἀσμένως αὐτὸν περιέστρεφες ἠθικῶς. πολλὴ οὖν
 χάρις τοῖς φίλοις θεοῖς, ὅτι δὴ πάλιν ἡμῖν ἀνανεοῦνται
 τὸν πόθον· μᾶλλον δὲ νῦν χαριεστέρου καὶ μείζονος αἰσθά-
 20 νομαι τούτου· αἰεὶ γὰρ πως ἡδίους αἰ τῶν ἐρώντων μεθ'
 ὕβριν κολακεῖαι δοκοῦσιν.

ΓΑΜΕΤΗ ΚΑΙ ΧΗΡΑ ΓΕΓΟΝΑΣΙ ΦΙΛΑΙ ΚΑΙ
 ΠΟΘΟΥΣΙΝ, Η ΜΕΝ ΤΗΣ ΧΗΡΑΣ ΤΟΝ ΔΟΥΛΟΝ,
 Η ΔΕ ΤΗΣ ΕΤΕΡΑΣ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ

ΙΕ'

Χρυσὶς Μυρρίνη.

Τοὺς ἀλλήλων, ὧ φίλτάτη, συνεπιστάμεθα πόθους.
 σὺ μὲν τὸν ἐμὸν ἄνδρα ποθεῖς, ἐγὼ δὲ τοῦ σοῦ θεράπον-
 τος ἐκθύμως ἐρῶ. τί οὖν πρακτέον; πῶς ἂν εὐμηχάνως
 ἐκάστη τὸν ἑαυτῆς ἔρωτα θεραπεύση; ἐδεήθην (τῆς Ἀφρο-

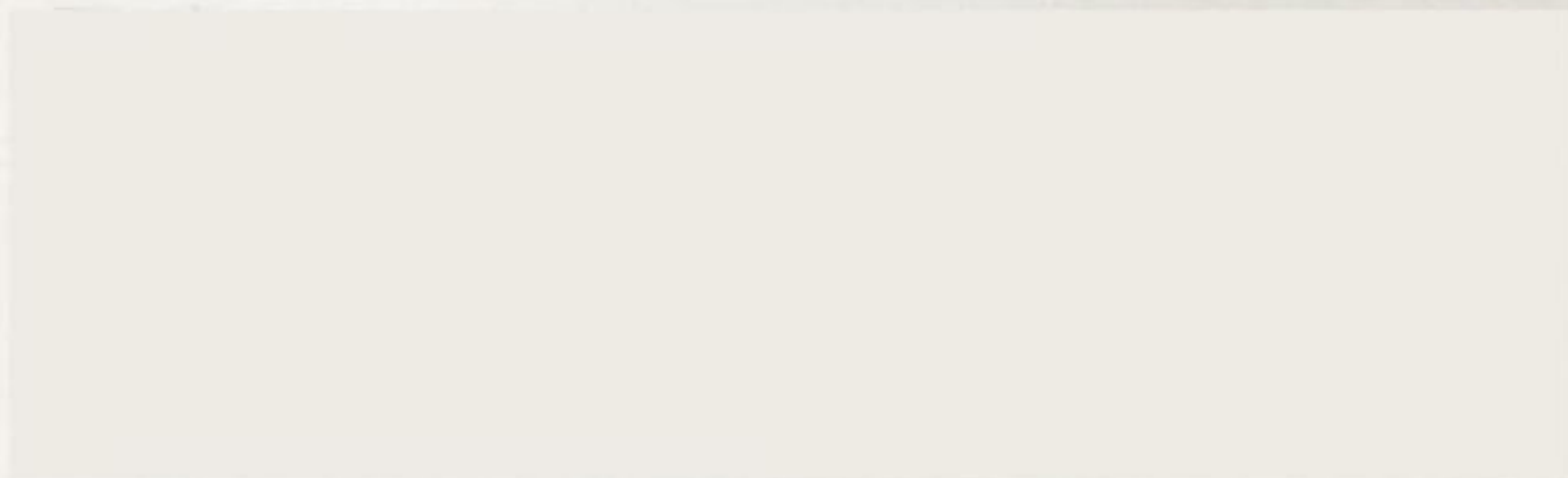
δίτης), εὖ ἴσθι, τῆς θεραπείας τὴν ἔννοιαν ἐμβαλεῖν, καὶ 5
 ταύτην ἐξ ἀφανοῦς ἢ δαίμων προσέπνευσέ μοι τὴν γνώ-
 μην, ἣν οὕτω πράττειν παρεγγυῶ σοι, Μυρρίνη. τὸν
 σὸν μὲν οἰκέτην, ἐμὸν <δὲ> δεσπότην ἐρωτικὸν δόκει οὖν
 θυμουμένη ἅμα καὶ τύπτουσα τῆς οἰκίας ἐκπέμπειν, ἀλλὰ
 πρὸς θεῶν πεφεισμένως καὶ τῷ παρόντι μοι πόθῳ τὴν 10
 μαστίγα συμμετροῦσα· ὁ δ' οὖν οἰκέτης, Εὐκτιτος ὁ καλός,
 πάντως ἅτε πρὸς φίλην τῆς κεκτημένης φεύζεται παρ'
 ἐμέ, κάγῳ τὸν ἄνδρα ὡς ὑπὲρ τοῦ θεράποντος τὴν δέσποι-
 ναν ἰκετεύσοντα τὴν ταχίστην ἐξαποστέλλω πρὸς σέ,
 οἷον μετὰ δεήσεως αὐτὸν ἐξωθοῦσα. τοῦτον δὲ τὸν τρό- 15
 πον ἑκατέρα τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη ἐρώμενον οὐκ ἀμελήσει
 τοῦ Ἔρωτος ὑφηγουμένου ἐπὶ σχολῆς ἅμα καὶ ῥαστώ-
 νης χρήσασθαι τῷ παραπειπτικῷ καιρῷ. ἀλλ' ἐπὶ μή-
 κιστον ἐμφοροῦ τῆς ἐπιθυμίας τῇ συγκοιμήσει, καὶ μοι
 συνεπεκτείνουσα τῶν ἀφροδισίων τὴν τέρψιν. ἔρρωσο, 20
 καὶ πέπασσό μοι θρηνοῦσα τοῦ συζύγου τὴν ἄωρον
 τελευτήν, φίλον ἀντ' ἐκείνου τὸν ἐμὸν σύνοικον εὐτυχοῦσα.

ΠΟΡΝΗ ΠΡΟΣ ΝΕΟΝ ΑΛΛΗΝ ΑΥΤΗΣ ΠΡΟ-
 ΚΡΙΝΟΝΤΑ ΦΙΛΗΝ

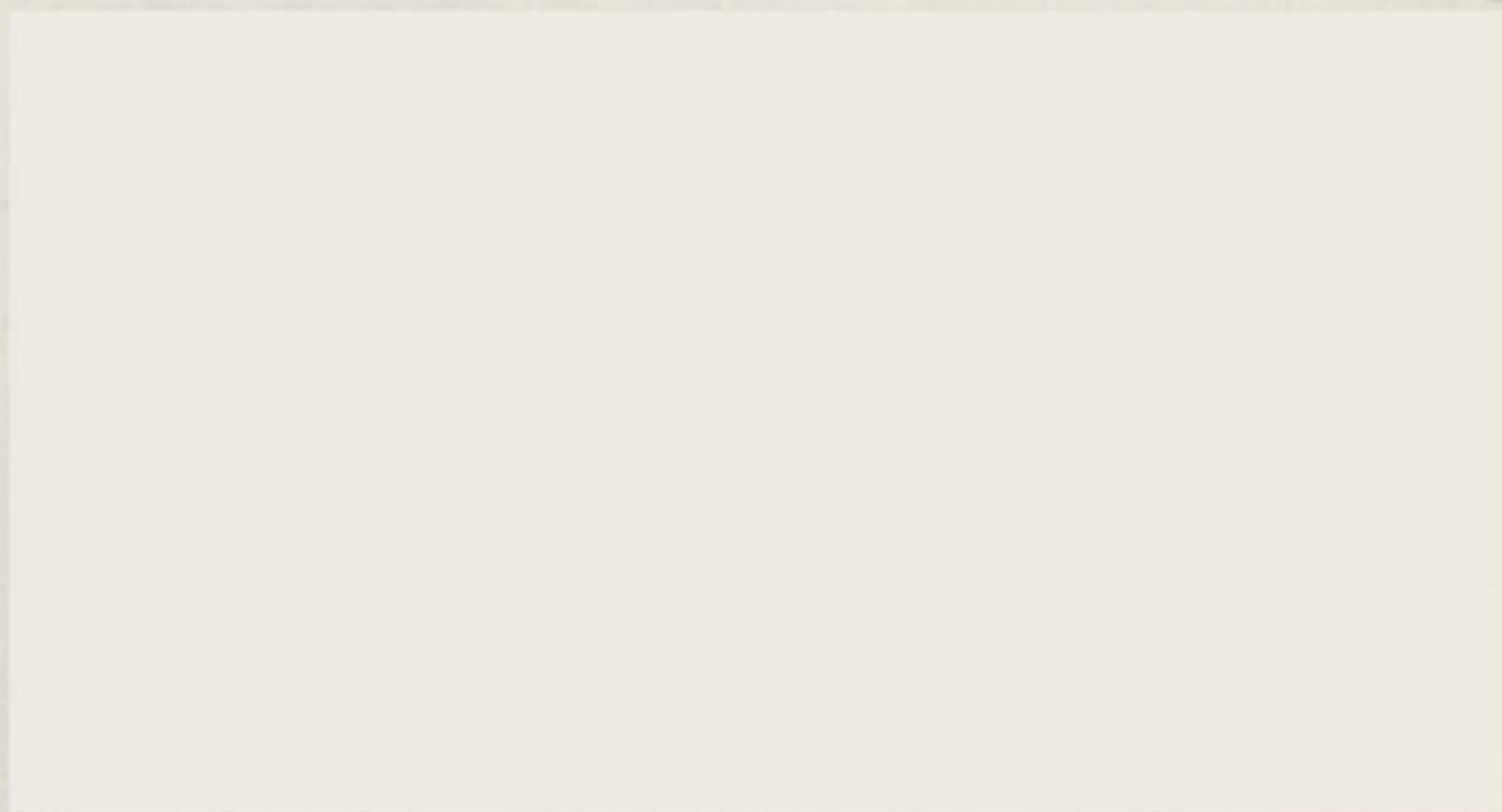
15'

Μυρτάλη Παμφίλω.

Ἐμέ <τὴν> ποθοῦσαν περιφρονεῖς καὶ περὶ ἐλαχίστου
 ποιῆ, ἐμέ τὴν ἐρῶσαν ὑστέραν ἔχεις καὶ πάρεδρον ἡδονήν,

καὶ πολλάκις τὴν ἡμετέραν οἰκίαν ὡς οὐδὲ ἰδὼν ποτε
 παρέρχη. θρύπτῃ, Πάμφιλε, πρὸς ἐμέ, καὶ καλῶς, ὅτι
 5 μὴ ἀπέκλεισα ἐλθόντα „ἔνδον ἕτερος“ εἰποῦσα, ἀλλ’
 εἰσεδεχόμενῃ ἀπροφασίστως. τότε δ’ ἂν σε καιόμενον εἶδον
 καὶ ἀντιμεμνηνότα. ἐγὼ διέφθειρά σε ὑπεραγαπῶσα καὶ
 τοῦτο διεμφανίζουσα. ὑπερόπται γὰρ αἰσθόμενοι γίγνεσθε.
 μία μόνῃ δικαίως ἐσπούδασταί σοι Θαῖς· καλὴ γὰρ ὅτι
 10 <μάτην> ποθεῖται. ἐκείνην διώκεις, ὅτι σε πόρρωθεν ἀπο-
 φεύγει· τῶν γὰρ μὴ ῥαδίων ἐφίεσθε· καὶ ὅτε πολλὰ διδούς
 μάτην ἰκετεύων τὴν σὴν ἀποκάμῃς, ἐμὲ λοιπὸν τὴν ἐξ
 ἀπορίας ἐπιζητεῖς. καίτοι γε τεττάρων ὀβολῶν ἀξία
 Θαῖς, εἰ πάνυ πολλοῦ. ἐγὼ τοίνυν ἢ λαϊκὰς τῶν κακῶν
 15 ἑμαυτὴν αἰτιῶμαι· πολλάκις γὰρ ἐπομοσαμένη τὴν ἄτο-
 πον ταύτην διαλύσαι φιλίαν, ἥνικα σε πάλιν ἐώρων,
 αὐτίκα μανικῶς προσεπήδων καθάπαξ ἐπιλελησμένη τῶν
 ὄρκων, καὶ λίαν ἐκκεχυμένως ἠγάπων, ἐφίλουν τε ἠδέως,
 καὶ σφοδρῶς ἄγαν ὑπελάμβανον ταῖς ἀγκάλαις, καὶ τιτθο-
 20 λαβεῖν ἐπέτρεπον. σὺ μὲν οὖν οἶει με τὸν αὐτὸν αἰεὶ τρό-
 πον ἔξειν ὡς εὐπειθῆ καὶ ἐτοιμότατα προκειμένην· ἀλλ’
 ἔγωγε μὰ τοὺς Ἑρωτας – μαθήσῃ δὲ τῇ πείρᾳ. καὶ τί
 χρή με περιττὸν ἀποτελέσαι τὸν ὄρκον, παρὸν τοῖς ἔργοις
 ἑμαυτὴν ἐμπεδῶσαι καὶ περὶ τῶν δοκούντων ἀποδείξαι

βεβαίαν; ἔρρωσο, καὶ πρὸς τῶν Θαΐδος μαστῶν καὶ φιλη- 25
μάτων μηδὲ αὐθις <με> παρενόχλει.

ΜΟΙΧΟΣ ΕΠΙΜΟΝΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΣΩΦΡΟΝΑ

ιζ'

Ἐπιμενίδης Ἀριγνώτη.

Φιλανθρώπως, ὦ γύναι, παραγγέλλεις, καὶ φειδομένης
ἄγαν ὁ λόγος· ἔφης γάρ· „μέχρι τίνος, ὦ μεράκιον, παρα-
μένεις, μηδένα διαλεῖπον καιρόν; σύνοικον ἔχω· μὴ μάτην
τὸν ἐμὸν ρύπαινε βίον. ἄπιθι, τὴν σὴν ὁδὸν διανύον,
πρὶν ὑπ' ἐκείνου φωραθῆς καὶ δι' ἐμὲ τοιοῦτος τεθνήξεται 5
νεανίας.“

ἄλλ' εἰ τοιαῦτά μοι παραινεῖς, οὐπώποτε ἠράσθης ἀφ'
ῶν λέγεις, οὐδὲ κατεῖδες ἐρῶντα· σφόδρα γοῦν ἀπειρό-
τερον διαλέγη. οὐκ ἔστιν αἰδήμων ἐραστής, κἂν προ-
πηλακιζόμενος τύχη, οὐδὲ δειλός, κἂν δέοι τεθνάναι. πρὸς 10
κῦμα, πρὸς πνεῦμα πλεῖν οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει. τούτοις
μᾶλλον τιμᾶται Ἀφροδίτη ἢ λιβανωτῷ καὶ θυσίαις.
ἐκείνων οὖν ἀπόσχου τῶν λόγων· λῆροι γάρ εἰσι καὶ
φλήναφοι παντελῶς. ἐγὼ τοίνυν ἐρωτικὸς ἀνέκπληκτος
μηδὲν ὀρρωδῶν τὴν ἀνδρείαν μιμήσομαι τῶν Λακῶνων· 15
παρ' ἐκείνοις γὰρ αἱ μητέρες πρὸς τοὺς παῖδας ἔφασκον,

ἐμοὶ δὲ παρακελεύεται κάλλιον ἢ ψυχὴ· „ἢ ταύτην ἢ ἐπὶ ταύτης“, καὶ διὰ (τὸ) σὸν κάλλος ἢ γάμον ἀσμένως ἢ τάφον αἰροῦμαι. ἔστωσαν ἢ τρὶς ἕξ ἢ τρεῖς κύβοι νῦν οἱ
 20 πεπτωκότες. μὴ τοίνυν, ὦ καλλίστη γυναικῶν, ὑπολάβης τὰ γεγραμμένα μόνης χειρὸς εἶναι καὶ γλώττης ἀπλῶς· ἀμαρτήση γὰρ τῆς ἀληθείας πολὺ. ἔλεγχός ἐστι ταῦτα ψυχῆς ἐρώσης, κάκεινη διὰ τούτων τὸ συμβὰν κατεμήνυσε πάθος.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΑΓΩΓΟΥ ΠΡΟΣ ΕΡΑΣΤΗΝ ΜΑΓΓΑ-
 ΝΕΙΑΝ ΠΛΑΣΑΜΕΝΟΥ

ιη'

Μαντίθεος Ἀγλαοφῶντι.

Γυνὴ τοῦνομα Θελξινόη προσχήματι σώφρονος ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς καθέλκουσα τὴν ἀμπεχόνην κάκειθεν κομιδῇ στενὸν ὑποβλέπουσα, ἐλάνθανε κακοτεχνοῦσα τοὺς νέους· καὶ γὰρ κυνὶ προσέοικε λύκος, ἀγριώτατος ἡμερωτάτῳ. ταύτης
 5 ὁ Πάμφιλος οὐκ οἶδα ὅπως πολυπραγμονήσας τὸ βλέμμα ἐκ πρώτης θεᾶς ἠράσθη ταχύ· δεξάμενος γὰρ τοῦ κάλλους τὴν ἀπορροὴν διὰ τῶν ὀμμάτων ἐρωτικῶς διεθερμάνθη, καὶ

ὥσπερ βοῦς μυωπισθεὶς ἐταράττετο. ὤκνει δὲ τὸν πόθον δηλῶσαι, τὴν ἐμφαινομένην σεμνότητα δεδιώς. συνῆκε τοῦ μαιρακίου τὴν ὑπόνοιαν ἢ γυνὴ ὡς πολλὴν ἔχουσα τοῦ 10 πράγματος ἐμπειρίαν. * * * ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὐχ ὡς προαγωγὸς τῷ ποθοῦντι προσῆλθεν, ἀλλὰ τις εἶναι τῶν περιέργων ἐδόκει· καὶ πολλὰ τερατευσάμενος ἐπηγγείλατο μόνος αὐτὴν δαιμονίως καταδουλῶσαι τῷ νέῳ. καὶ χρυσοῦς αὐτὸν πρότερον εἰσπραξάμενος οὐκ ὀλίγους ὑπὸ τῷ πόδε 15 τοῦ ποθοῦντος ἤγαγεν ἀρρήτῳ λόγῳ τὴν ἄνθρωπον, ὥσπερ αὐτὸς ὑποδεικνύς τὴν γυναῖκα προσιούσαν ἐνεανιεῦετο λέγων. ἢ δὲ τὴν ὑπόκρισιν αὐτοῦ πιστουμένη τὸ μὲν πρῶτον οἶον ὑπόσεμνος συνεδείπνησεν ἐγκεκαλυμμένη, καὶ σμικρὸν τῶν ἀργυρίδων ἀπεγεύετο, μέχρι καὶ αὐτὰς κατα- 20 πέπωκε τὰς χρυσίδας. ἔπειτα τέως ἀντερᾶν ὠμολόγει νῦν πρῶτον ἔρωτος πειρασθεῖσα, καὶ ἦν πάντα μιμηλῶς ἐρώσης τὰ δρώμενα παρ' ἐκείνης· καὶ πολλάκις παρεδάκρυε τῷ μαιρακίῳ, νῦν μὲν ἀποστένουσα τὸν πόθον, νῦν δὲ πικρῶς ὀλοφυρομένη ἦν ἐζημίωται σωφροσύνην, καὶ ὁ 25 Κρῆς ἐδόκει τὴν θάλατταν ἀγνοεῖν. ὁ δὲ σχηματισάμενος μαγγανείαν παρ' ἑκάστον ἑαυτὸν ἀπεθαύμαζεν, εἰς σύμβολον παραδόξου νίκης ἀνατείνων τὴν χεῖρα. ταῦτα μὲν οὖν γέγονε δὶς τε καὶ τρὶς καὶ σφόδρα πολλάκις. ὡς δὲ λοιπὸν τὸν

- 30 ἀθλίως ἐρώμενον ἐψίλωσαν τῶν χρημάτων καὶ κατέστησαν
παττάλου γυμνότερον, ἀπέλιπον αὐτὸν ἐν πενίᾳ δήπου
μυρία, καὶ περιπεφρονήκασι παντελῶς. ὁ μὲν οὖν ἐραστῆς
περιώδυνος ἐκ τοῦ πόθου τὸν φιλτροποιὸν ἰκέτευε πάλιν
κατ' ἐκείνης ἀνακινῆσαι τὰς ἴυγγας· ἔτι γὰρ οὕτως ἠγεῖτο
35 κεκρατημένος τῇ χλεύῃ· ὁ δὲ φησιν· „ὦ τάν, εἰς γε τὰ
τοιαῦτα πρόσκαιρος ἡμῶν ἐστὶν ἡ τέχνη, ἄλλως τε καὶ
ἀπολέλαυκας ἱκανῶς.“ τούτοις ἀμφοτέροι φενακίσαντες τὸν
νέον ἀπῆλθον, ἡ μὲν πλασαμένη σώφρονος ἦθη, ὁ δὲ
καθάπερ ἐπὶ σκηνῆς ὑποκρινάμενος τῶν περιέργων τὸ
40 σχῆμα καὶ δαιμόνων προσηγορίας συνείρων πλασματώδεις
τέ τινας ὑποφθεγγόμενος ἐπικλήσεις καὶ ψιθυρίζων ἀπατη-
λῶν γοητευμάτων λόγους φρικώδεις, ἔνθα δῆθεν αὐτὸς
ὑποτρέμων παρεστῶτι πλησίον μὴ δεδιέναι παρεκελεύετο
τῷ μεираκίῳ.

ΓΥΝΗ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΟΥΣΑ ΠΡΟΑΓΩΓΟΝ
ΑΥΤΗΙ ΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΙΑΝΙΔΑ ΓΕΝΕΣΘΑΙ

ιθ'

Ἄρχιλοχος Τερπάνδρῳ.

Ὅρα, πρὸς Διός, ὅπως γυνή τις ἡρέμα προτρέπει
μαστροπὸν αὐτῆς γενέσθαι τὴν δούλην. ἔφη γάρ· „ἡ φαν-
τασίαν εἶδον, ὦ παιδίσκη, καθ' ὕπνον, οἷα φιλεῖ, ἡ πρὸ

θυρῶν ἀκήκοα νέων κωμαστῶν ὑπὲρ ἐμοῦ (ἀγωνιζο)μένων
 ἄωρὶ νύκτωρ, οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ. ἐλεύθεροι γὰρ οἱ 5
 στενωποὶ· παίζειν καὶ γελᾶν καὶ ἄδειν τῷ θέλοντι ἔξεστιν.
 νῆ τὰς Μούσας, εὐστόμως ἦδον, ἴσα καὶ Σειρῆνες γλυκεῖαν
 ἀφιέντες φωνήν.“ „ἀληθῆ“, φησὶν ἡ παῖς, „ἀκήκοας, ὧ
 κεκτημένη· σὲ γὰρ τις νέος καταβόστρυχος ἔτι ἐν ἀπαλῇ τῇ
 ὑπήνῃ πάλαι ποθεῖ, Ἴπποθάλης μὲν ὄνομα, ἱκανὸς δὲ καὶ 10
 ἀπὸ μόνου τοῦ κάλλους γινώσκεσθαι. καὶ πολλάκις μοι
 διείλεκται περὶ σοῦ, καὶ 'βούλομαι', ἔφη, 'τὴν σὴν δέ-
 σποιναν προσειπεῖν, ἀλλ' ἐδεδίειν προσαγγεῖλαι τὸν
 λόγον"'. αὐτίκα γοῦν ἡ κεκτημένη τὴν θεραπείαν ἐπανή-
 ρετο· „τὸ βούλημα ἤκουσας, ὧ φίλτάτη;“ „ναί“, φησὶν ἡ 15
 παιδίσκη. ἡ δέ· „ὡς ἐμοῦ γε μήπω μαθούσης“, ἔφη, „παρίτω
 πάλιν προσάδων, κἄν ἐρωτικός μοι δοκοίη, χαριοῦμαι τῷ
 μεираκίῳ.“ ἦλθεν, ἐφάνη τὴν κεφαλὴν ῥόδοις ἀνθίσας,
 ἐμμελέστερον ἦδεν, ἐκρίθη καλός, καὶ ἀλλήλων συναπέλαυον
 ἄμφω οὐ μόνον στέρνω στέρνον ἀρμόζοντες, ἀλλὰ καὶ 20
 φιλήμασιν ἐπισυνάπτοντες τὰς ψυχάς· τοῦτο γὰρ φίλημα
 δύναται, καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ βούλεται· σπεύδουσιν αἱ ψυχαὶ

διὰ τῶν στομάτων πρὸς ἀλλήλας καὶ περὶ τὰ χεῖλη συναν-
τῶσιν, καὶ ἡ μῖξις αὕτη γλυκεῖα γίνεται τῶν ψυχῶν.

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΑΥΣΤΗΡΩΣ ΑΠΩΘΟΥΜΕΝΗΣ
ΝΕΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΑ ΚΟΡΟΝ ΤΩΝ ΕΡΑΣΤΩΝ
ΥΠΕΡΟΥΣΙΑΝ

κ'

᾽Ωκεάνειος ᾽Αριστοβούλω.

Νέος ἐρωτικός, ὄνομα Λύκων, ἀνήνυτα προσκαρτερῶν καὶ
θυραυλῶν γυναικὶ μέμφεται δεινῶς ἀπειθούσῃ· ὁ μὲν γὰρ
ἰκετεύων ἔφασκε ταῦτα δὴ τὰ μυριόλεκτα καὶ συνήθη πρὸς
τὰ παιδικὰ τοῖς ἐρῶσιν, „οὐκ ἐπικάμπτη πρὸς ἔλεον ὀρῶσα
5 μειράκιον; οὐ συναλγεῖς μοι ποθοῦντι; ἔχε με κατὰ κράτος
ἔλοῦσα τὸν πᾶσι καὶ πάσαις ἀνάλωτον“. ἡ δὲ τὴν ἀπὸ
Σκυθῶν ὧδε ῥῆσιν ἐρεῖ· „ἐμοὶ προσλαλῶν εἰς πῦρ ξαίνεις,
γύργαθον φυσᾶς, σπόγγω πάτταλον κρούεις, καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν ἀμηχάνων ποιεῖς.“ τέλος ἐξ ἀπορίας ὁ νεανίσκος
10 ἐξωργίσθη, καὶ ἀναφλεχθεὶς τῷ θυμῷ τὸν λαιμὸν ὀγκούμενος
ἐφύσα τε καὶ τραχύτατα διελοιδορεῖτο τῇ ποθουμένῃ· „ὡς

φιλόνεικος“, εἶπεν, „ὑπάρχεις καὶ λίαν γυνή, ὡς ἀτεράμων,
 ὦ γῆ καὶ θεοί. θαυμαστὸν οὖν πῶς ἡ τοιάδε ψυχὴ οὐκ
 ἐτέχθη μᾶλλον θηρίον“. ἡ δὲ τῆ λαῖᾳ χειρὶ βραχὺ τὴν παρειὰν
 ἐπικλίνας, τῆ δὲ λαγόνι τὴν δεξιὰν ἐμβαλοῦσα ἠθικῶς 15
 ἅμα „τὸν λόγον ἀμυνοῦμαι“, φησίν. „κλᾶταί σου μᾶλλον ἢ
 γλῶττα, καὶ φληναφᾶν μόνον ἐθέλεις. πλήν ὅποιον εἶρηκας
 ἄκουε. ἐν ταῖς ἀκρωρείαις περιπλανώμενα τὰ θηρία σπανίως
 ἐπιτίθεται τοῖς ἀνθρώποις, ἐξ ὑμῶν δὲ ζωγρηθήτω, καὶ
 παραθηγόμενα τοῖς κυνηγεσίοις μανθάνει καὶ θυμὸν ἀγριαί- 20
 νειν· ὡσαύτως δὲ καὶ ἡμᾶς ἐκδιδάσκετε οἷον θηριοτροφοῦν-
 τες μηδαμῶς ἐλεεῖν, ἀλλὰ σκληρῶς ἀπαυθαδιάζεσθαι τοὺς
 νέους. ὅτε μὲν γὰρ αὐτοὶ ποθεῖτε, ἀστρώτους καὶ χαμαιπε-
 τεῖς κοιμήσεις ἐπὶ θύραις ποιεῖσθε, καὶ λιπαρῶς ἰκετεύετε
 μόνου ῥήματος τυχεῖν ἀξιοῦντες, καὶ δακρύνοντες κατόμνυσθε 25
 τοὺς θεούς, ἐπ’ ἄκρου τοῦ χείλους ἔχοντες τὸν ὄρκον. ὡς γὰρ
 λύκοι τοὺς ἄρνους ἀγαπῶσιν, οὕτω τὰ γυναῖα ποθοῦσιν οἱ
 νέοι, καὶ λυκοφιλία τούτων ὁ πόθος. ἡνίκα δὲ μέχρι κόρου
 τὸν ἑαυτῶν ἀποπληρώσετε πόθον, καὶ τὰς πρότερον
 ὑμῶν ἐρωμένας ἐκ μεταβολῆς ἐραστρίας ποιήσετε, μεγα- 30
 λαυχεῖτε λοιπὸν καὶ καταγελάτε τῆς ὥρας, μυσαττόμενοι
 τὰς ἀθλίας, καὶ βδελύττεσθε ταῖς ἀρτίως περιποθήτοις

προσπύοντες ἡδοναῖς· ἐφήμερα γὰρ ὑμῖν τὰ δάκρυα καὶ
 ὡσπερ ἰδρῶς ἀπομάττεται. τοὺς δὲ ὄρκους αὐτοὶ φατε μὴ
 35 προσπελάζειν τοῖς ὡσὶ τῶν θεῶν. λύκος οὖν χανῶν, ὧ
 Λύκων, ἄπιθι διὰ κενῆς, καὶ μηκέτι κάλει θηρία τὰς φυλαττο-
 μένας αὐτοῖς περιπεσεῖν τοῖς θηρίοις.“

Ο ΣΥΜΒΑΛΩΝ ΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ ΦΙΛΗΝ ΠΡΟΣ ΤΑΣ
 ΑΛΛΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

κα΄

Ἐβροκόμης Δελφίδι ἐρωμένη.

Περίεργος διατελῶ πρὸς τὰ γύναια πανταχῆ, μὰ Δία,
 οὐχ ἵνα τούτων ἄψαιμι (μὴ οὕτω χαλεπῶς ἀκούσης τοῦ
 λόγου), ἀλλ' ὅπως παράθεσιν ἀκριβῆ σου τε κάκείνων
 ποιήσωμαι, τῆς ἐν πάσαις διαπρεπούσης τῷ κάλλει, καὶ
 5 παραλλήλους κατ' ἑμαυτὸν ἐννοούμενος ἀντικρίνω· καὶ νῆ
 τὸν Ἔρωτα τὸν εὐτυχῶς εἰς τὴν ἐμὴν τετοξευκότα ψυχὴν,
 πάσας ἐν πᾶσι νενίκηκας, ὡς ἔπος (εἰπεῖν), τῷ σχήματι, τῷ
 κάλλει, ταῖς χάρισιν· αἱ γὰρ χάριτές σου παντελῶς ἄδολοι

καὶ ἀληθῶς κατὰ τὴν παροιμίαν γυμναί· καὶ φύσεως
αὐτόσκευον ἔρευθος ἐπιτρέχει ταῖς παρειαῖς, ὄφρυς μέλαινα 10
κατὰ λευκοῦ τοῦ μετώπου· οὔτε στεφανοῦσθαί σοι τὴν
κεφαλὴν ἀναγκαῖον, ἅτε τῆς κόμης ἀποχρώσης αὐτῇ· καὶ
ὅσον τὸ ῥόδον φαιδρότερον τῆς ἄλλης πέφυκε πόας καὶ λίαν
καθ' ἑαυτὴν εὐδοκιμούσης, τοσοῦτον καὶ τῶν ἐπισήμων
γυναικῶν ὑπερφέρεις. τοιγαροῦν, ὦ μέλισσα ἐμή, ἀρπάζεις 15
τὰ πάντων ὄμματα καὶ προσέλκεις καινότερον τρόπον,
οἷον οὔτε ἰχθὺν ἀλιεύς εἵλκυσεν, οὔτε ὄρνιν θηρευτῆς οὔτε
κυνηγέτης νεβρόν. ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ἢ ἀπὸ δελεάτων ἢ τῶν
ἰξῶν ἄγουσιν ἢ ὅπως ποτέ· σὺ δὲ ἀπὸ τῶν ὀμμάτων τῇ
θέᾳ γαννυμένους ἄγεις ἡμᾶς. ἀλλ' ὦ Δελφίδιον ἐμόν τε 20
πρόκριτον ἀγαθόν, ζῶης ἐπὶ μήκιστον, εὖ ζῶης· ἐπὶ σοὶ
γὰρ ἐγὼ φλέγομαι μόνη, καὶ τοῖς θεοῖς ἐπέυχομαι πᾶσι
μηδαμῶς ἔχειν περὶ τὴν ὀρθῶς φανεῖσάν μοι κρίσιν ἑτεροῖον
τὸν νοῦν. εἴθε τοίνυν, ἐμόν γάνος, σὺ μὲν ταύτην ἐκ τῆς
φύσεως ἔχοις τὴν νίκην, ἐγὼ δὲ μέχρι παντός τὸ χρυσοῦν 25
τῶν Ἐρώτων εὐτυχήσαιμι βέλος. σὺ οὖν αὐτὸ μὴ πειρῶ τῆς
ἐμῆς ἀφελέσθαι καρδίας· οὔτε γὰρ αὐτὴ δύνασαι οὔτε ἐγὼ
βούλομαι· οὐ γὰρ ἀποθύμιον ἔχω τὸν πόθον. ἔστω τοίνυν
ἔργον ἐν μόνον ἐπιδέξιον ἐμοὶ φιλεῖν Δελφίδα καὶ ὑπὸ
ταύτης φιλεῖσθαι, καὶ λαλεῖν τῇ καλῇ καὶ ἀκούειν λαλούσης. 30

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΥΜΕΘΟΔΩΣ ΤΟΝ ΜΟΙΧΟΝ ΑΠΟΛΥΟΥ-
ΣΗΣ

κβ'

Χαρμίδης Εὐδήμω.

Γυναικὸς ἔτι προσεμβατεύοντα τὸν μοιχὸν ἔνδον ἐχούσης,
οὕτω συμβὰν ὁ ταύτης ἀνὴρ ἐξ ἄλλοδαπῆς ἀφιγμένος
ἔκοπτε τὴν θύραν ἅμα βοῶν. ἡ δὲ τοῦ κτύπου καὶ τῆς
βοῆς αἰσθομένη ἐξανέστη τῆς εὐνῆς καὶ τὴν στρωμνὴν
5 ἐνετάραξε, παντελῶς συγχέουσα τὸ ἔρεισμα τοῦ δευτέρου
σώματος, ὅτι κατηγόρει μηνύματα συζυγίας. εἶτά φησι
παραθαρρύνουσα τὸν μοιχόν· „εἰ νῦν τῷ συνοίκῳ δεσμώτην
σε προσαγάγω, μηδὲν δείσης μηδ' ὑποπτήξης, ὦ φίλε.“
συνέδησε τοῦτον, ἀνέωγε τὴν θύραν, ὡς ἐπὶ τοιχωρύχον
10 ἐκάλει τὸν ἄνδρα, φάσκουσα· „τοῦτον κατέλαβον, ἄνερ,
ἐγχειροῦντα συλαγωγῆσαι τὸν ἡμέτερον οἶκον“. ὁ δὲ
θυμωθεὶς ὤρμηκεν εὐθέως αὐτὸν ἀνελεῖν, ἀλλ' ἡ γυνὴ
διεκώλυε παραινοῦσα μᾶλλον τὸν κακοῦργον ἕωθεν παραδο-
θῆναι τοῖς ἑνδεκα· „εἰ δέ γε δέδοικας, ἄνερ, ἐγὼ συναγρυ-
15 πνοῦσα τοῦτον φυ(λάξω) * * *

G

SLUB DRESDEN

3 0041580

1000